

718

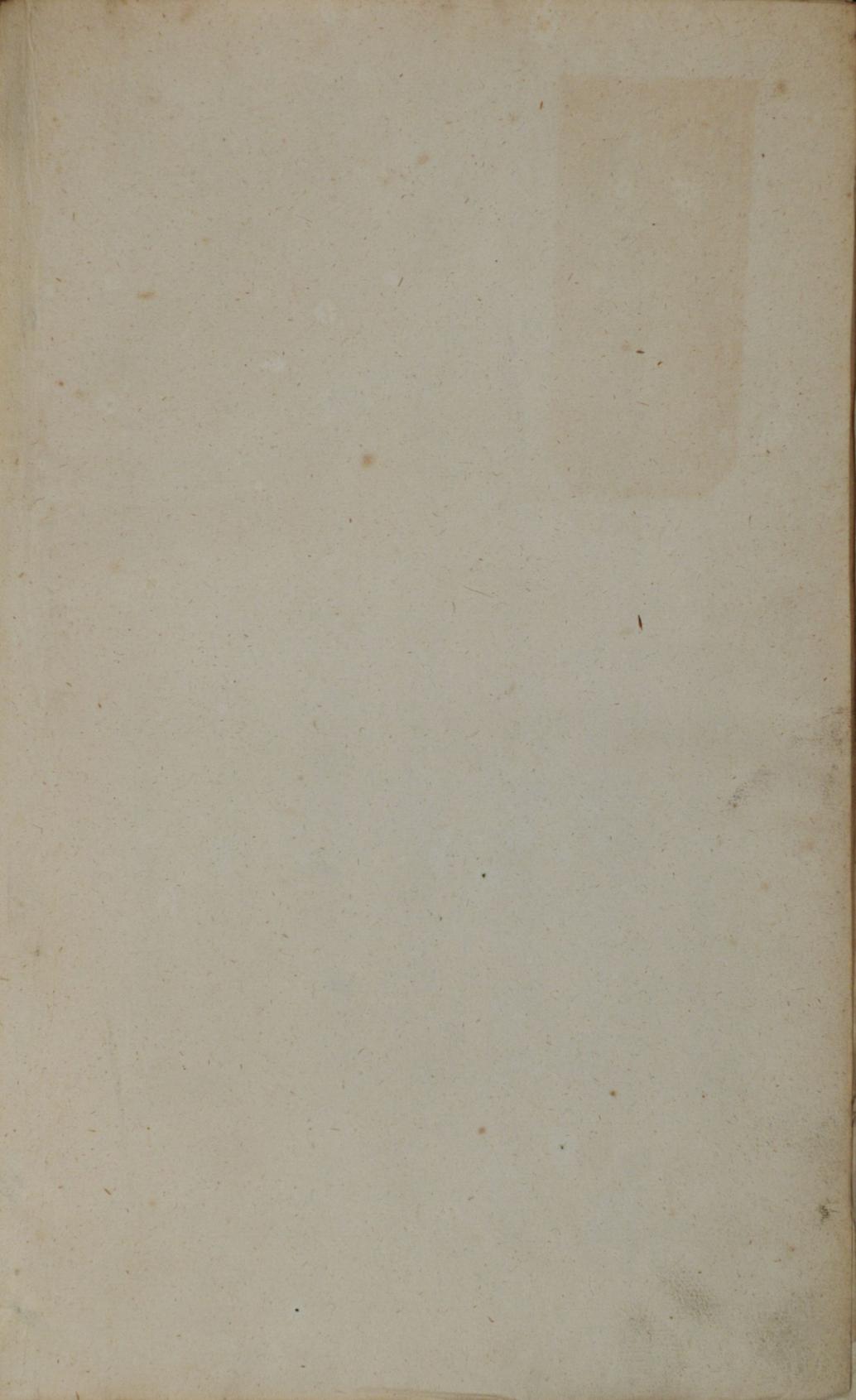
Hw 7

BIBLIOTHEK
der k.k. Sternwarte
WIEN
(Währing, Türkenschanze)

Nº

713

H

W

JOHANNIS HEVELII EPISTOLÆ II.

Prior: De Motu Lunæ Libratorio,
in certas Tabulas redacto.

Ad

Perquam Rev. Praeclarissimum atq; Doctissimum Virum,

P.JOHANNEM BAPT.RICCIOLUM SOC.JES.

Philosophiæ, Theologiæ, ac Astronomiæ Profes-
sorem Bononiensem Celeberrimum.

Posterior: De utriusque Luminaris defectu

Anni 1654. K.K. UNIVERSITÄTS-STERNWARTE

Ad

WIEN

Generosum & Magnificum Dominum

P E T R U M N U C E R I U M ,

Serenissimæ Reginæ Poloniæ & Sueciæ
Consiliarium & Secretarium &c.

GEDANI,

Anno à nato CHRISTO 1654.

Sumtibus Autoris, typis Andreæ Julii Mollerij.

S.

JOHANNIS HERETII

BESTIÆ

De Motu Partis Lipidionis

in certis Tempore et locis.

¶

De Motu Partis Lipidionis in certis Tempore et locis.

¶

JOHANNES DURICCIUS SOC. CLS.

¶

¶ Logica: De Simpliciorum Minimorum Logica

¶ Annotatio Universitatis Salmanticae

¶ M. T.

¶ Logica: De Simpliciorum Minimorum Logica

PETERUM NUCERINUM

¶ Logica: De Simpliciorum Minimorum Logica

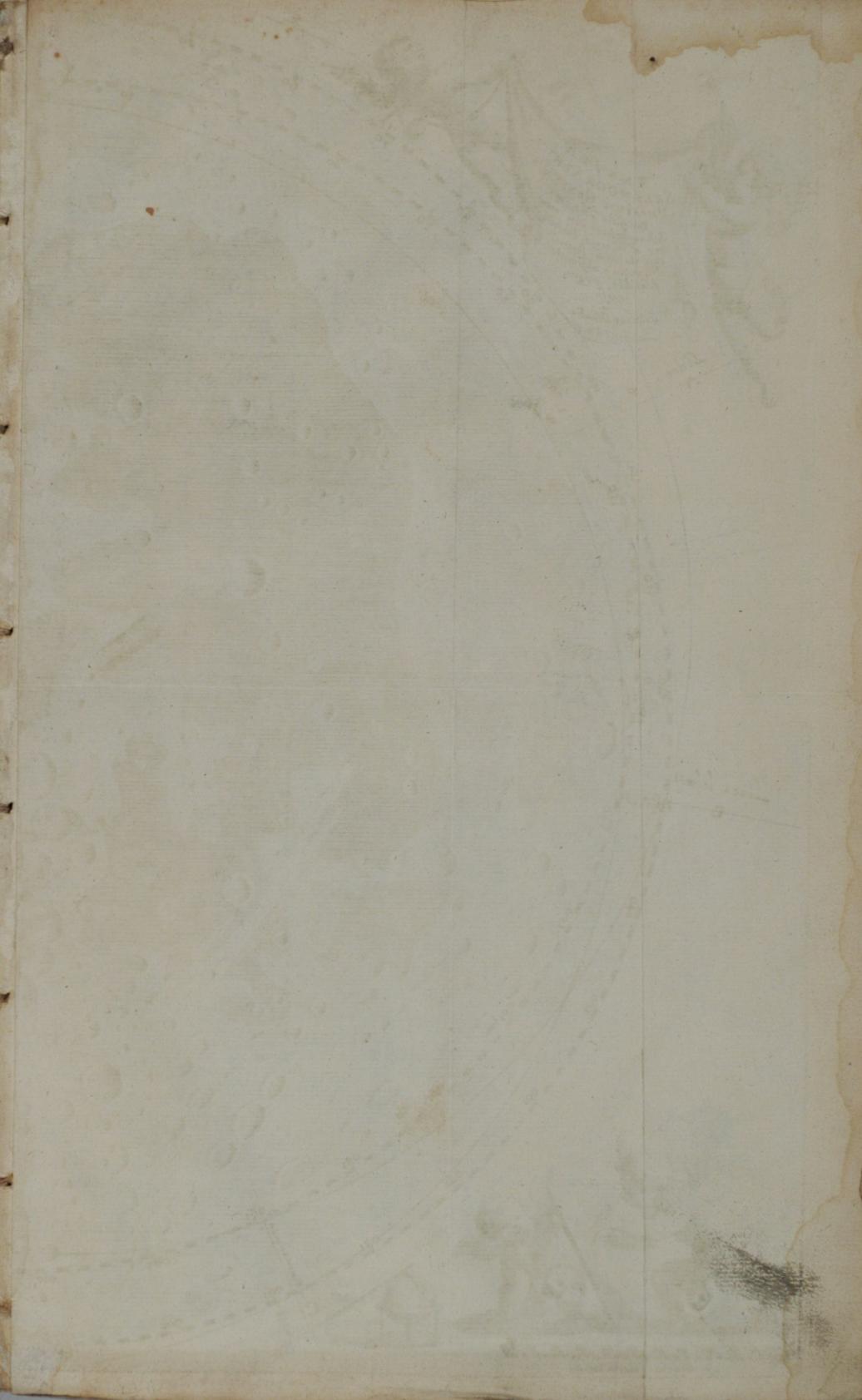
¶ Logica: De Simpliciorum Minimorum Logica

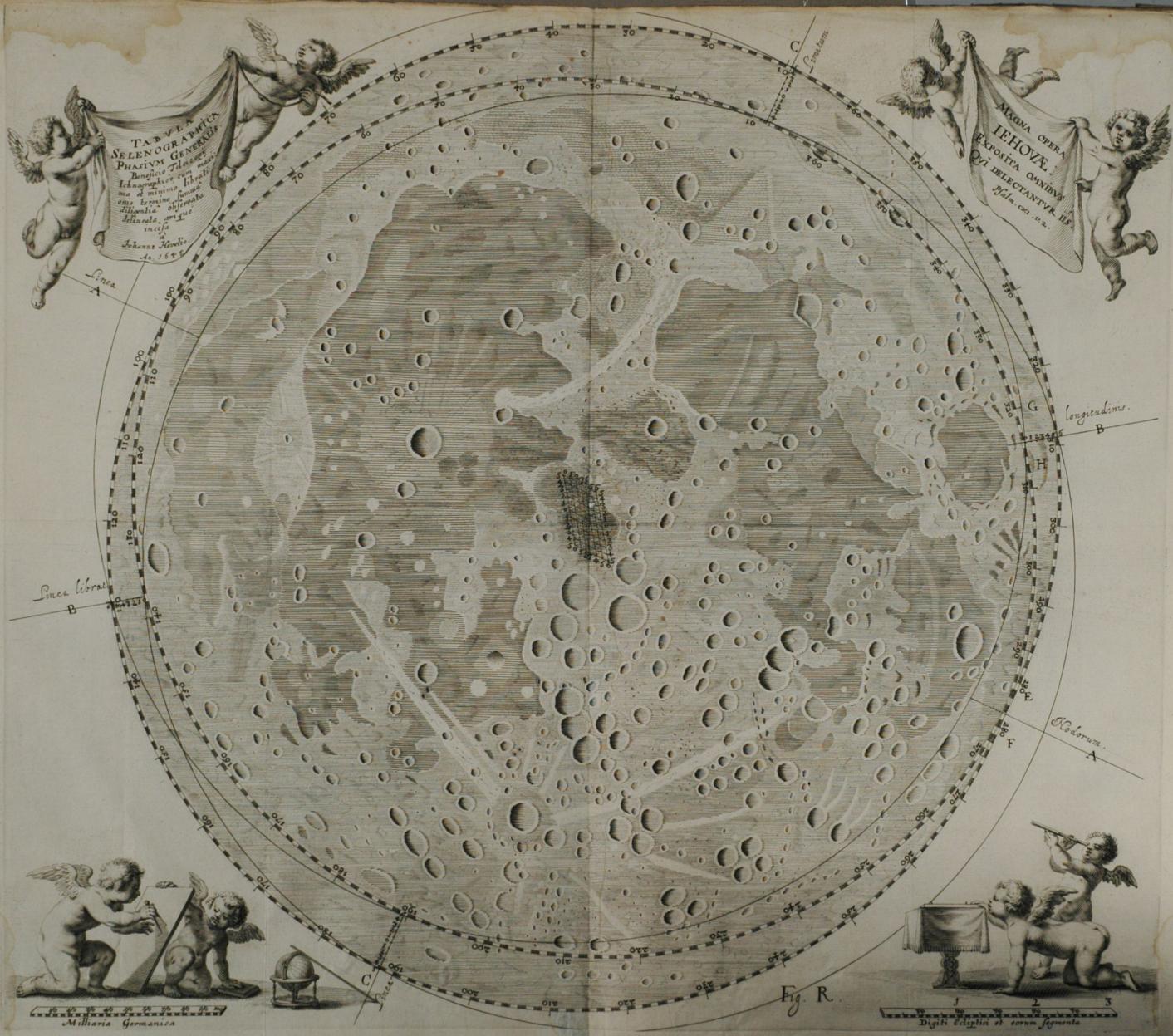

GEDANI.

Nunc & m. CHRISTO 1622.

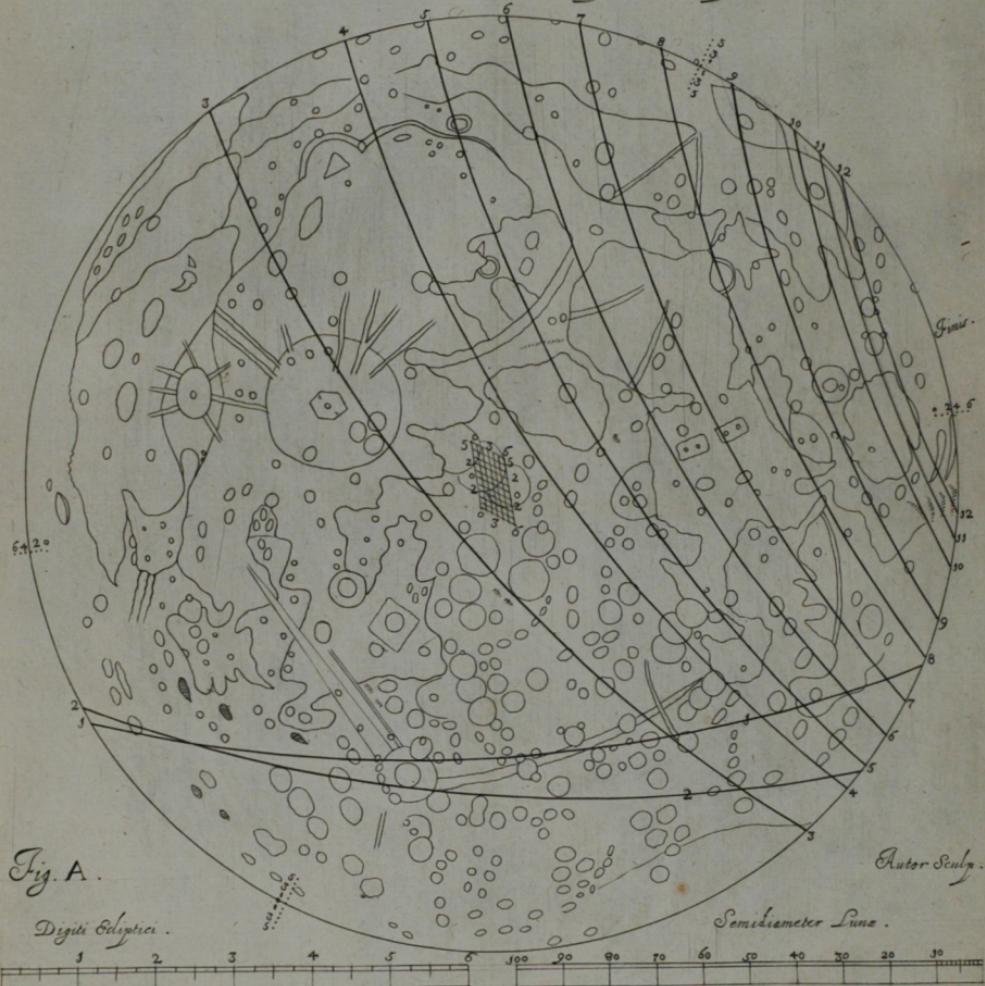
Scripsit Amoris libro Auctore Iuli Mollerii.

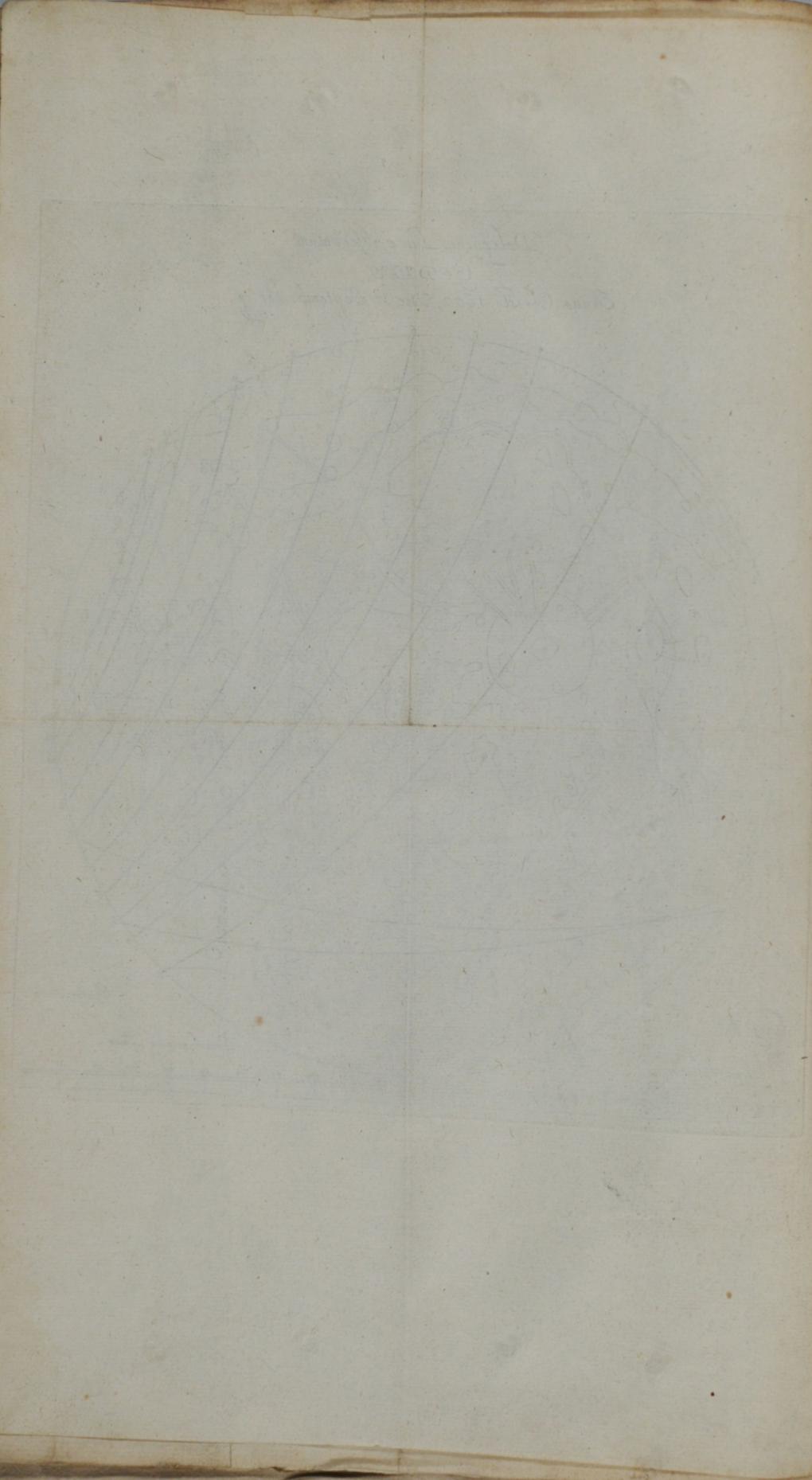

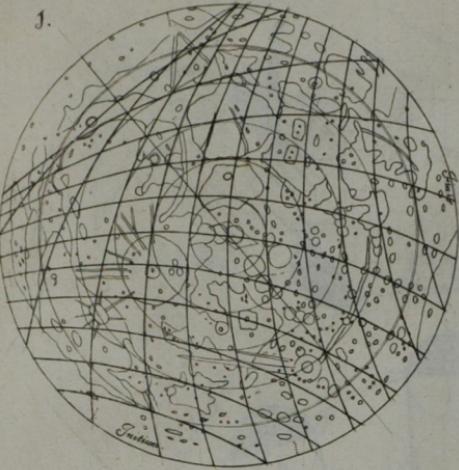
11

*Deliquum Luna, observatum
G.DAKI,
Anno Cœlesti 1652, Die 17 Septemb. hor. p.*

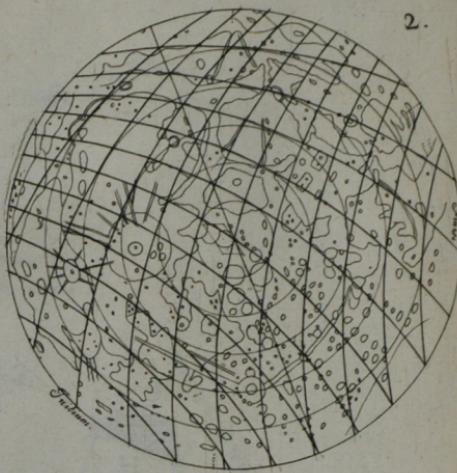

Typus Eclipseos Lunaris.
ad diem 15 Ian. anni 1656.

Typus Eclipseos Lunaris.
ad diem 25 Junii anni 1657.

Typus Eclipseos Lunaris.
ad diem 6 Kali anni 1659.

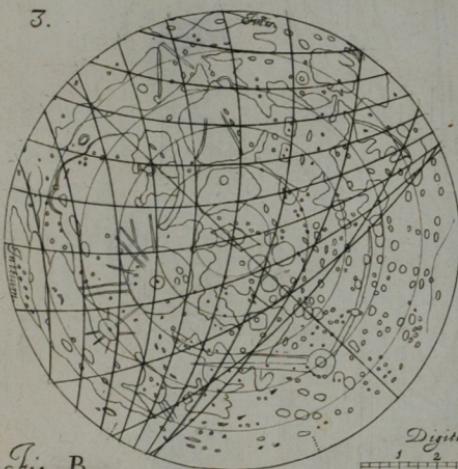
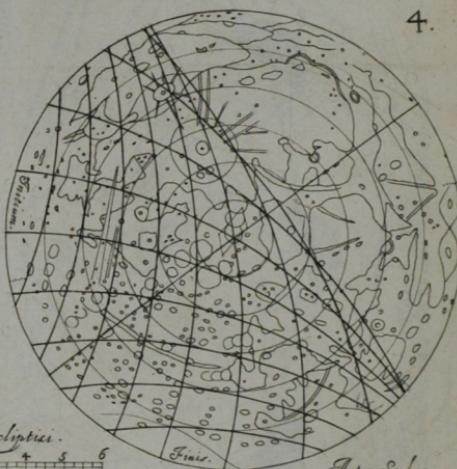

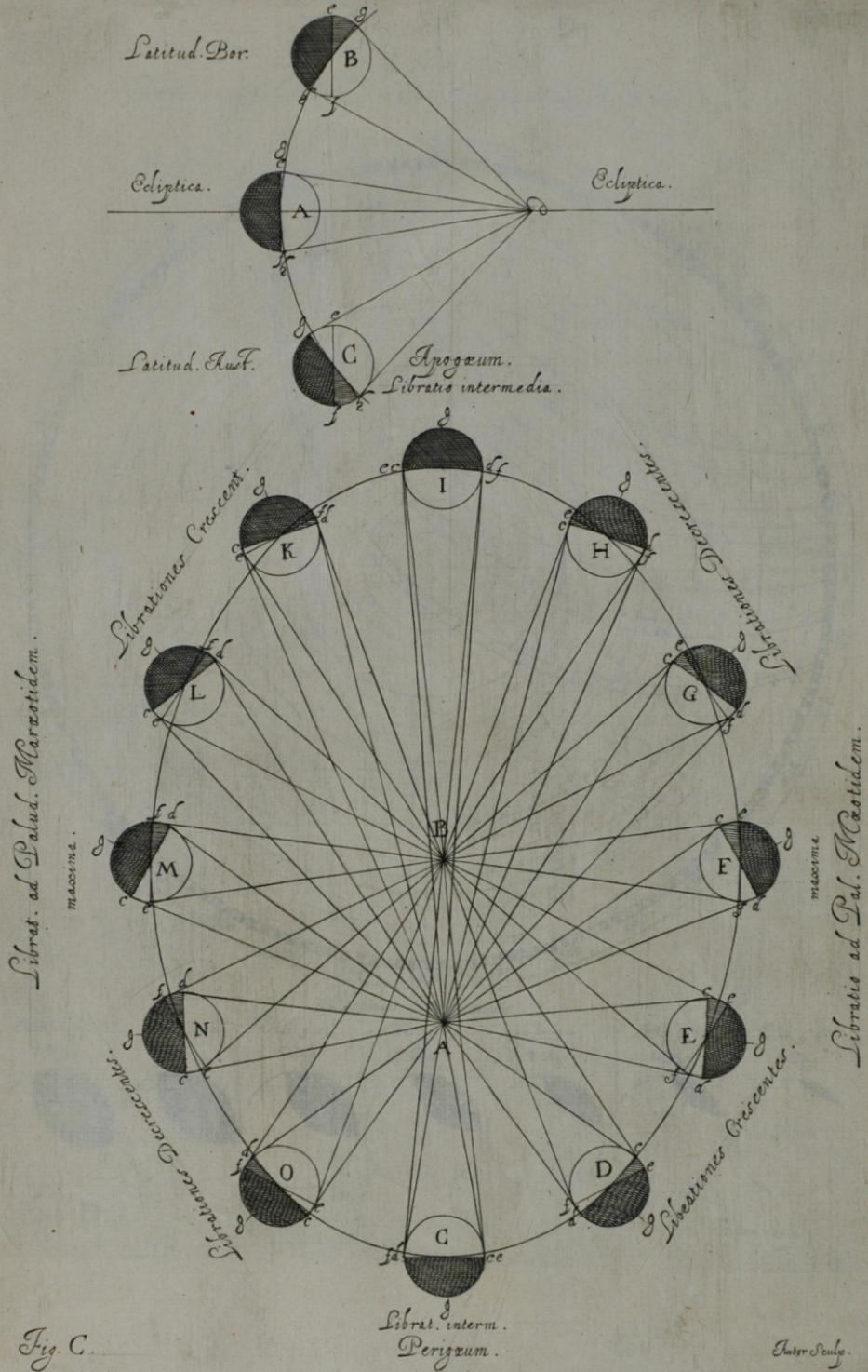
Fig. B.

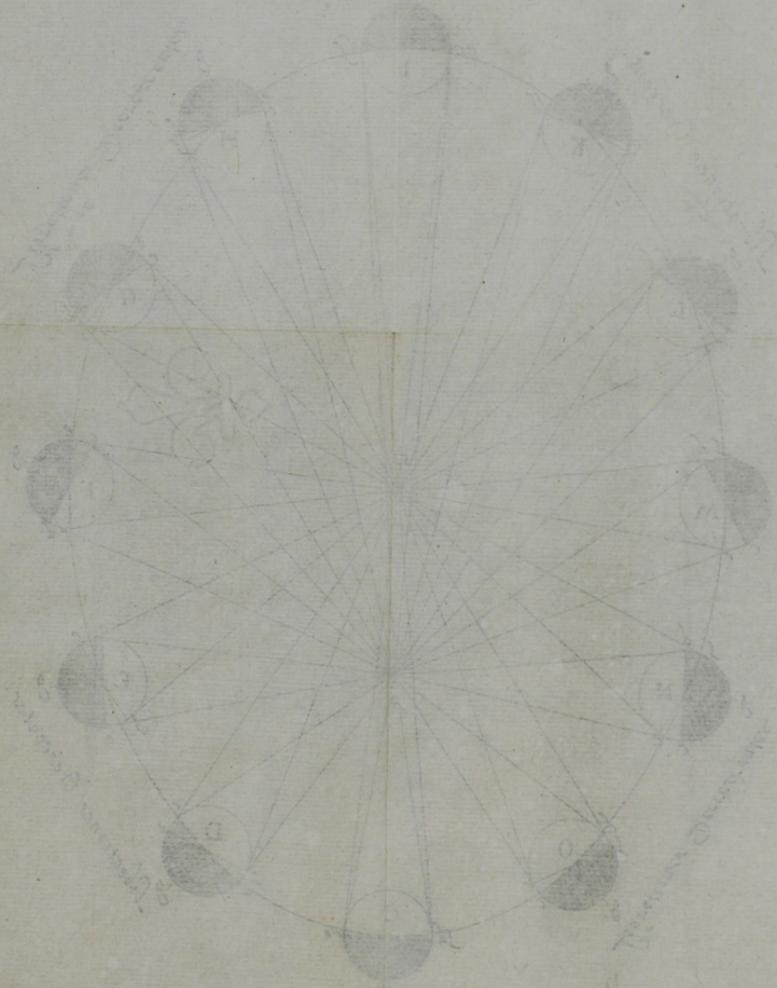
Typus Eclipseos Lunaris.
ad diem 20 Octob. anni 1659.

Digitii Ecliptici.

1 2 3 4 5 6

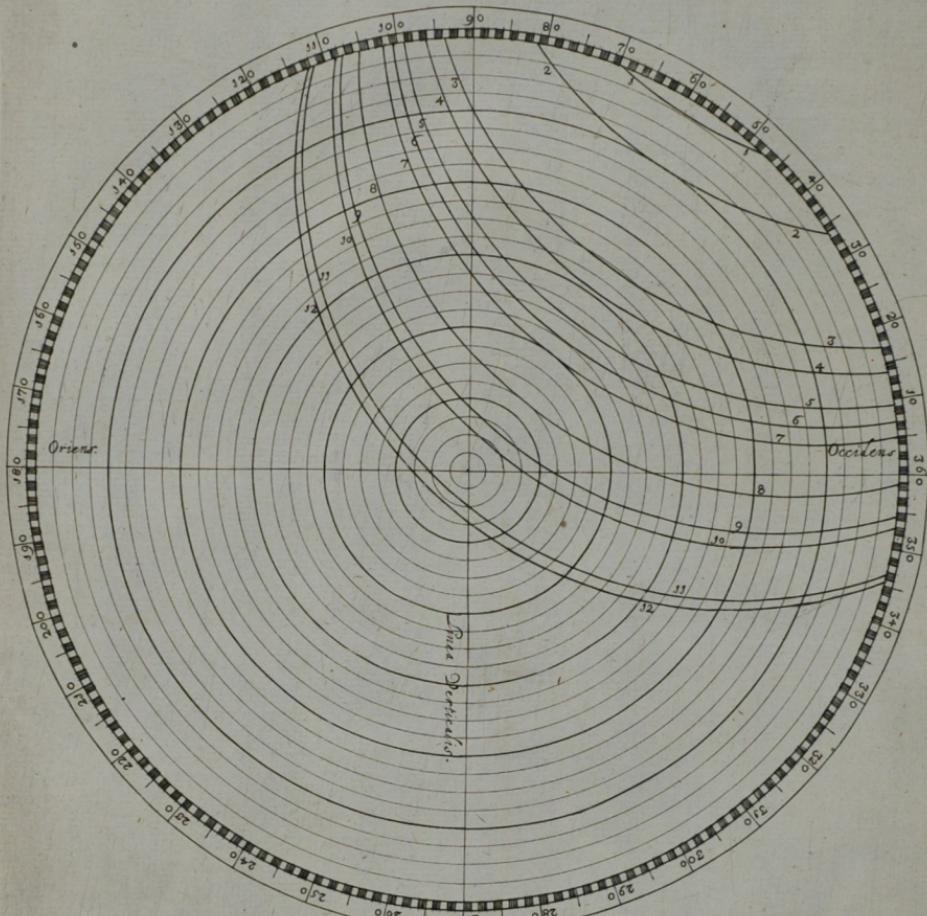

Geographia
Ptolemaica

Eclipsis Solis observata

G D A H J.

Anno era Christiani, 1654. Die 12 Augusti, circa merid.

Pases Crescentes.

Hr. 10. 9.

7 Dig.

Hr. 10. 2.

6 Dig.

Hr. 9. 56.

5 Dig.

Hr. 9. 46.

4 Dig.

Hr. 9. 37.

3 Dig.

Hr. 9. 27.

2 Dig.

Hr. 9. 21.

1 Dig.

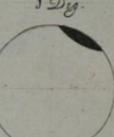
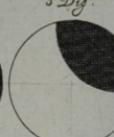
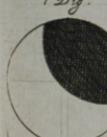
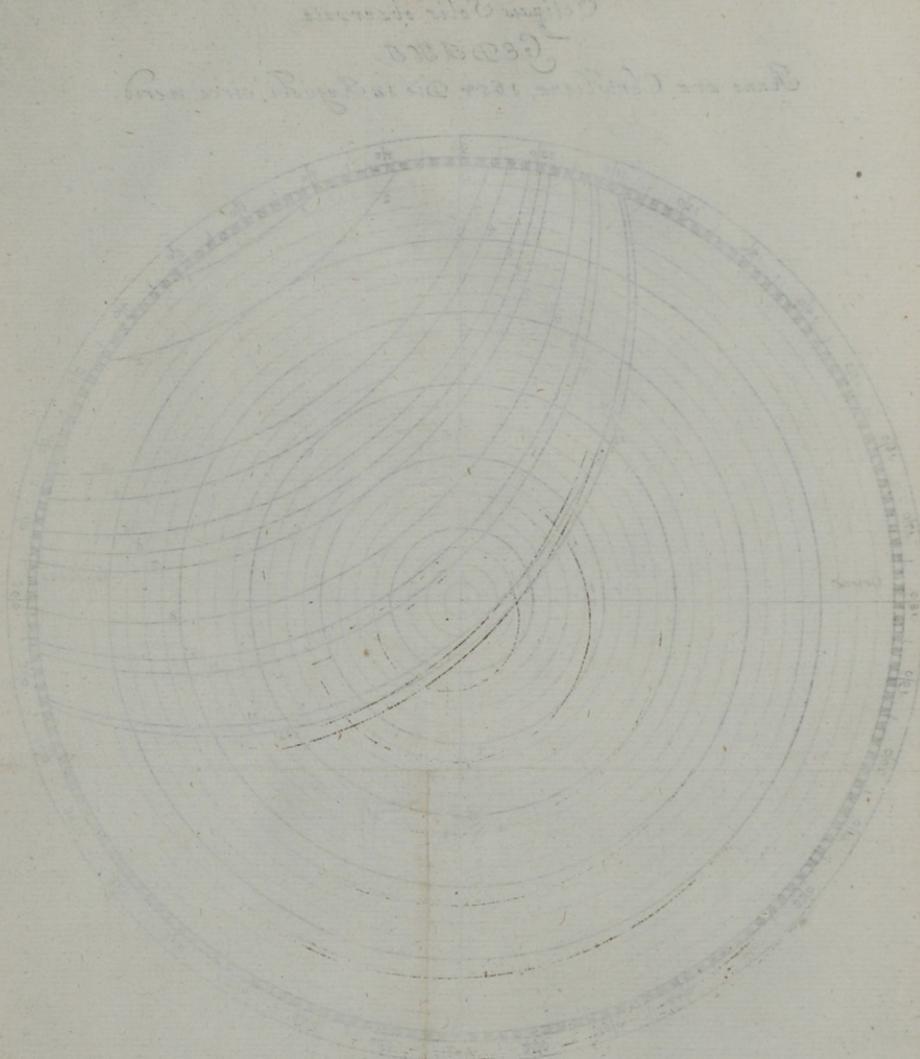

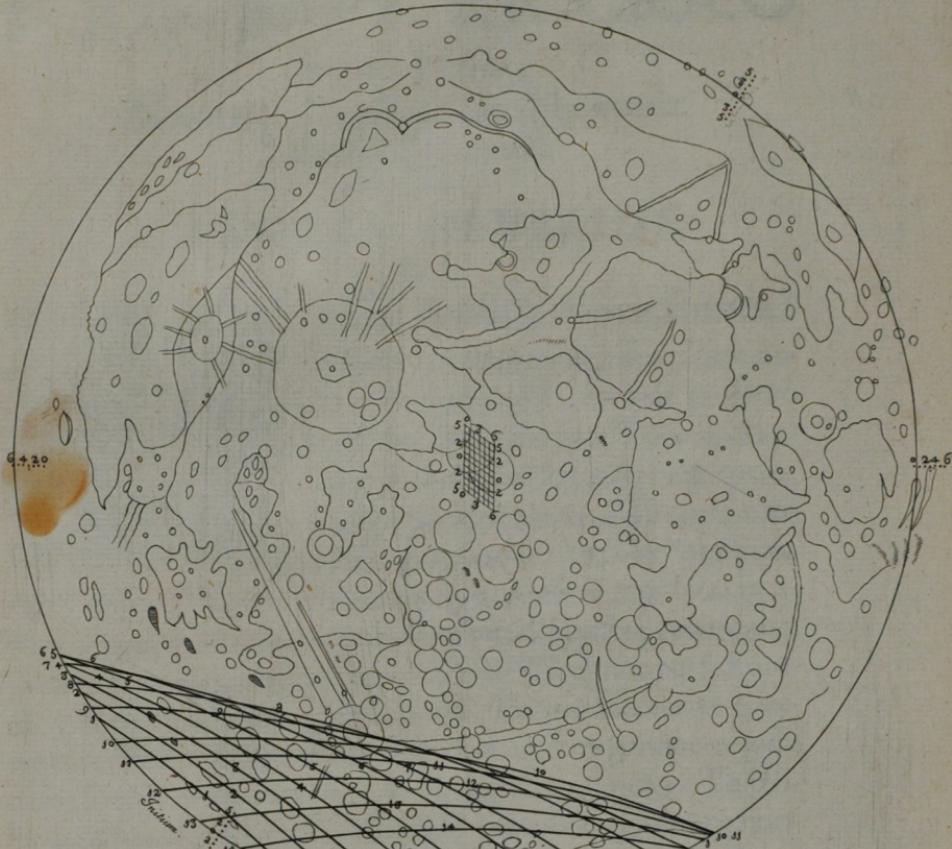
fig. D.

Autor Sculps.

D

Eclipsis Lune Partialis, observata
G.D.A.R.I.
Anno a nato Christo 1654, inter Diem 27. et 28 Augusti.

Places Crescentes.

Initium.

Kor. 11. 19.
2 Dig.

Kor. 11. 26.
3 Dig.

Kor. 11. 34.
3½ Dig.

Kor. 11. 47.
2 Dig.

Kor. 12. 9.
2 Dig.

Kor. 12. 22.
3½ Dig.

Kor. 12. 26.
4 Dig.

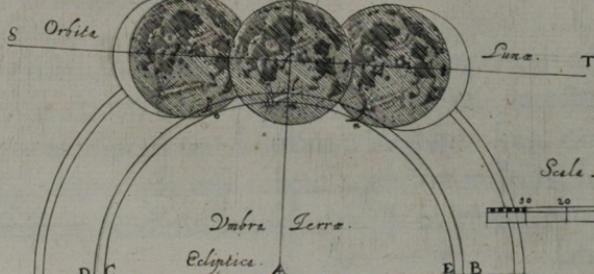
Places Decrescentes.

Kor. 12. 31.
3 Dig.

Kor. 12. 36.
4 Dig.

Digitii Eclipt.

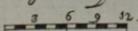
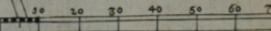

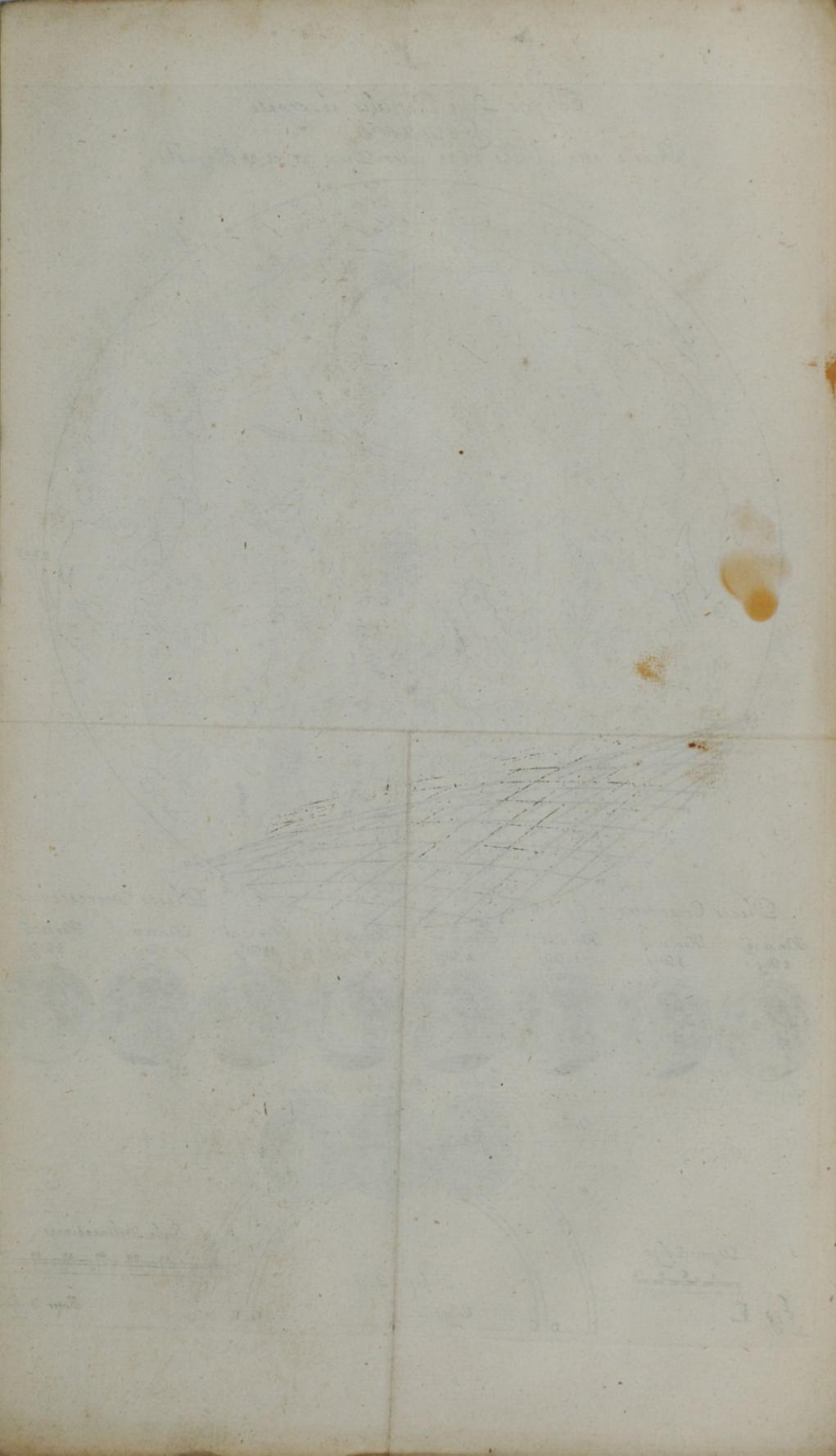
fig. E.

Umbra Terra.

Ecliptica.

Anter Sulpit.

Perquam Reverendo,

Praclarissimo atq; Doctissimo Viro,

P. JOH. BAPT. RICCIOLI

Soc. JESU,

Philosophiae, Theologiae, ac Astronomiae

Professori Bononiensi

celeberrimo,

JOHANNES HEVELIUS,

S.

Nisi à Tui studiosissimis, summâ
humanitas benevolentiaq; Tua, satis ab-
undè mihi innotuiset, vererer profectò
gravissimorum studiorum Tuorum tran-
quillitatem hisce tam audacter interPELLA-
re literis. Accedo autem ad Te tanto con-
fidentius, quanto clarius in Tuo incompa-
ribili Almagesto Te alloquendi mihi præbueris ansam; præ-
sertim verò, cùm adhæc nonnulla ad studia nostra communia
pertinentia non minus utilia, quām fortè Tibi grata posideam:
de quibus liberè, more philosophico, Tecum sermones com-
mutare, Tuumq; acerrimum super iis omnibus percipere judi-
cium summoperè exopto. Etenim, cùm neminem Te (ab-
fit tamen onnis adulationis suspicio) exercitatiorem peritio-
remq; istarum rerum, de quibus hac vice Tecumagere est ani-
mus, noverim; utiq; nemo etiam Te melius mentem percipiet
meam, resq; ipsas excutiet, perpendetq; exactius. Haud itaq;
secus interpretaberis ea, tum quæ ex flagranti amore, ac ani-
mo maximè erga Te benevolo, tum Astronomicorum stu-
diorum summo ardore profecta sunt: ego vicissim, crede,
Tibi eximium & singulare meum studium, in omni genere
officiorum polliceor.

Equidem multa abstrusissima, in omni scientiarum ar-
tiumq; genere, alaudatissimâ Antiquitate feliciter esse detecta,
ac quamplurima involucris tenebrarum adhuc involuta, no-
bis, Posteritatq;, detegenda esse relicta, quis ibit inficias? Id
quod Astronomicum studium solùm, reliqua ut præteream,

A

satis

Habet sem-
per quod agat
etiam Poste-
ritat.

DE MOTU LUNÆ

satis superq; testatur. Nam licet incredibili fervore, labore, constantiâq;, ab ipsis statim mundi primordiis sit excultum, nihilo tamen minus omnibus numeris absolutam, nec hucusq; Antecesores nobis reliquerunt Astronomiam ; sed quotidie habemus in quâvis illius parte, quod corrigamus, adjiciamus, exornemus. Pariter in Selenographicis , quantum nuperis annis à quibusdam præclarè sit peractum, ac feliciter exantatum, & quantum in iis ulterius peragendum adhuc supersit, penes, præsertim harum rerum peritiores, inter quos Tu, Vir Scientissime, meritò agmen ducis, esto judicium. Inter præcipua autem, quæ circa Lunam perscrutanda occurunt, non postremum (ut me tacente non nescis) obtinet locum Motus Lunæ libratorius ; quem ut accurate compertum perspectumq; habeamus, adq; indubitatas leges deducamus Astronomiæ, profectò multùm interest ; præsertim ad observationes, reliqua ut taceam quamplurima, Eclipsium Lunæ ritè determinandas : quippe sine quo motu, nec limbus Lunæ, sive ejus centrum, nec ulla phasis ejusq; quantitas justè delineatur.

Idcirco in Selenographiâ nostrâ pro viribus etiam allabovarimus, variis multisq; observationibus, hunc librationis motum ire demonstratum omnibus : quemadmodum quoque illum, quoad fieri in tantillo temporis spatio ad id concessò potuit, ab anno videlicet 1643, usq; ad 1645 satis diligenter, meo quidem judicio, definivimus. Detecto in primis eo, quomodo illo tempore, quo observationes nostræ administratæ sunt, se se habuerit libratio ; quod Anno videlicet 1644 maxima libratio in Cancro, & minima in Capricorno fuerit animadversa, totaq; revolutio menstruo circiter peracta sit spatio : itemq; in quâ Lunæ parte termini librationis extiterint, eaq; omnia, non nisi ex motu longitudinis, latitudinis, nodorum ac limitum suam ducere originem.

Quæ quidem pariter in subsequentibus annis hucusque, maximâ & parte se se ita reverà habere omnia, indubitatis comperi observationibus ; nisi quod tractu diuturnioris temporis maxima libratio ex Cancro, & minima ex Capricorno exiverit : sicut id paginâ 438. Selenogr. haud malè suspicatus sum.

Multa præclarâ in Se-
lenographicis
peracta.

Motus Luna.
Libratorius
nondum hac-
tenui satis
fuit compre-
hensus.

Autor sedu-
lam dedit o-
peram ut
motum istum
investigaret.

Maxima li-
bratio Anno
1644 in
Cancro ex-
stitit.

Maxima li-
bratio pau-
latim ex-
Cancro exi-
vit.

sum, satisq; clarè memini : me nimirum in eâ planè fuisse opinione, etiam si termini libratorii in futurum eodem prorsus in loco observato substiterint, nihilominus tamen motū maximæ & minimæ librationis, non in iisdem omnino signis, Cancro videlicet & Capricorno constanter permanfuros.

Id quod etiam statim anno 1646. Selenographiâ nostrâ ferè ad umbilicum perductâ ac editâ luculenter animadvertisi : maximos scilicet librationis terminos ex Cancro prorsus secundum seriem signorum exiisse, tumq; in Virgine commorari. Hincq; animus nimium quantum mihi exarsit, ad ulteriore pleniorēm q; investigationem; sic ut sequentibus annis summā alacritate omnes corporis mentisq; vires intenderim, quo hunc valdè intricatum motum enuclearem. At diu multumq; is me vexavit, suspensumq; detinuit, ut nihil certi quicquam de eo statuere potuerim : attamen divinâ adspiciente aurâ, indefessè mihi perscrutanti tandem pro voto successit opus, atq; , Anno 1648. visus mihi sum periodum illam librationis invenisse : quo scilicet temporis intervallo maxima libratio Lunæ ad idem revertatur signum, & quo fundamento nitatur; de quibus infrâ fusiùs suo loco dicetur. Quâ per vestigatâ, tabulam confestim illius motus, secundum istam hypothesisin construxi; & quidem ad integrum hoc currens seculum, eò ut exactius tum per nostras, tum aliorum observationes, quot quot extarent examinare daretur. Quam etiam deinde consentientibus omnium observationibus, omnino accuratam esse (quantum quidem, pro eâ vice, ex peractis observationibus mihi persentiscere datum fuerit) expertus sum.

Non igitur abs re fuisset Astronomiæ, illam haec tenus incognitam rem, abjectâ omni morâ, cum animadversionibus quibusdam (attento hoc cum primis, quòd ea omnia, quæ imposterum hac de materiâ animadverlurus essem, cum Mathematicis me esse communicaturum quasi stipulatò & sancte pag. 439. Selenog. pollicitus fuerim) publici facere juris ; sed cùm simul alia quædam præsertim cometographica forent suo tempore prælo committenda, lubens id negotii rejicere eosq; non nolui. Verum enim verò viso perfectoq; insigni tuo ope-

Anno 1646
Maxima li-
bratio in Vir-
gine epre-
hensa.

Anno 1648
motus librati-
onis ab au-
tore recte est
descensus.

Tabula librati-
oria con-
structa.

Quare tabu-
la ab aucto-
re non citius
fuerit edita?

Occasio scri-
bendi.

re (cujus non nisi, nescio quo sinistro fato, hoc ineunte primum anno copia mihi est facta) maximos mihi additos esse stimulos sensi, ad observationes videlicet Selenographicas, quas ob varias gravissimas, quâ publicas quâ privatas occupationes hactenus planè se posueram, revocandas: accedebat quod Lib. IV. de Lunâ, multa præclara inserta viderem, partim quæ motui huic subvenire, partim quæ nostram Selenographiam concernere videbantur.

Quapropter calamum confestim arripui, in chartam conjiciebas, tam quæ circa motum libratorium indagaverim, quâm quæ ad usum, constructionemq; tabulæ subsequentis, cum quibusdam aliis necessariis superaddendis, pertinerent. Quò cum primis non nesciat Posteritas, quousq; hoc in negotio per ventum fuerit, ac quid quantumve ipsis cum tempore corrigendū, augendumq; restet. Sed ad rem ipsam accedamus.

Lunam librari modo occidente certo temporis spatio, modo ortum, modo Austrum, modo Septentrionem versus, non solùm luculenter cap. 8. pag. 238. Selenog. nostræ est demonstratum; sed & plus quam satis à Te lib. IV. cap. 9. Almagesti, cum multis solertissimis Viris Gassendo, Bullialdo, Langreno, Francisco Maria Grimaldo, Nicolao Zucchio, Daniele Bartolo, ac Hieronymo Sirfali est confirmatum. Quâ ratione autem maxima libratio (id est, quando interstitium inter Paludem Mœotidem, Tibi verò mare Crisium Lunæq; Limbum est omnium maximum) vel minima (id est, quando intervallum Paludem inter Maræotidem, Tibi alias dicta macula Grimaldi, Lunæq; limbum) mutetur ac varietur: num videlicet maxima semper in Cancro, & minima in Capricorno permaneat, & qualis quantaq; sit hujus genuinæ variationis periodus? hactenus sanè nondum fuit satis compertum.

Maximam librationem perpetuam in Cancro permanens nunquam afferavit autor.

Perfuades quidem Tibi lib. IV. cap. 9. (ni fallor) me prorsus in eâ esse opinione, librationem maximam Lunæ esse in Cancro, & minimam in Capricorno (prout anno circiter 1644 reverâ quoq; contigit) ac imposterum etiam annis sequentibus continuè in dictis signis apparituram; sed, ut pace tuâ dicam Vir admodum Reverende, nunquam certè id mens mea fuit.

Lunam librari modo certum est.

Lunam librari modo certum est.

Maximam librationem perpetuam in Cancro permanens nunquam afferavit autor.

fuit. Nam etsi multoties in Selenographiâ dixerim, hoc nostro tempore, sive hisce temporibus maximam librationem extitisse in Cancro, & minimam in Capricorno; nullo tamen modo id intelligi velim, ac si dixerim hoc nostro seculo: uti quidem non nemo, ex tuis dicto capite 9. lib. IV. prolatis, ea interpretari posset; sed solummodo putavi, sic omnino extitisse observationum mearum tempore, utpote ab anno exeunte 1643, usq; ad annum 1645, quo tempore maxima pars phasium nostrarum fuit observata, ac delineata, nihil planè aliter me animadvertisse, quām quod maxima libratio in Cancro, & minima in Capricorno hæserit.

Proinde etiam passim in Selenographiâ, ne quis in ampliorem verba mea arriperet sensum, præcavere sufficienter, capite nimis 47. pag. 421, ubi de maximâ libratione in Cancro existente sermo mihi erat, his verbis volui: *Id quod tamen cum exceptione assevero, si impostorum quidem Luna terminos librationis in his modò dictis signis, perpetuò conservabit, motumq; suum eo, quib; haec tenuis in proximè clapsis annis est observatus, modo continuabit, nullus autem alias, præfertim cum Nodorum retrocessione (quod tamen do esse minime impossibile) passa fuerit inegalitates, de quibus tamen omnibus tractu diuturnioris temporis, per similes continuatas Lunationum observationes fieri poterimus certiores.* Item, uti non nescis, Cap. 54. pag. 438. de èadein materiâ: *Utrum verò modo illo jam dicto, constanter perpetuog; maxima & minima libratio in Cancro, & Capricorno perseveret; an tractu diuturnioris temporis Luna adhuc inegalitates quasdam patiatur, vel utrum secus sc̄ res habeat & certò sanè in præsens affirmare nequeo, hoc autem maximè possim, quod hucusq; observationum mearum tempore, nihil aliter deprehenderim, quām quod continuè in illis signis, Cancro scilicet & Capricorno, limites librationis fuerint animadversi. Quamobrem totus sum in eâ opinione, limbus quidem maxima & minima librationis, in Lunâ respectu macularum, nunquam variaturos; motum tamen maxima & minima librationis, sive limites non perpetuò in iisdem signis permanuros; sed cum tempore, secundum Nodorum retrocessionem ex Cancro & Capricorno pendentim exituros.* *Quod cùm autem in tam brevi temporis spatio, paucorum videlicet annorum (veluti intelligentes rerum cœlestium existimatores facilè concedent) minime à nobis deprehendi potuerit; idcirco summè erit necessarium, ut omnes & singuli cœlestis fornicis indefessi scrutatores, & maximâ quidem cum diligentiâ, tum constantiâ adhibitâ, deinceps etiam attendant, num videlicet ejusmodi librationis motus, per omnia in Lunâ cum progressu temporis, persistat, nec ne; ut & ille continuis multorum annorum observationibus naturæ legibus consentaneis, & indubitatis astringatur. &c: &c:*

Autor limites in Cancro & Capricorno observavit anno 1644.

Ex quibus aliisq; permultis hinc inde in Selenographiâ nostrâ dictis, luctuositatem patet, me quidem anno circ. 1644 limites librationis in Cancro & Capricorno observasse, ac in iisdem signis, eo (quod benè notetur) observationis tempore, statuisse; sed pariter etiam paulò post optimè prævidisse hos limites non perpetuò ibidem permanuros, & ita etiam sectiones quadraturarum Lunæ in utrâq; maximâ libratione existente, per easdem maculas non semper fore transituras; sed variaturas, prout maxima & minima libratio, in alio atq; alio commoraretur signo: itemq; limites & polos, ejusdem motus certis variationibus, sicuti claris verbis id pag. 237. & 244. Selenog. indicavi fore obnoxios. Non opus igitur fuisset impugnare ea, quæ nunquam pro certo affirmavi, nec tantillo in spatio, ut ex supra citatis est manifestum, statuere potui; sed suffecisset demonstrasse ac indicasse, maximam librationem circa Paludem Mæotidem non amplius in Cancro, & minimam non amplius in Capricorno extare, ut quidem anno circiter 1636. à Gassendo, & anno 1644. circ. à Bullialdo & me fuit observatum: Verum anno 1649, attestante Ingeniosissimo Grimaldo, jam maximam librationem vicissim in Capricorno, & minimam in Cancro deprehensam esse: id quod & ego firmiter attestor, ita reverâ cum libratione hac nostrâ, modo dicto tempore, evenisse.

Maxima libratio vicissim anno 1649 in Capricorno apparuit.

Quanta sit libratio periodus & quantum temporis intervallū excusat prius quam maxima libratio ad idem re-deat punctū.

Etenim animadverte tandem, cùm ex meis aliquot continuis, tum aliorum, quot-quot videre hactenus contigit, observationibus, limites librationis, sive maximam librationem progressu temporis, variari omnino, atq; ex signo Cancri s.s.s. pedententim ad reliqua se conferre signa; periodumq; hanc novem circiter annorum absolvit spatio: vel ut accuratiū loquar, maxima & minima hæc libratio ad idem punctum Zodiaci spatio annorum Ægypt. 8, dierum 311, H̄r. 5*1*; circ. revertitur; & quotidie in consequentia signorum 6 prim., 4*1* secund. promovetur.

Libratio pro motu longitudinī & latitudinī Lunæ variatur.

Equidem verissimum est, ut in Selenographiâ saepius diximus, motum librationis, sequi motum longitudinis latitudinis Lunæ; atq; hunc quidem latitudinis simpliciter, hoc est:

Lunâ

Lunâ habente latitudinem maximam Australem, spatiū illud inter utrumque limbum, Zenith versus, Regionem scilicet Hyperboream, Sarmatiaeque partem admodum dilatari; sic ut limbus Lunæ à montibus Sarmaticis, & lacubus hyperbo-reis, sive à maculis (ut Tibi eas placuit nominare) Metonis, Thaletis Endymionis, quām longissimè distet: interstitio ve-rò inferiori, tum temporis, duobus illis Lunæ limbis terminato, circa punctum Nadir, secundū Plenilunium pag. 364. Selenogr. insertum, vel proximè in hac epistolâ sequens, planè evanescere: sic, ut limbus Lunæ, circa partem inferiorem, Monti sc. Troico, L. Meridionali, M. Haialon & Techisandam (sive, quod idem, maculis Schikardi, Zucchii, Kircheri ac Sempelii) tum omnium sit vicinissimus. Econtra, Lunâ maximam latitudinem septentrionalem habente, spa-tium Nadir versus, partem scil. Lybiæ & Arabiæ (terram ste-ritatis & fertilitatis) maximè esse extensam, expertus sum; adeo ut eo tempore limbus Lunæ vicissim à modo dictis ma-culis, Monte scilicet Troico, L. Meridionali, & Techisandam quām maximè elongetur, superiori interstitio interim se se omnino comprimente; ac limbi pars superior, maculis, videlicet lacubus hyperbo-reis & montibus Sarmaticis, quām posit fieri unquam, sit propinquissima. Atq; hoc modo, pro varia-tionis ratione Lunæ latitudinis, interstitium tum superius, tum inferius perpetuò crescit, ac decrescit.

Paulò autem aliter res se habet cum motu libratorio lon-gitudinis, qui circa oram Lunæ occidentalem & orientalem, prope nimurum Paludem Mœotidem, & Maræotidem depre-henditur. Enim verò non simpliciter is motui Lunæ longi-tudinis; sed motui simul Apogæi Lunaris sese accommodat: inde, pro variatione Apogæi, etiam maxima libratio, in plagâ Lunæ occidentali, ad Paludem Mœotidem, & minima, in plagâ orientali, circa Paludem Maræotidem semper mutatur; vel, quod eodem recidit, limbus Lunæ ad maculas illas modò dictas plus plusq; accedit, vel ab istis recedit, simili planè ra-tione, ut in parte Lunæ superiori & inferiori (sicut suprà me-miní) ad diversas Lunæ latitudines limbus variatur. Hac ta-

In Australi
latitudine
Regio Hyper.
borea ampli-
atur; in Se-
ptentrionali
coarctatur.

*Libratiōn-
gitudinis non
solum Luna
motui longi-
tud. sed &
Apogei re-
spendet.*

*Maxima &
minima.*

men

*bratio sem-
per in punctis
media remo-
tione acci-
dit.*

men expressâ lege, versante Lunæ Apogæo in Cancro, maxima libratio in Ariete, & minima vicissim in Librâ existit; Apogæo verò in Leone constituto, maximalibratio in Tauro, & minima in Scorpione animadvertisit, & sic consequenter: eâ videlicet ratione (quò paucis me expediam) dicta maxima & minima libratio, hoc est, quando Paludem Mœotidis, & Maræotidis (sive maculæ Grimaldi, & Maris Crisi) maximus accessus, vel recessus à Lunæ peripheriâ celebratur, in punctis mediæ remotionis Apogæi, & Perigæi perpetuò contingat: quemadmodum id variis, tum meis aliquot annorum observationibus, eâ gratiâ huic epistolæ additis, tum omnibus aliorum, præsertim Vestrorum Bononiensium proclive est demonstrare.

Atq; ita hæc potissima causa est, unde illa intricatissima Lunæ oritur libratio, quæ nos hucusq; adeò valde fatigavit ac torsit. Admirabuntur quidem (ut opinor) nonnulli, imo nos irridebunt, quod motum hunc libratorium adeò notissimus, ac facillimus fundamentis gaudentem, haud citius perscrutati fuerimus, inq; certas reduxerimus tabulas: Sed ejusmodi Sciolorum judicia nihil pensi habemus; præsertim cum acutissimus Philosophus Seneca Lib. VII. Natur. Quæst. jam olim id nobis clarè prædixerit, his verbis: *Veniet tempus quo posteri nostri tam aperta nos nescisse mirentur.* Contenti sanè simus, rem istam eosq; indagasse, ac explanasse; reliqua quæ adhuc fortassis superfunt, ipsis relinquamus: *Veniet enim tempus, ut Seneca porrò ibidem scitè, ac rectè loquitur, quo ista, quæ nunc latent, in lucem dies extrahat, & longioris ævi diligentia.* Sed ad propositum redeamus.

*Quoniam ex
fundamento
tabula libra-
toria sit con-
structa.*

Dicto igitur ex fundamento, hæc ad præsens seculum, & quidem ad principium cuiuscunq; mensis anni currentis extensa, constructa est sequens tabula, & si cuiquam placuerit etiam ad plures annos facillimum est supputare, hoc quidem modo: ad datum annum, ac cuiuslibet mensis initium, collige motum Lunæ Apogæi, à quo si 3. subtrahas signa, remanet verus locus in Signis & gradibus &c: in quo, eo tempore, maxima Lunæ libratio longitudinis, ad Paludem scilicet Mœotidem

versa-

versatur; sin verò 3. signa addas, provenit locus verus minimæ Lunæ librationis longitudinis ad Paludem Mœotidem, & maximæ ad Pal. Maræotidem. Interim tamen maximæ tantum librationes Paludis Mœotidis (quippe minimæ ex his libent) in cancellis, prout videre est, ordine, & quidem ad cuiusque mensis initium, digestæ sunt. Potuissem itidem hunc motum ad singulos extendere dies; sed nimium excreviset; ad hæc supervacuum fuisset: quia tantâ præcisione, haud est opus, sufficit, quolibet mense maximam scire Lunæ librationem.

Sufficit ad
cuiusq; men-
sis intuum
maximam
librationem
scire.

Si quis verò amplius quiddam desideret, utatur parte proportionali, vel, quod præstat, addat ex tabulis perpetuis motum tot dierum & horarum, si opus, apogæi lunaris, illi motui libratorio ad certum mensem invento, & habebit præcisè ad diem & horā librationem maximam longitudinis quæsitam.

Uſus autem tabulæ hic est: dato certo anno ac mense, ve- Uſus tabula.
rum locum maximæ librationis longitudinis, circa Paludem nempe Mœotidem, invenire. Quo cognito, datoq; Lunæ in Eclipticâ vero loco alicujus diei, quanta sit omnino ejusdem libratio, minoris beneficio tabellæ insertæ, cognoscitur nullo negotio: utrum videlicet sit maxima an minima, quantumq; simul à maximo & minimo librationis recesserit termino?

Priusquam autem doceamus, quomodo genuina libratio omni tempori competens, ex hisce sit excerpta tabula, necesse est, ut in antecesum habeamus in promptu figuram phasium generalem, circa cuius centrum tam motus longitudinis quam latitudinis libratorius sit delineatus. In Selenographiâ quidem nostrâ, pag. 262. & 410. tales exhibuimus iconismos, qui circa centrum reticulum aliquod descriptum possident, cuius beneficio centrum Lunæ libratorium moveri debat; sed scire oportet, cum libratio Lunæ maxima, ut jam saepius indicatum, non amplius, ut eo tempore, in Cancro, & minima libratio, in Capricorno existat: idcirco etiam reticulum istud omni non sufficit tempori; verum tum solummodo, quando libratio maxima, (sicut anno 1644. factum) in Cancro commoratur, habente Lunâ simul latitudinem maximam Australem: quod autem non nisi anno exeunte iterum 1661.

De reticulo
illo in Sele-
nographiâ
exhibitâ.

Quando ma-
xima libra-
tio vici sim
Cancrum oc-
cupabat.

& in eunte 1662. prout pag. 417. Selenog. innuimus; item An. 1679. & 1697. sic planè evenire videbimus.

Quare maximoperè fuit opus, alium ex cogitare modum, cuius ope libratio tum longitudinis, tum latitudinis, hisce temporibus respondens, ritè describeretur. Imaginaris tibi quidem pag. 214. lib. IV. Almagesti per circulum circa centrum ductum optimè id fieri posse; sed re benè perspensi, prorsus impossibile animadvertisi. Hincq; iterum ad reticulum nostrum redire necessariò oportuit; quanquam paulò aliter id delineavimus eoq; redegimus, quantum hucusq; ex datis observationibus assequi potuimus, ut nostrâ quidem opinione hujus nostri seculi librationibus (ut brevi fusiùs illud ibimus declaratum) accuratè inservire poterit: eâ tamen expressâ lege, si nulla aliqua nova cum tempore emergat anomalia, quæ prosthaphæresin aliquam certain sibi exposcat.

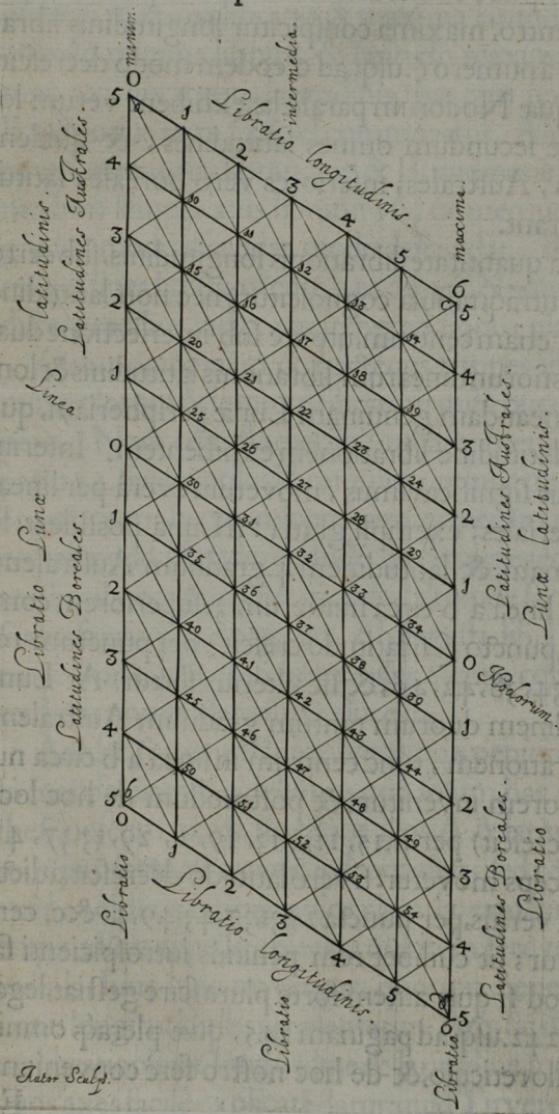
*De quatuor
limibz Tabu-
lae Selenogra-
phica.*

In tabulâ itaq; hac Selenographicâ phasium generali 4. maximarum variationum limbos, quæ unquam accidere nostro judicio posunt, descripsimus; intra quos omnes reliquæ librationis variationes tam longitudinis, quam latitudinis continentur. Primus, faciem Lunæ refert in maximâ libratiōne (ad Paludem scilicet Mœotidem) & limite Austrino: secundus, in minimâ libratiōne & limite Boreo: tertius in maximâ libratiōne, ac latitudine Boreali maximâ: quartus, in minimâ libratiōne, & latitudine maximâ Australi. Per centrum autem intermediū, tres lineæ item ductæ sunt; A A lineam Nodorum, seu Eclipticam appellare placuit: cùm centrum in eo, Lunâ videlicet existēte circa Nodos, sive in Eclipticâ, semper moveatur. Linea BB, longitudinis librationis nominari potest: at linea CC, limitum, sive latitudinis meritò dicitur; quippe in ea latitudines exhibentur. Spatium istud ad Paludem Mœotidem quatuor illis maximis circulis interiacens (maxima libratio longitudinis à me dictum) in sex divisi particulas æquales; intersectio duorum interiorum circulorum minimam indigitat libratiōnem; circa numerum 1. libratio longitudinis jam crescit, ac circa 2. 3. & sequentes numeros magis magisq;, sic ut circa numerum 6. ubi exteriore duo circulise se intersecant, semper maxima celebretur libratio: pari ratione cum reticulo sequenti in

ti in quo Lunæ movetur centrum, est comparatum, ut mox clarius dicetur. Superius verò interstitium, in linea limitum, in 10. partes item æquales divisum vides. Nam cùm Luna modò quinq; circiter gradus Austrum, modò 5. circiter gradus Septentrionem versùs, exspatietur, necesse etiam fuit, illud in tot distri- buere partes; punctum mediū, refert limbum Lunâ versante circa Nodos, vel in Eclipticâ, nullam prorsus habent latitudinem: quinq; superiores monstrant latitudines Australes; inferiores verò latitudines septentrionales.

Secundum
has, cùm longi-
tudinis, tum la-
titudinis divisi-
ones reticulum
istud circa cen-
trū, vel in quo
Lunæ movetur
centrum, non
quidem reapse
per se; sed ra-
tione periphe-
riarum omni
tempore de-
scribendarum,
est delineatum.
Et cum priore
illo reticulo p.
242. Selenogr.
in eo ferè con-
venit, quod
motus centri
pariter per li-
neas absolva-
tur transversa-
les; alias certe
mixtus ille mo-
tus ex latitudi-
ne

Differentia
veteris &
novi rejiculi.

ne & longitudine nunquam describeretur : vicissim in hoc differt eum priore, quod in utroq; latere non signa Zodiaci, sed latitudinis gradus referat; in fronte vero, & calce quantitatem librationis longitudinis in 6. partes divisa exhibeat, sicut in praecedente majori reticulo distinctius clariusq; appareret. In cuius linea ab sinistram versus, quando centrum versatur, Luna minimam circa Paludem Mœotidem possidet librationem longitudinis; in lineis autem reliquis parallelis 1, 2, 3, 4, 5, libratio eadem proportione crescit, usq; ad Numerum 6, lineam nempe c d, in qua Lunæ versante centro, maxima conspicitur longitudinis libratio: deinde rursus a numero 6. usq; ad o eodem modo decrescit. Lineæ vero reliquæ Nodorum parallelæ, exhibent verum locum centri Lunæ secundum omnes latitudines, & quidem quinque superiores, Australes; inferiores vero boreales latitudes commonstrant.

Atq; ita datâ quantitate librationis longitudinis, sub certo numero (quæ ex utrâq; tabulâ cognoscitur) nec non latitudine verâ Lunæ, datur etiam centrum, utpote sub intersectione duarum istarum crassiorum linearum librationis latitudinis & longitudinis, ad delineandam genuinam Lunæ peripheriam, quâ longitudine quâ latitudine librationem exhibentem. Interim centrum Lunæ, ut significavimus, movetur reverâ per lineas tenuiores transversales: exempli gratiâ: si Luna posideat librationem minimam, & latitudinem 4. graduum Australem, tunc centrum in linea a b circa numerum 3. superiorem comoratur; ab hoc puncto (si latitudo crescit) per punctum 10, 2, 12, 18, 24, 1, 34, 38, 42, 46, & sic ulterius fertur. At Lunâ obtinente latitudinem duorum tantum graduum Australem, & minimam librationem, tunc centrum in linea a b circa numerum 2. superiorem invenitur, & postmodum de hoc loco (si item latitudo crescit) per n. 15, 11, e, 13, 19, 2, 29, 33, 37, 41, 45, 4, & sic deinceps movetur: si vero latitudo decrescit, adictum 2. deorsum versus, per puncta 25, 31, 37, 43, 49, 4, &c. centrum Lunæ agitur; ut cuilibet rem penitus introspicienti facile patebit; Quod si quis autem forte plura scire gessiat, legat si lubet pag. 241. 242. usq; ad paginam 245, quæ pleraq; omnia ibidem dicta de illo reticulo, & de hoc nostro fere convenienti.

Ex

Descriptio
utriusque reticuli.Medianus
reticulo quo-
modo limbis
Luna descri-
bendus.

Ex quo motu centri Lunaris necessariò sequitur, & polos limitesq; libratorios continuè moveri, & nunquam eodem in loco subsistere posse: hac quidem ratione, quando maxima libratio ad Mœotidem, cum maximâ simul latitudine Australi; item minimalibratio ibidem, cum maximâ latitudine boreali datur, tunc axis scilicet latitudinis, vel ejus polus occiduus circa A (in figurâ scilicet Selenographicâ antecedente) seu accuratius loquendo intra FE, ratione diversæ latitudinis borealis, & Australis versatur. Quando verò contrarium accidit, nempe quando maxima libratio, & maxima latitudo borealis; rursus quando minima libratio, & latitudo maxima Australis existit, tunc axis libratorius latitudinis, sive ejus polus occiduus circa B, vel potius intra G & H commoratur. Alio autem tempore, circa intermedias librationes & latitudines, intra B & A prope modum semper axis libratur; sic ut, meo iudicio, ad 35. circiter gradus modo ascendat, modo descendat. Par ratione & limites, vel linea limitum (cùm hæc à linea Nodorum perpetuò 90. distet gradibus) ad 35. circiter grad. librari planè necesse est.

Quam opinionem & hactenus semper fovi, quanquam termini polarum & limitum libratorii mihi hucusq; fuerint incompti. Nam, cùm statuerim (ut jam memineram præsertim pag. 244. Selen.) polos librationis continuè moveri, & nunquam eodem peripheriæ in loco haerere; verùm ratione librationis centri, modo ascendere, modo descendere, sequitur etiam limites simul necessariò esse mobiles. Proinde sanè miror unde persuasus fueris (prout pag. 212. Almagesti lib. IV. legitur) me statuisse limites perpetuò immobiles: cùm contrarium omnino ex dictis potius clarissimè eluceat.

Adhæc si motum hunc librationis penitus attentiusq; paùlo introspiciamus, videbimus non solum, hac scilicet datâ hypothesisi, unicum axem, sive duos illos A A latitudinis polos, quorum iam facta est mentio, in Lunâ dari; sed reverà adhuc alium axem, vel duos insuper polos circa lineam limitum, quos polos longitudinis appellare placet: qui item ferè tali ratione, ut latitudinis, hinc inde moventur, quorum beneficio motus librationis longitudinis repræsentatur. Atq; sic duplex noster motus librationis ex longitudine & latitudine mixtus, non nisi per duos axes facile explicari datur: quid Tu verò hac de re sentias, suo tempore haud gravatim expones.

Ta-

Poli limi-
tesq; libra-
torius mo-
ventur.

Quâ ratione
Poli libren-
tur?

Poles & li-
mites move-
ri auctor sem-
per statuit.

Duplex mo-
tus librato-
rius etiam
dupliem re-
quisitum axem.

14 Tabula nova motus Lunæ Libratorii maximum librationis terminum circa Pal. sc.
ANNI Mœstidem Occidentem versus, quovis anno & mense currente hujus seculi exhibens.

CHRISTI	Januarius.			Februarius.			Martius.			Aprilis.			Majus.			Junias.		
	o	/	S	o	/	S	o	/	S	o	/	S	o	/	S	o	/	S
1600 Curr.	8	53	25	12	20	25	15	36	25	19	1	25	22	22	25	49	25	
1601	19	39	6	23	6	26	22	26	25	29	47	26	3	8	mp	6	35	mp
1602	0	19	26	3	46	26	7	2	26	10	27	26	13	48	26	17	15	26
1603	10	59	m	14	26	m	17	42	m	21	7	m	24	28	m	27	55	m
1604	21	39	x	25	6	x	28	22	x	1	47	x	5	5	x	8	35	x
1605	2	26	26	5	53	26	9	9	26	12	34	26	15	55	26	19	22	26
1606	13	5	X	16	32	X	19	48	X	23	13	X	26	34	X	0	1	V
1607	23	45	V	27	32	V	0	28	V	3	53	V	7	14	V	10	41	V
1608	4	25	II	7	52	II	11	8	II	14	33	II	17	54	II	21	21	II
1609	15	12	25	18	39	25	21	53	25	25	20	25	28	41	25	2	8	Q
1610	25	52	26	29	19	26	2	35	mp	6	0	mp	9	23	mp	12	48	mp
1611	6	31	26	9	58	26	13	14	26	16	39	26	20	0	26	23	27	26
1612	17	11	m	20	38	m	23	54	m	27	19	m	0	40	x	4	7	x
1613	27	58	x	1	25	x	4	39	x	8	6	x	11	27	x	14	54	x
1614	8	38	26	12	5	26	15	21	26	18	46	26	22	7	26	34	26	26
1615	19	18	X	22	45	X	26	1	X	29	26	X	2	47	V	6	14	V
1616	29	58	V	3	25	V	6	41	V	10	6	V	13	27	V	16	54	V
1617	10	44	II	14	11	II	17	25	II	20	52	II	24	13	II	27	40	II
1618	21	24	25	24	51	25	28	7	25	1	32	25	4	53	25	8	20	Q
1619	2	4	mp	5	31	mp	8	47	mp	12	12	mp	15	33	mp	19	0	mp
1620	12	44	26	16	11	26	19	27	26	22	52	26	26	13	26	29	40	26
1621	23	30	m	26	57	m	0	11	x	3	38	x	6	59	x	10	26	x
1622	4	10	x	7	37	x	10	53	x	14	18	x	17	39	x	21	6	x
1623	14	50	26	18	17	26	21	33	26	24	58	26	28	19	26	1	46	X
1624	25	30	X	18	57	X	2	13	V	5	38	V	8	59	V	12	26	V
1625	6	16	V	9	43	V	12	57	V	16	24	V	19	45	V	23	12	V
1626	16	56	II	20	23	II	23	39	II	27	4	II	0	25	25	3	52	25
1627	27	36	25	1	3	26	4	19	26	7	44	26	11	5	26	14	32	26
1628	8	16	mp	11	43	mp	14	59	mp	18	24	mp	21	45	mp	25	12	mp
1629	19	3	26	22	30	26	25	44	26	29	11	26	2	32	m	5	59	m
1630	29	42	m	3	9	x	6	25	x	9	50	x	13	11	x	16	38	x
1631	10	22	x	13	49	x	17	5	x	20	30	x	23	51	x	27	18	x
1632	21	2	26	24	29	26	27	45	26	1	10	X	4	31	X	7	58	X
1633	1	49	V	5	16	V	8	30	V	11	57	V	15	18	V	18	45	V
1634	12	29	V	15	56	V	19	J2	V	22	37	V	25	58	V	29	25	V
1635	23	8	II	26	35	II	29	51	II	3	16	25	6	37	25	10	4	25
1636	3	48	26	7	15	26	10	31	26	13	56	26	17	17	26	20	44	26
1637	14	35	mp	18	2	mp	21	16	mp	24	43	mp	28	4	mp	1	31	26
1638	25	15	26	28	42	26	3	58	m	5	23	m	8	44	m	12	21	m
1639	5	55	x	9	22	x	12	38	x	16	3	x	19	24	x	22	51	x
1640	16	35	x	20	2	x	23	18	x	26	43	x	0	4	x	3	31	x
1641	27	21	26	0	48	X	4	2	X	7	29	X	10	50	X	14	17	X
1642	8	1	V	11	28	V	14	44	V	18	9	V	21	30	V	24	57	V
1643	18	41	V	22	8	V	25	24	V	28	49	V	2	10	II	5	37	II
1644	29	21	II	2	48	25	6	4	25	9	29	25	12	50	25	16	17	25
1645	10	7	26	13	34	26	16	48	26	20	15	26	23	36	26	27	3	26
1646	20	47	mp	24	14	mp	27	30	mp	0	55	x	4	16	x	7	43	x
1647	1	27	m	4	54	m	8	10	m	11	35	m	14	56	m	18	23	m
1648	12	7	x	15	34	x	18	50	x	22	15	x	25	36	x	29	3	x
1649	22	53	x	26	20	x	29	34	x	3	11	x	9	22	x	9	49	x
1650	3	53	X	7	0	X	10	16	X	13	4	X	17	2	X	20	29	X

Tabula nova motus Lunæ Libratorii maximum librationis terminum circa Pal. sc. 15

ANNI // Mœtidem Occidentem versus, quovis anno & mense currente hujus seculi exhibens.

CHRISTI	Julius.			Augustus.			September.			October.			November.			December.		
	o	/	S	o	/	S	o	/	S	o	/	S	o	/	S	o	/	S
1600 Curr.	29	10	25	2	37	21	6	4	21	9	25	12	52	16	12	21	19	
1601	9	56	mp	13	23	mp	16	50	mp	20	11	23	38	mp	26	58	mp	
1602	20	36	24	3	27	30	27	30	24	o	51	m	4	18	m	7	39	
1603	1	16	x	4	43	x	8	10	x	II	31	x	14	58	x	18	x	
1604	11	56	b	15	23	b	18	50	b	22	12	b	25	38	b	28	58	
1605	22	43	mp	26	10	mp	29	37	mp	2	58	X	6	25	X	9	45	
1606	3	22	V	6	49	V	10	16	V	13	37	V	17	4	V	20	24	
1607	14	2	V	17	29	V	20	56	V	24	17	V	27	44	V	I	4	
1608	24	42	II	28	9	II	1	36	II	4	57	II	8	24	II	11	44	
1609	5	32	21	8	56	21	23	21	21	15	44	21	19	11	22	31	21	
1610	16	9	mp	19	36	mp	23	3	mp	26	24	mp	29	51	mp	3	11	
1611	26	48	24	0	15	m	3	42	m	7	3	m	10	30	m	13	50	
1612	7	28	x	10	55	x	14	22	x	17	43	x	21	10	x	24	30	
1613	18	15	b	21	42	b	25	9	b	28	30	b	1	57	mp	5	17	
1614	28	55	mp	2	22	X	5	49	X	9	10	X	12	37	X	15	57	
1615	9	35	V	13	2	V	16	29	V	19	50	V	23	17	V	26	37	
1616	20	15	V	23	42	V	27	9	V	0	30	II	3	57	II	7	17	
1617	1	1	25	4	28	25	7	55	25	II	16	25	14	43	25	18	3	
1618	11	41	21	15	8	21	18	35	21	21	56	21	25	23	21	28	43	
1619	22	21	mp	25	48	mp	29	15	mp	2	36	21	6	3	21	9	23	
1620	3	1	m	6	28	m	9	55	m	13	16	m	16	43	m	20	3	
1621	13	47	x	17	14	x	20	41	x	24	2	x	27	29	x	0	49	
1622	24	27	b	27	54	b	1	21	mp	4	42	mp	8	9	mp	11	29	
1623	5	7	X	8	34	X	12	1	X	15	22	X	18	49	X	22	9	
1624	15	47	V	19	14	V	22	41	V	26	2	V	29	29	V	2	59	
1625	26	33	V	0	0	II	3	27	II	6	48	II	10	15	II	13	35	
1626	7	13	25	10	40	25	14	7	25	17	28	25	20	55	25	15	25	
1627	17	53	21	20	21	24	49	21	28	8	8	21	1	35	mp	4	55	
1628	28	33	mp	2	0	21	5	27	mp	8	48	21	12	15	21	15	35	
1629	9	20	m	12	47	m	16	14	m	19	35	m	23	2	m	26	22	
1630	19	59	x	23	26	x	26	53	x	0	14	b	3	41	b	7	1	
1631	0	39	mp	4	6	mp	7	33	mp	10	54	mp	14	21	mp	17	41	
1632	11	19	X	14	46	X	18	13	X	21	34	X	25	1	X	28	21	
1633	22	6	V	25	33	V	29	0	V	2	21	V	5	48	V	9	8	
1634	2	46	II	6	13	II	9	40	II	13	1	II	16	28	II	19	48	
1635	13	25	25	16	52	25	20	19	25	23	40	25	27	7	25	0	27	
1636	24	5	21	27	32	21	0	59	mp	4	20	mp	7	47	mp	11	7	
1637	4	52	24	8	19	21	46	21	15	7	18	34	21	54	24	21	54	
1638	15	32	m	18	59	m	22	26	m	25	47	m	29	14	m	2	34	
1639	26	12	x	29	39	x	3	6	b	6	27	b	9	54	b	13	14	
1640	6	52	mp	10	19	mp	13	46	mp	17	7	mp	20	34	mp	23	54	
1641	17	38	X	21	5	X	24	32	X	27	53	X	1	20	V	4	40	
1642	28	18	V	1	45	V	5	12	V	8	33	V	12	0	V	15	20	
1643	8	58	II	12	25	II	15	52	II	19	13	II	22	40	II	26	0	
1644	19	38	25	4	56	25	32	25	29	53	25	3	20	52	25	6	40	
1645	0	24	mp	3	51	mp	7	18	mp	10	39	mp	14	6	mp	17	26	
1646	11	4	24	14	31	24	17	58	24	21	19	24	46	24	28	6	24	
1647	21	44	m	25	11	m	28	38	m	1	59	x	5	26	x	9	46	
1648	2	24	b	5	51	b	9	18	b	12	39	b	16	6	b	19	26	
1649	13	10	mp	16	37	mp	20	4	mp	23	25	mp	26	52	mp	0	12	
1650	23	50	X	27	17	X	0	44	V	4	5	V	7	32	V	10	52	

16 Tabula nova motus Lunæ Libratorii maximum librationis terminum circa Pal. sc.
ANNI || Meotidem Occidentem versus, quovis anno & mense currente hujus seculi exhibens.

CHRISTI	Januarius.			Februarius.			Martius.			Aprilis.			Majus.			Junius.		
	Curr.	o	/	S	o	/	S	o	/	S	o	/	S	o	/	S		
1651	14	13	V	17	40	V	20	56	V	24	21	V	27	42	V	1	9	V
1652	24	53	V	28	20	V	1	36	II	5	1	II	8	22	II	11	49	II
1653	5	40	G	9	7	G	12	21	G	15	48	G	19	9	G	22	36	G
1654	16	19	Q	19	46	Q	23	2	Q	26	27	Q	29	48	Q	3	15	mp
1655	26	59	mp	0	26	mp	3	42	mp	7	7	mp	10	28	mp	13	55	mp
1656	7	39	m	11	6	m	14	22	m	17	47	m	21	8	m	24	25	m
1657	18	26	x	21	53	x	25	7	x	28	34	x	1	55	x	5	22	x
1658	29	6	f	2	33	f	5	49	f	9	14	f	12	35	f	16	2	f
1659	9	46	X	13	13	X	16	29	X	19	54	X	23	15	X	26	42	X
1660	20	25	V	23	52	V	27	8	V	0	33	V	3	54	V	7	21	V
1661	1	12	II	4	39	II	7	53	II	11	20	II	14	41	II	18	8	II
1662	11	52	G	15	19	G	35	G	22	0	G	25	21	G	28	48	G	
1663	22	32	Q	25	59	Q	29	15	Q	2	40	mp	6	1	mp	9	28	mp
1664	3	12	mp	6	39	mp	9	55	mp	13	20	mp	16	41	mp	20	8	mp
1665	13	58	m	17	25	m	20	41	m	24	6	m	27	27	m	0	54	x
1666	24	38	x	28	5	x	1	21	f	4	46	f	8	7	f	11	34	f
1667	5	19	f	8	46	f	12	2	f	15	27	f	18	48	f	22	19	f
1668	15	58	X	19	25	X	22	41	X	26	6	X	29	27	X	2	54	V
1669	26	44	V	0	21	V	3	27	V	6	52	V	10	13	V	13	40	V
1670	7	24	II	10	51	II	14	7	II	17	32	II	20	53	II	24	20	II
1671	18	4	G	21	31	G	24	47	G	28	72	G	1	33	Q	5	0	Q
1672	28	44	Q	2	11	mp	5	27	mp	8	52	mp	12	13	mp	15	40	mp
1673	9	30	mp	12	57	mp	16	11	mp	19	38	mp	22	59	mp	26	26	mp
1674	20	10	m	23	37	m	26	53	m	0	18	x	3	39	x	7	6	x
1675	0	50	f	4	7	f	7	33	f	10	58	f	14	19	f	17	46	f
1676	11	30	f	14	57	f	18	13	f	21	38	f	24	59	f	28	26	f
1677	22	17	X	25	44	X	28	58	X	2	25	V	5	46	V	9	13	V
1678	2	56	V	6	23	V	9	39	V	13	4	V	16	25	V	19	52	V
1679	13	36	II	17	3	II	20	19	II	23	44	II	27	5	II	0	32	G
1680	24	16	G	27	43	G	0	59	Q	4	24	Q	7	45	Q	11	12	Q
1681	5	3	mp	8	30	mp	11	44	mp	15	31	mp	18	32	mp	21	59	mp
1682	15	43	mp	19	10	mp	22	26	mp	25	51	mp	29	12	mp	2	39	m
1683	26	23	m	29	50	m	3	6	x	6	31	x	9	52	x	13	19	x
1684	7	2	f	10	29	f	13	45	f	17	10	f	20	31	f	23	58	f
1685	17	49	f	21	16	f	24	30	f	27	57	f	1	18	X	4	45	X
1686	28	29	X	1	56	V	5	12	V	8	37	V	11	58	V	15	25	V
1687	9	9	V	12	36	V	15	52	V	19	17	V	22	38	V	26	5	V
1688	19	49	II	23	16	II	26	32	II	29	57	II	3	18	G	6	45	G
1689	0	35	Q	4	2	Q	7	18	Q	10	43	Q	14	4	Q	17	31	Q
1690	11	15	mp	14	42	mp	17	58	mp	21	23	mp	24	44	mp	28	11	mp
1691	21	55	mp	25	22	mp	28	38	mp	2	3	m	5	24	m	8	51	m
1692	2	35	x	6	2	x	9	18	x	12	43	x	16	4	x	19	31	x
1693	13	21	f	16	48	f	20	2	f	23	29	f	26	50	f	0	17	f
1694	24	1	mp	27	28	mp	0	44	X	4	9	X	7	30	X	10	57	X
1695	4	41	V	8	8	V	11	24	V	14	49	V	18	10	V	21	37	V
1696	15	21	V	18	48	V	22	4	V	25	29	V	28	50	V	2	17	II
1697	26	7	II	29	34	II	2	48	G	6	15	G	9	36	G	13	3	G
1698	6	47	Q	10	14	Q	13	30	Q	16	55	Q	20	16	Q	23	43	Q
1699	17	27	mp	20	54	mp	24	10	mp	27	35	mp	0	56	mp	4	23	mp
1700	28	7	mp	1	34	m	4	50	m	8	15	m	11	36	m	15	3	m

Tabula nova motus Lunæ Libratorii maximum librationis terminum circa Pal. sc. 17

ANNI || Mæotidem Occidentem verius, quovis anno & menie currente hujus seculi exhibens.

CHRIST	Julius.			Augustus.			September.			October.			November.			December.		
	o	/	S	o	/	S	o	/	S	o	/	S	o	/	S	o	/	S
1651	4	30	V	7	57	V	11	24	V	14	45	V	18	12	V	21	32	V
1652	15	10	II	18	37	II	22	4	II	25	25	II	28	52	II	2	12	II
1653	25	57	II	29	24	II	2	51	II	6	12	II	9	39	II	12	59	II
1654	6	36	m	10	3	m	13	30	m	16	51	m	20	18	m	23	38	m
1655	17	16	m	20	43	m	24	10	m	27	31	m	0	58	m	4	18	m
1656	27	56	m	1	23	x	4	50	x	8	11	x	11	38	x	14	58	x
1657	8	43	b	12	10	b	15	37	b	18	58	b	22	25	b	25	45	b
1658	19	23	m	22	50	m	26	17	m	29	38	m	3	5	X	6	25	X
1659	0	3	V	3	30	V	6	57	V	10	18	V	13	45	V	17	5	V
1660	10	42	V	14	9	V	17	36	V	20	57	V	24	24	V	27	44	V
1661	21	29	II	24	56	II	28	23	II	1	44	II	5	11	II	8	31	II
1662	2	9	II	5	36	II	9	3	II	12	24	II	15	51	II	19	11	II
1663	12	49	m	16	16	m	19	43	m	23	4	m	26	31	m	29	51	m
1664	23	29	m	26	56	m	0	23	m	3	44	m	7	11	m	10	31	m
1665	4	15	x	7	42	x	11	9	x	14	30	x	17	57	x	21	17	x
1666	14	55	b	18	22	b	21	49	b	25	10	b	28	37	b	1	57	m
1667	25	36	m	29	3	m	2	30	X	5	51	X	9	18	X	12	38	X
1668	6	15	V	9	42	V	13	0	V	16	30	V	19	57	V	23	17	V
1669	17	1	V	20	28	V	23	55	V	27	16	V	0	43	II	4	3	II
1670	27	41	II	1	8	II	4	35	II	7	56	II	11	23	II	14	43	II
1671	8	21	II	11	48	II	15	15	II	18	36	II	22	3	II	25	23	II
1672	19	1	m	22	28	m	25	55	m	29	16	m	2	43	m	6	3	m
1673	29	47	m	3	14	m	6	41	m	10	2	m	13	29	m	16	49	m
1674	10	27	x	13	54	x	17	21	x	20	42	x	24	9	x	27	29	x
1675	21	7	b	24	34	b	28	1	b	1	22	m	4	49	m	8	9	m
1676	1	47	X	5	14	X	8	41	X	12	2	X	15	29	X	18	49	X
1677	12	34	V	16	1	V	19	28	V	22	49	V	26	16	V	29	36	V
1678	23	13	V	26	40	V	0	7	II	3	28	II	6	55	II	10	15	II
1679	3	53	m	7	20	m	10	47	m	14	8	m	17	35	m	20	55	m
1680	14	33	II	18	0	II	21	27	II	24	48	II	28	15	II	1	35	m
1681	25	20	m	28	47	m	2	14	m	5	35	m	9	2	m	12	22	m
1682	6	0	m	9	27	m	12	54	m	16	15	m	19	42	m	23	2	m
1683	16	40	x	20	7	x	23	34	x	26	55	x	0	22	b	3	42	b
1684	27	19	b	0	46	m	4	13	m	7	34	m	11	1	m	14	21	X
1685	8	6	X	11	33	X	15	0	X	18	21	X	21	48	X	25	8	X
1686	18	46	V	22	13	V	25	40	V	29	1	V	2	28	X	5	48	V
1687	29	26	V	2	53	II	6	20	II	9	41	II	13	8	II	16	28	II
1688	10	6	m	13	33	m	17	0	m	20	21	m	23	48	m	27	8	m
1689	20	52	II	24	19	II	27	46	II	1	7	m	4	34	m	7	54	m
1690	1	32	m	4	59	m	8	26	m	11	47	m	15	14	m	18	34	m
1691	12	12	m	15	39	m	19	6	m	22	27	m	25	54	m	29	14	m
1692	22	52	x	26	19	x	29	46	x	3	7	b	6	34	b	9	54	b
1693	3	38	m	7	5	m	10	32	m	13	53	m	17	20	m	20	40	m
1694	14	18	X	17	45	X	21	12	X	24	35	X	28	0	X	1	20	V
1695	24	58	V	28	25	V	1	52	V	5	13	V	8	40	V	12	0	V
1696	5	38	II	9	5	II	12	32	II	15	53	II	19	20	II	22	40	II
1697	16	24	m	19	51	m	23	38	m	26	39	m	0	6	II	3	26	II
1698	27	4	II	0	31	m	3	58	m	7	19	m	10	46	m	14	6	m
1699	7	44	m	11	11	m	14	38	m	17	59	m	21	26	m	24	46	m
1700	18	24	m	21	31	m	25	18	m	28	39	m	2	6	x	5	26	x

Datâ maximâ P. Mœotidis Libratione , ex tabulâ
antecedente, cum Lunæ loco, invenire libra-
tionem ejus competentem.

Exhibitâ igitur figurâ phasium generali cum quatuor suis maximarum variationum limbis, seu finibus, in eâq; determinato certis particulis, sive punctis distincto, tam longitudinis in ejusdem linea, quam latitudinis in linea limitum, librationum interstitio; non solùm maximo & minimo, sed & quovis, quam longitude, quam latitudine intermedio: præser-tim verò novo, motuiq; bene respondentे, circa medium di-sci descripto reticulo, in quo, ratione peripheriarum, centrum movetur Lunæ, nec non cuius beneficio ad datum quodvis tempus limbus Lunæ accurate, ac justè delineatur; sequitur, ut usum nunc quoq; duarum nostrarum tabellarum ostenda-mus, & quomodo omnibus temporibus competens, ex iis ex-cep-ta sit libratio: id quod sanè uno, aut altero perquam facile fieri potest exemplo.

Quaratur autem ad Annū currentē 1652. diemq; 17. Septembr. tempore nimirum deliquii Lunaris, (quod hīc Gedani tum temporis ex parte feliciter observare mihi obtigit, ac sic simul hac occasione datā: cùm illud comprimis non-dum typis vulgaverim, Tibitalium observationum curiosissimo communicare lubens volui) locus maximæ librationis ad Palud. scilicet Mœotidem; tum etiam quanta sit ejusdem diei libratio: quò limbus Lunæ ad eandem Eclipsin depin-gendam ritè describi poscit. In margine itaq; sinistro tabulæ nostræ motus Lunæ libratorii, quare annum datum curren-te; in fronte verò mensem: sicq; invenies in columnâ respon-dente maximam in 22. gr. 4. min. Geminorum versari libratio-nem. Quā benè perspectâ ingredere sequentem minorem,

& quidem sub titulo maximæ librationis ejusdem Pal. Mœo-tidis, investigans in margine pariter sinistro, illud ipsum Gemi-norum signum: postmodum, sub eadē linea, dextram ver-sūs progrediendo, signum in quo Luna tum temporis versatur (id quod, nisi aliunde, aut per ipsum calculum, aut ex Ephemeridibus, facile constat) nota diligenter; quo facto, titulus in fronte & calce statim indicabit, utrum libratio sit crescens, an de-crescens, maximane, intermedia, an minima: itemq; sub re-spondente columnellâ (in qua signum Geminorum, quod

Eclipsi Lunæ
Ann. 1652.
Gedani ob-
servaria.

Quomodo ex
tabulâ ma-
ximæ li-
bra-
tio
si-
tis excep-
ta sit.

Uſus tabula
minori.

Lunatum occupat, reperitur) quanta sit digressio Pal. Mœotidis à minimo, seu maximo librationis longitudinis termino, in numeris majoribus, expressa: qui numeri, illis in schemate Lunari circa Paludem Mœotidem omnino respondent. Exempli gratiâ: Signum Geminorum, in quo maxima hac vice reperta est libratio, in minori tabellâ, sub titulo maximæ librationis Pal. Mœotidis planè in fine; pisces autem (quippe Luna in 24. circiter gradu Piscium, tempore Eclipseos subsistebat) dextram versùs in eâdem lineâ sub columnellâ numeri 3. inveniuntur. Constat ergo, tam ex numero apposito, quam titulo dictæ tabellæ, librationem illo tempore fuisse intermedium crescentem, sive mediae remotionis, ab utroq; limbo maximæ, & minimæ librationis.

*Quomodo se-
cundum lon-
gitudinis &
latitudinis
librationem
limbus de-
scribatur.*

Deinde his inventis, nec non latitudine datâ, utpote prope Nodum, debito radio circino comprehenso, in figurâ phasium quâdam generali limbus Lunæ delineatur; ita tamen crus immobile circini figas (si reticuli rationem habere nolueris) ut crus mobile circa Paludem Mœotidem, punctum itidem 3. inventi scilicet numeri, & in lineâ limitum, in regione nimirum hyperboreâ punctum intermedium o (cùm Luna nullam penè posse derit tum temporis latitudinem) planè simul intersecet: sicq; uti in schemate Eclipseos sequente factum vides, Lunæ limbum, ad datum certum tempus, Lunæq; locum debitè omnino determinabis. Vel, quod præstat, mediante reticulo circa medium Lunæ delineato: cùm multò facilius citiusq; res expediatur: si nimirum secundum librationem & latitudinem datam, pedem circini, in debitâ linearum intersezione, sicuti in hoc exemplo circa numerum 32. si majus reticulū supponas pag. 11. exhibitum, nempe ubi linea 3. 3. latitudinis, & linea Nodorum se se intersecant, rectè constituas, ac sic limbum depingas.

*Modus lim-
bus descri-
bendi, alio
declaratur
exemplo.*

Similis item, uti facile colligitur, est operatio, etiam si libratio sub alio quodâ numero minoris tabellæ reperiatur, simulq; latitudo prorsus sit diversa; nisi quod attendas diligentissime, quò limbus per debita puncta longitudinis latitudinisq; justè ducatur. Exempli gratia: Esto describendus limbus Plenilunii

lunii quod incidit anno sequente 1655, die 20. Aprilis vesp. existente Lunâ in principio Scorpii, & quinto circiter gradu latitud. Meridionalis. Quære itaq; initio ex tabula magnâ ad ipsum tempus maximam librationem longitudinis; inveniesq; eam versari eo mense in septimo gr. circiter Libræ. Id quod signum rursus sub titulo maximæ librationis Pal. Mœotidis, in minori tabellâ, sinistrorum versus quære, reperiesq; signum Scorpii veri loci Lunæ, in illâ ipsâ linea dextrorum versus, sub numero quinto. Hincq; apparet librationem Lunæ istius Plenilunii esse decrescentem, & quidem quinq; partium circa Paludem Mœotidem. Quâ cognitâ siste crus circini (respectu majoris reticuli) in superiori linea latitudinis a c, in intersectione 5: cum latitudo sit Australis 5. graduum; & si habebis genuinum centrum ad peripheriam istius plenilunii describendam. Atq; ita quovis tempore dato, mediante duarum illustrum tabellarum, dato pariter vero Lunæ loco in Eclipticâ, & latitudine ejus verâ, libratio Mœotidis reperitur, Lunæq; discus rectè determinatur. Marœotidis Libratio eadem facilitate etiam investigatur, si inventarum partium complementum ad 6. assumas, vel in minori tabellâ minores numeros attendas, habebis quoq; librationem inter limbum & Paludem Marœotidem quovis tempore. Quo autem eò commodius fieri ab omnibus posse, peculiare schema phasii generale minus, omni prorsus limbo nudatum construxi; ad cuius dextram, circa Paludem Mœotidem non nisi sex illa puncta longitudinis libratoria, & in parte Lunæ superiori dece illa puncta longitudinis libratoria sunt notata: circa centrum vero reticulum, cuius, atq; istorum punctorum beneficio, cuilibet nullo ferè negotio, omni tempori limbum Lunæ respondentem ducere imposterum integrum erit. Talis archetypus hic ipse est, in quo Eclipseos phasæ An. 1652. descriptæ sunt. Quales, si forte Tu eorum aliquot, sive alii harum rerum cultores indigerint, libenter communicabo.

Noli autem mirari, quòd tabula nostra motus Lunæ libratorii gradus duntaxat, & minuta prima, spretis omnino secundis, referat. Quippe hoc in negotio, ubi motus ille libratorius, nu-

Quâ via librato Marœotidis in vestigari debet.

De minori schemate phasium generali.

Cur tabula major ad gradus & minutæ primatantum sit suppeditata.

C 30

dū

Eclipsis Lunæ Partialis observata

G E D A N I,
Anno æræ Christianæ 1652, die 17. Septembris st.n.

JOHANNE HEVELIO.

Ordo	Phases Luna Te-lescopio obser-vate.	Vibrations per pendiculi.	Verū atq; genuinū tempus ex vibra-tionibus deducū.	Altitudines.	Tempora ex alti-tudinibus eru-tum.	Horologium arti-ficiale.
		Hor. / //	Hor. / //	Grad. /	Hor. / //	Hor. / //
				○ 17 30 oc.	4 8 16	4 8 0
				○ 17 12 oc.	4 10 19	4 10 0
				○ 6 55½ oc.	5 23 12	5 22 0
		1				
		190	5 28 5	○ 6 16 oc.	5 27 38	5 27 3
		261	5 29 57	○ 6 3 oc.	5 29 18	5 28 53
		324	5 31 34	○ 5 50 oc.	5 31 52	5 30 22
		411	5 33 43	○ 5 37 oc.	5 32 56	5 31 34
		497	5 36 42	○ 5 12 oc.	5 35 14	5 34 44
		1490	6 1 27			6 0 0
		2404	6 24 50			6 22 0
		3003	6 40 12			6 37 0
		3794	7 0 30			
		3928	7 3 57			7 0 15
		4829	7 27 4			7 22 20
1	9½ dig. & paulò pl.	4997	7 31 19			7 25 30
2	10. dig. & paulò plus.	5125	7 34 36			7 29 34
		7254	8 29 12			8 22 4
3	6½ digit.	7303	8 30 27			8 23 16
4	5½ digit.	7675	8 40 3	Altitudo Lucida Corona Borealis.		8 33 40
5	4½ digit.	7813	8 43 20			8 36 6
		7923	8 46 21	* 29 53	8 46 32	8 39 52
6	3¾ digit.	7971	8 47 36			8 40 9
7	3. digit.	8148	8 52 9			8 44 37
8	2½ digit.	8322	8 56 37			8 49 3
9	1½ & paulò ampl.	8434	8 59 28			8 51 57
10	1. dig. ferè	8604	9 3 9			8 55 14
11	½ digit.	8650	9 5 4			8 57 14
12	½ & paulò plus.	8700	9 6 17			8 58 26
		8785	9 8 28			9 0 34
13	Finis.	8816	9 9 15			9 1 14
	Penumbra admo-dum notabilis.	8868	9 10 37			9 2 24
	Penumbra dilutior.	8955	9 12 40			9 4 35
	Adbuc paulò di-lutior.	9046	9 15 12			9 6 40
	Dilutissima pen-umbra vestigium.	9166	9 18 15	Altitudo limbi superioris.		9 9 4
	Finis penumbra.	9326	9 22 20			9 13 20
		9621	9 29 55	○ 24 49 or.	9 31 0	9 20 52
		9667	9 31 6	Alt. limbi superior.		9 22 0
		9733	9 32 48	○ 25 21 or.	1 11	9 23 42
		10100	9 42 12	Aquila		
			*	38 33 occ.	9 42 45	9 33 10

Eclipsis Lunæ Partialis observata

23

G E D A N I,

Anno æræ Christianæ 1652, die 17. Septembris st. n.

JOHANNE HEVELIO.

Animadvertisenda.

More nostro, Vir honorande, etiam in præsenti Eclipseos Lunaris observatione, tempus eò accuratiùs eruendum, cùm oscillationibus Altitudinibusq; , tum horologio artificiali & naturali innixi sumus. Verùm longius aliquantò, graviusq; perpendicularum, quam in observatione Eclipseos Solaris A. 1652. habità, fuit adornatum: quorū vibrationes, debita facta inquisitione, 2340. horam integras, ac 39. unicum minutum primum (ultimo præteritum reciprocationū num. 10100. altitudinibusq; , nec non sciaterico accuratè id comprobantibus) conficiebant. Solis quod attinet altitudines, minori sesquicubitali Quadrante; reliquæ vero subsequentes, insigni atq; eximio nostro Quadrante Gedanensi Azimuthali orichalcico, quinq; pedū quoad radium & amplius magno, tam singula minuta, quam dena secunda accurate commonstrans, peractæ sunt. Erat quidem animus plures diversasq; durantè Eclipsei, stellarū investigandi altitudines; Sed ob densissimas nubes, quæ in primis circa initium, cœlum undiq; obsidebant, nullatenus id fuit concessum. Hincq; etiam phases pleræq; crescentes, exceptis duabus circa ferè medium obscurationem, minimè notari potuerunt; nec decrescentes omnes, ob rariores intercurrentes nubeculas, licuit; sed aliquæ tantummodò à Monte circiter Ætna incipiendo, usq; ad finem ipsum, schemate id commonistrante, sunt delineataæ.

Per quas maculas transiverint umbræ sectiones.

1. Per Montem Eoum, deserum Zin, Taurum, Petram Sagdianam atque Sinum inferorem Maris Caspī, prope Montem Sinai;
2. Per Montem Eoum. M. Annae, M. Selz & Parapomisum regens Montem Sinai.
3. Per Montem Baronisum, Inf. Ficariam M. Aerios, Lacum superiore Herculeum Sinum Tarantinum. M. Syphium, M. Sogdianos & Parapomisum, paulò supra M. Hinnam.
4. Supra Sinum Apollinis, Per Promont. Circium, M. Pangium, M. Lipulam, M. Moschum, Lacum Thospiticus, prope Inf. Coriscam.
5. Per Lacum nigrum majorem, Lacum Traismanum, Inf. Besbicam, M. Hormisiam, Sinum extreum Ponti Euxini, Montemque Nero. Sectio sanè valde notabilis.
6. Per Lacum nigrum minorem, prope Byzantium, M. Caucasum superiore & M. Tancon.
7. Per M. Sarmaticos, M. Serrorum, Mont. Herculis atque infra Inf. majorem Maris Caspī,
8. Per M. Ambenum, L. Borysthenem, Inf. Macram Pal. Bycedis, Sinum Caucasicum, Promont. Herculis atque supra Inf. majorem Maris Caspī.
9. Per Lacum Hyperboraeum superiore, M. Macrocaenium, M. Climerium, & M. Coracis.
10. Per medium Paludis Meroitidis & M. Sanctum,
11. Per Promontorium Agatum, Palud. Meroitidem, Montesque Riphgos,
12. Per Montes Riphgos, atque extremam partem occident. Palud. Meroitidis,
13. Finis circa 321. gradum limbi, in 72. scilicet gradu, à puncto superiori linea perpendiculari. Nonagesimi, occasum versus, prope Montem Alaunum contigit: quo tempore lacus niger major, Monsq; Ætna, prout iconisvisu refert facies, culminabat.

Cæterum

dū tantummodo oculo dijudicatur, frustrà est, adeò de minimis esse sollicitum: imò, ut judico, etiam ipsa minuta prima, absq; ullo errandi periculo, tutò negligi queunt.

Cæterùm, docuimus quidem satis prolixè, ut existimo, quâ ratione cum Lunæ libratione, sit comparatum, ac quomodo ex antecedente tabulâ quovis tempore ea sit excerpta: diximus simul, quòd ea ipsa tabula apprimè cœlo conveniat. Verùm ne gratis id nobis quisquam credat, verissimis, non solùm nostris undecim annorum; sed & aliorum præclarissimorum virorum, utpote Gasfendi, Bullialdi, nec non Tuis Vir amissime, cum Grimaldi multò diligentissimis observationibus, quotquot unquam nobis ad manus pervenerunt, demonstratum dabimus, tabulam hypothesinq; librationis nostram solido inniti fundamento. Quamobrem, tum brevitatis gratiâ, tum ut cuilibet eò melius clariusq; pateat, observationes omnes ad tabulas revocavimus sequentes: prima & secunda columna nostrarum observationum, annum, Mensem & diem; tercia, horam observationis, quarta, longitudinem Lunæ; quinta, Lunæ latitudinem; sexta, num libratio sit circa Paludem Mœotidem? septima, quanta fuerit distantia in numeris, juxta illos in archetypo notatos, in quâvis observatione; & octava, quanta eadem sit inventa secundùm tabulam; ut differentia, si quæ fuerit, eò melius citiusq; animadvertatur. Superaddidimus quoq; haud inutiles, ut puto, quasdam annotationes; præsertim, per quas maculas sectiones Quadraturarum transverrent: quæ certè omnia haud parùm faciunt, ut clariùs infra monebitur, ad rectè investigandum motum nostrum libratorium. Deprehendes sanè, ut nullus dubito, summam hucusq; inter observationes, tam nostras quâ reliquorum omnium, tabulamq; convenientiam. Nonnullæ quidem, quanquam paucissimæ observationes, excessum vel defectum, respectu tabulæ, unius unciae ostendunt: verùm hæc discrepantia, tum nullius est momenti, tum observatori omnino est imputanda. Siquidem impossibile prorsùs est, (sicuti Vobis harum rerum peritisimis optimè constat) ad unciam, imò interdum ad duas, librationum distantias tam accurate, & nudo quidem oculo

*Certitudo
tabula, yariis
observationis-
bus demon-
stratur.*

*Antea anno-
rum unde-
cim obser-
vations Motus
libratoris
exhibit.*

*Quare inter-
dum librato-
ri ad unciam
observari ab
omnibus ne-
queat?*

Observationes motus libratorii, tam circa Paludem
Mæotidem, quam Maræotidem, habitæ Gedani,

JOHANNE HEVELIO.

28
DE MOTU LUNÆ

Observationes motus libratorii, tam circa Paludem.
Mæotidem, quam Maræotidem habitæ Gedani,

JOHANNÆ HEVELIO.

Annus.	Mens. dies.	Hor	Long. C o S o /	Latitud. D	Libratio.	Dijlat lumb juxta Officiv	Diflat limos ex Tabule	Animadverenda.
1644.	Mart. 15	7	1 25 5 12	A.P. Mœot.	6	6		Linea secessiois incedebat prope M. Lygusinum & Montunistem, per radices orient. M. Olympi & Didymi, atq; per M. inferiorum Antilibani. Horæ 2. post veram □.
	Mart. 16		14 25 4 51	A.P. Mœot.	6	6		
	April. 9	8 27 8 4 50	A.P. Mœot.	4 1/2	4 1/2			
1644.	April. 10		12 II 4 45	A.P. Mœot.	4	5		Lacus hyperboreus superior, nec non Ins. Mariæ Caspii distabant à limbo 11. part. qualem radius erat 100.
	April. 11		26 II 5 5	A.P. Mœot.	1 1/2	1		
	April. 12		10 25 4 44	A.P. Mœot.	6	6		
1644.	April. 13		23 25 4 5	A.P. Mœot.	6	6		Linea Sectionis stringebat litus orientale Pont. Euxini, M. Catena Mundi, marginem Orient. Inf. Besbie, transflatq; per partem Occident. M. Didymi atq; per M. Cydiuum. Hor. 2. ante Veram □.
	April. 18	10	24 III 0 40	S.P. Mœot.	3 1/2	3 1/2		
	April. 20	10 18 25 2 40	S.P. Mœot.	3	3			
1644.	April. 21	11	1 m 3 33	S.P. Mœot.	1 1/2	2		∅ Luna à limbo Orientali lumine nondū prorsus erat completa, sed à parte inferiori tempe Austr. notabiliter adhuc aspera. Horæ 4. ante ∅.
	April. 23		14 m 4 15	S.P. Mœot.	4	4		
	April. 26		2 23 25 0	S.P. Mœot.	5 1/2	5 1/2		
1644.	April. 27	4	7 5 4 45	S.P. Mœot.	6	6		Omnino amplissimum extitit.
	Maji 10	9 18 25 4 8	A.P. Mœot.	6	6			
	Maji 11	10 1 25 3 20	A.P. Mœot.	6	5 1/2			
1644.	Maji 12	9 14 2 30	A.P. Mœot.	5	5		Lin. sett. circiter scopolos, hyperb. per M. Pangæu, ad rad. Or. M. Olympi, per partē M. dydimi perq; M. Fortem decubatur. Horæ 3 1/2. post. □.	
	Maji 13	8 26 2 1 43	A.P. Mœot.	3 1/2	4 1/2			
	Maji 14	8 III 0 30	A.P. Mœot.	4	4			
1644.	Maji 15	20 III 0 30	S.P. Mœot.	4	4		Decrescens.	
	Maji 18	26 25 2 35	S.P. Mœot.	3	3			
	Maji 21	1 25 4 51	S.P. Mœot.	1 1/2	1			
1644.	Junii 17	10 28 m 4 50	S.P. Mœot.	1	1 1/2		Distantia intermedia.	
	Junii 19	25 25 2 50	S.P. Mœot.	0	1 1/2			
	Julii 7	1 III 0 49	A.P. Mœot.	5	5			
1644.	Julii 11	19 25 3 17	S.P. Mœot.	2	3		Decrebat.	
	Julii 14	9 25 m 5 0	S.P. Mœot.	2	2			
	Julii 16	9 20 25 0	S.P. Mœot.	1	1			
1644.	Julii 19	28 5 3 20	S.P. Mœot.	0	0		Minima libratio.	
	Julii 23	2 13 X 0 30	A.P. Mœot.	4	4			
	Julii 24	3 29 X 1 50	A.P. Mœot.	4	4			

Observationes motus libratorii, tam circa Paludem
Mæotidem, quam Marætidem, habitæ Gedani,

JOHANNE HEVELIO.

Annum.	Mens. dies.	Hr. Long.	Latitud. D	Libratio.	Dif. lat. a. 1. Obser. T. bel.	Dif. lat. a. 2. Obser. T. bel.	Animadvertisenda.
1644.	Julii 26	2 26 V 3 53	A.P. Mæot.	3	3		Similis, sed scilicet illiusque fuit animadversa 8. Octob. annis 1644. Hora 1. post □. Incedebat autem per M. Argentari. Mefogii, oram occid. Sipyl, Tabor, &c.
	Aug. 10	7 20 m 5 0	S.P. Mæot.	1 1/2	2		
	Sept. 7	28 m 5 12	S.P. Mæot.	2	2		
1644.	Sept. 9	23 x 5 3	S.P. Mæot.	1 1/2	1		Linea Sceltonii per partem occid. lacu nigri majoris, Ins. Lesbos, Ins. Cyprus, M. Abarim, anamg. tertiam part. M. Sinai, occidentem versus, duebatur. Hora 1. ante □. Et nubilominus aliquantum convexa apparet.
	Sept. 12	1 x 3 7	S.P. Mæot.	1 1/2	0		
	Sept. 18	11 19 V 3 13	A.P. Mæot.	3	3		
1644.	Sept. 23	3 29 II 4 45	A.P. Mæot.	4	5		Per M. Aur. ad oras, Ins. Besi, per Olymp. per 1/4 ad loc. M. Didym, tantum inter intervallo à M. Sin. quanto à lacu nigro maj. remota videbatur. Temp. Versa □. Per Pyram, M. Mefog, per oras occ. M. Sipyl & Mafic. inter Mare Pamphil. & M. Lib. per M. Tab. dif. à M. Sin. una diamet. disti montis, hora 7. ante □. Lacus hyperboreus sub ipso fere limbo observatus.
	Octob. 8	13 5 4 10	S.P. Mæot.	1 1/2	0		
	Nov. 5	22 5 3 26	S.P. Mæot.	0	0		
1644.	Nov. 6	9 6 x 2 30	S.P. Mæot.	0	0		Interd. lacus hyperboreus viciniissimum existebat limbo.
	Dec. 4	14 x 2 38	S.P. Mæot.	0	0		
	Dec. 19	1 1/2 6 m 0 30	S.P. Mæot.	1	1		
1644.	Dec. 21	7 5 x 2 0	S.P. Mæot.	2	2	Crescens.	
	Dec. 22	17 x 3 15	S.P. Mæot.	2	2 1/2		
1645.	Febr. 28	14 V 3 38	A.P. Mæot.	2	2		
1645.	Mart. 4	10 II 5 6	A.P. Mæot.	4	4		
	Mart. 7	22 x 3 5	A.P. Mæot.	5	5	Crescens.	
	Mart. 12	10 m 1 0	S.P. Mæot.	4 1/2	5	Decrescens.	
1645.	Mart. 31	7 II 5 10	A.P. Mæot.	3	3 1/2		Diffiniti intermedia.
	April. 3	20 x 4 3	A.P. Mæot.	5	5		
	April. 7	12 m 1 8	S.P. Mæot.	4 1/2	5		
1645.	April. 19	4 28 5 2 28	S.P. Mæot.	4	5		Confinium per lacu nigru maj. S. Tarant, Phanic, & Tab. atq. per oram occ. deferti Ziu transiit. Hora 4. ante □.
	Maji 2	8 12 x 1 10	A.P. Mæot.	5	5 1/2		
	Junii 8	12 12 x 4 45	S.P. Mæot.	3	3		
1645.	Sept. 5	10 10 X 2 0	A.P. Mæot.	0	0		Linea Sceltonii per M. Aureu, Myfium, Olymp. Didym, atq. inter Antil. & Cydisum apparuit Hora 2. ante □.
	Sept. 13	2 22 II 4 17	A.P. Mæot.	2	2 1/2		
	Octob. 5	8 1 II 4 55	A.P. Mæot.	3	3		
1645.	Octob. 27	9 5 x 0 53	S.P. Mæot.	1	1		Pars illa Euro Australis a lacu Marætide usq. M. Dan Lang. vehementer erat aerea & inaequalis.
	Nov. 27	7 21 X 3 3	A.P. Mæot.	0	0		
	Dec. 21	9 x 0 4	S.P. Mæot.	0	1		

D 2

DE MOTU LUNÆ

Observationes motus libratorii, tam circa Paludem
Mæotidem, quam Maræotidem habitæ Gedani,

JOHANNE HEVELIO.

Annus.	Mens. dies.	Hor.	Long. C o S o /	Latitud. D	Librato.	Diffr. limbi iuxta Obser.	Diffr. limbi en Tabula	Animadvertisenda.
1645.	Dec. 25		I V 3 52 A	P. Mæot.	2 1			
	Dec. 31		27 II 3 31 A	P. Mæot.	3 3			
1646.	April. 29	9	I 25 4 1 A	P. Mæot.	3 1/2 4			
	Junii 27	6	4 5 2 15 S	P. Mæot.	2 1/2 2 1/2			Distantia intermedia.
	Julii 2	26	26 2 0 A.P. Mæot.		4 1/2 4 1/2			\diamond Limbus undig. ferè rotundus, nisi quod solummodo in parte mage Australi notabiliter se arosum & flexuosum existaret: quaæ asperitas ad 90 gr. circ. se extendebat.
	Julii 3	1	10 X 3 0 A.P. Mæot.		5 5			\diamond Limbus ferè ad Palud. occidental. minorem perbenerat.
1646.	Julii 4	1	21 X 3 50 A.P. Mæot.		5 5 1/2			Satis amplius spatium.
	Julii 5	2 1/2	1 V 4 30 A.P. Mæot.		5 1/2 5 1/2			Limbus à Palude adhuc magis recesserat.
	Julii 6	3	14 V 5 0 A.P. Mæot.		5 1/2 6			\square Setio transibat per radices occid. lacus nigrimajori per Prom. Luna, ad radices oriental. Sippli & occid. Latmi, inter mare Pamphil. & Libanum, Tabor & fines occid. deserti Zin. Hor. 1. ante \square .
1646.	Aug. 25		27 2 1 5 A.P. Mæot.		1 1 1/2			\diamond Vicina admodum limbo P. Mæotis.
	Sept. 24	11	2 V 2 30 A.P. Mæot.		1 1/2 1/2			
	Octob. 22		8 V 4 45 A.P. Mæot.		1/2 1/2			Limbus Mæotidi Valde erat propinquus; à lacubus vero hyperb. satius elongabatur, sicut Pal. Amadoca luculent. et est conspicua.
1645.	Nov. 19		16 V 5 0 A.P. Mæot.		0 0			
1647.	Jan. 19	9	14 25 0 45 A.P. Mæot.		3 2 1/2			
	Mart. 20		1 25 4 45 S.P. Mæot.		5 5			\diamond Pars inferior limbi anfractuosa aspera & hispa.
1647.	April. 12		28 25 1 5 S.P. Mæot.		3 2 1/2			
	Sept. 4		1 25 3 30 S.P. Mæot.		6 6			Inter Vallum admodum amplum extitit.
	Sept. 6		25 25 1 35 S.P. Mæot.		5 1/2 5 1/2			
1647.	Sept. 11		24 25 3 20 A.P. Mæot.		3 3			Remotio intermedia.
	Sept. 21		28 II 0 48 A.P. Mæot.		5 1/2 5 1/2			
	Octob. 4		3 5 0 20 S.P. Mæot.		5 5			Decreſſens.
1647.	Octob. 5		15 5 0 35 A.P. Mæot.		5 4 1/2			
	Octob. 6		27 5 1 40 A.P. Mæot.		4 4			
	Octob. 17	10	1 II 2 55 A.P. Mæot.		6 6			Maximal limbi remoti.
1647.	Nov. 3		5 25 2 40 A.P. Mæot.		4 4			Palus Amadoca clare fuit conspicua.
	Nov. 6		11 X 4 40 A.P. Mæot.		3 3			
	Nov. 12		25 V 3 18 A.P. Mæot.		0 1/2			Interstitium valde aratum apparuit.
1648.	Jan. 3		20 V 5 0 A.P. Mæot.		2 2			Decreſſens.
	Jan. 4		3 V 4 40 A.P. Mæot.		1 1/2 1 1/2			
	Jan. 5		15 V 3 56 A.P. Mæot.		1 1			

Observationes motus libratorii, tam circa Paludem
Mœtidem, quam Marætidem, habitæ Gedani,

JOHANNE HEVELIO.

Annus.	Mens dies,	Hor.	Long. D	Latitud. D	Libratio.	Diffrat. tumbi juxta Oiserv. Tabul.	Diffrat. tumbi ex Tabul.	Annia advertenda.
1648.	Jan. 6		28 V 3	7 A.P. Mœot.	0	0	$\frac{1}{2}$	Decrescens.
	Jan. 8		25 II 0	55 A.P. Mœot.	0	0	$\frac{1}{2}$	Crescens.
	Febr. 1	11	13 V 4	0 A.P. Mœot.	I	I		Sed non linea ibat prope lacum nigr. maj. per littus Prom, Lanz, item littus S. Tarant, M. Phœnicis, Tabor, stringens ferè partem occ. M. Sinai, & cuspide superiori (in circulo superiori divisio num.) 35. & inf. cusp. 207. grad.
1648.	Febr. 3		7 II 2	20 A.P. Mœot.	0	0	$\frac{1}{4}$	
	Febr. 4		20 II 1	0 A.P. Mœot.	0	0		
	Febr. 5		3 II 0	0 P. Mœot.	0	0	$\frac{1}{3}$	Interstitium quam maximum coarctatum.
1648.	Febr. 6		17 II 1	15 S.P. Mœot.	I	I		
	Dec. 21	10	I V 5	10 A.P. Mœot.	4	4		Scilicet 19. gradum in part. boreali & in Aust. 217. (sed in circ. sup. num.) tetigit; sic ut per M. Fortem, Didym Olym. prope Liguri, transfixerit temp. vera.
1649.	Febr. 19	6	3 II 0	52 A.P. Mœot.	2	2		
1649.	Mart. 24	9	15 II 4	34 S. P. Mœot	0	0	$\frac{1}{2}$	Valde erat attenuatum interstitium, ut bix arduus posset.
	Mart. 26	6	13 II 5	0 S. P. Mœot.	I	I	$\frac{1}{2}$	
	April. 18		15 II 3	6 S. P. Mœot.	0	0	$\frac{1}{2}$	Admodum vicina limbo.
1649.	April. 19		26 II 4	0 S. P. Mœot.	0	0		
	April. 26		7 III 2	26 S. P. Mœot.	3	3		P. minimè plenum à parte infer. obseruatum.
	Maji 17		7 II 4	33 A.P. Mœot.	0	0		Interstitium adeò erat coarctatum ut fieri unquam potuerit.
1649.	Nov. 15		16 V 3	28 A.P. Mœot.	4	4		
	Nov. 17		11 V 1	34 A.P. Mœot.	$3\frac{1}{3}$	4		
	Nov. 18		23 V 0	38 A.P. Mœot.	3	3		ferè.
1649.	Nov. 27		6 II 5	13 S. P. Mœot.	6	6		Confinium lucis & umbra per lac. nigr. maj. prope extremit. littus Sin. Tarant. per M. Tabor. Hermonis, radices occid. M. Sinai ducebatur; in circulo vero inf. grad. 38. & 208. monstrarunt temp. vera.
	Dec. 9		6 II 5	10 A.P. Mœot.	6	6		
	Dec. 24		6 II 27	30 S. P. Mœot.	4	4		
1649.	Dec. 25	7	9 II 5	0 S. P. Mœot.	5	5		Crescens.
	Dec. 26	7	22 II 5	14 S. P. Mœot.	$5\frac{1}{2}$	$5\frac{1}{2}$		
1650.	Jan. 10		4 V 2	0 A.P. Mœot.	$3\frac{1}{2}$	4		
1650.	Febr. 11	10	I II 3	6 S. P. Mœot.	2	$2\frac{1}{4}$		Decrescens.
	Febr. 12		12 II 3	45 S. P. Mœot.	2	2		
	Febr. 14		6 II 4	46 S. P. Mœot.	1	1		
1650.	Febr. 15		19 II 4	56 S. P. Mœot.	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{3}$		Lacus hyperborei pend. visum illudebant.
	Febr. 16		3 II 4	54 S. P. Mœot.	0	0		Interstitium ferè strictissimum.
	Mart. 6	6	7 V 1	10 A.P. Mœot.	4	4		

DE MOTU LUNÆ

Observationes motus libratorii, tam circa Paludem
Mœtidem, quam Marœtidem habitæ Gedani,
JOHANNE HEVELIO.

Annus.	Mens. dies.	Hor	Long. C. o 8 o 1	Latitud. D.	Libratio,	Difflat. limbi juxta Obser.	Difflat. limbi ex Tabul.	Animadvertisda.
						juxta	ex	
1650.	Mart. 7	20	8 0 0	P. Mœot.	3 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{2}{3}$		<i>Media circiter difflantia.</i> <i>ferè.</i>
	Martii 9	13	II 2 3	S.P. Mœot.	3	3		
	Martii 13	1	8 4 47	S.P. Mœot.	1	1		
1650.	Martii 16	10	m 4 43	S.P. Mœot.	0	0		<i>Limbis Pal. vicinissimus erat; adhuc pars limbi Australis ex parte videbatur aspera & inegalitas.</i> <i>ferè.</i>
	Martii 17	24	m 4 10	S.P. Mœot.	0	$\frac{1}{2}$		
	Martii 18	9	\cong 3 16	S.P. Marœot.	5	5		
1650.	April. 10	10	8 5 8	S.P. Mœot.	1	1		<i>Interstitium bix unquam vidimus arctius.</i>
	April. 13	9	18 m 4 12	S.P. Mœot.	0	0		
	April. 15	16	\cong 2 55	S.P. Mœot.	1	1		
1650.	Majii 12	10	\cong 3 16	S.P. Mœot.	1	1		
	Julii 7	10	28 \cong 1 36	S.P. Mœot.	1	1		
	Aug. 3	9	25 \cong 1 35	S.P. Mœot.	1	1		
1650.	Aug. 4	8	m 0 25	S.P. Mœot.	$1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{3}$		
	Aug. 10	5	\cong 4 54	A.P. Mœot.	4	$4\frac{1}{3}$		
	Aug. 11	20	\cong 4 56	A.P. Mœot.	5	5		
1650.	Sept. 8	9	28 \cong 4 47 A	P. Mœot.	5	5		<i>Peripheria Borealis a M. Alabastro usq. lacum hyperbor. inf. insigniter anfractuosa & aspera fuit observata.</i> <i>Stagnum Miris quasi ipso limbo adhaerbat.</i>
	Sept. 9	12	X 4 16 A.	P. Mœot.	$5\frac{1}{2}$	$5\frac{1}{2}$		
	Sept. 13	26	V 1 6 S.	P. Marœot.	0	$\frac{1}{2}$		
1650.	Nov. 4	8	I V 3 14 A	P. Mœot.	6	6		<i>Interstitium fuit ferè omnium maximum, nec non superius satie amplius.</i> <i>Nunquam, quod sciam, sidi amplius interstallum.</i>
	Nov. 5	7	15 V 2 14 A.	P. Mœot.	6	6		
	Dec. 3	6	24 V 1 20 A.	P. Mœot.	6	$5\frac{1}{2}$		
1651.	April. 29	10	I m 4 31 S.	P. Mœot.	1	2		
	Majii 1	10	26 m 3 0 S.	P. Mœot.	1	1		
	Majii 4	9 $\frac{1}{2}$	6 m 0 30 A.	P. Mœot.	0	0		
1651.	Majii 5	9 $\frac{1}{2}$	20 m 1 43 A.	P. Mœot.	1	1		<i>Palus Amadoca sub ipso ferè limbo conspicua.</i>
	Majii 27	10	m 4 0 S.P. Mœot.		1	$1\frac{2}{3}$		
	Majii 29	4	\cong 2 24 S.P. Mœot.		1	1		
1651.	Jun. 1	10	14 m 1 5 A.P. Mœot.		0	$\frac{1}{2}$		<i>Limbis perquam vicinus Paludi.</i>
	Dec. 19	4	X 1 20 A.P. Mœot.		4	$3\frac{1}{3}$		
	Dec. 20	16	V 0 0 P. Mœot.		4	5		

Observationes motus libratorii, tam circa Paludem
Mœotidem, quam Maræotidem, habitæ Gedani,

JOHANNE HEVELIO.

Annus.	Mens. dies.	Hor. Long. ☐ S. g. /	Latitud. ☐ S. g. /	Libratio.	Diffrat. limbi uxtra Obseru. Tabula.	Diffrat. limbi ex Tabula.	Animadvertis.
1651.	Dec. 25	23 II 4 30	S. P. Mœot.	0	0		Limbus propinquissimus.
1652.	Jan. 15	28 X 1 24	A. P. Mœot.	4	4		Crescent.
	Jan. 21	19 II 4 30	S. P. Mœot.	5	5		
1652.	Jan. 22	1 25 4 50	S. P. Mœot.	5	5		
	Febr. 21	8 5 24 46	S. P. Mœot.	4	4		Limbus ad Lacum maj. occid. perfenerat. Spatum verò inter Ins. Maris Cappi & limbū valde fuit amplum.
	Febr. 22	17 24 4 15	S. P. Mœot.	5	4½		
1652.	Febr. 24	10 III 2 44	S. P. Mœot.	3	3		Limbus à Palude quam longissime disteserat.
	Mart. 15	7 12 II 4 35	S. P. Mœot.	6	6		Linea scilicet per M. Aureum, prope Ins. Besb. ad latum dextrum M. didym. per M. Armeniæ transiit; horā 1. ante □.
	Mart. 16	11 25 II 5 0	S. P. Mœot.	5½	5½		
1652.	Mart. 17	10 8 25 14	S. P. Mœot.	5	5		
	Sept. 17	8 25 X 0 30	A. P. Mœot.	2½	3		Plenilunium Eclipticum.
	Octob. 12	7 19 25 4 23	A. P. Mœot.	2½	2		
1652.	Octob. 17	8 4 8 2 42	S. P. Mœot.	4	4½		Palus Amadota sub ipso limbo.
	Octob. 19	9 3 II 4 10	S. P. Mœot.	4	4½		Stagnum Miris margini quasi adhærebatur; adhac limbus, Sinu Apollinis valde imminebat.
	Octob. 20	9 17 II 4 44	S. P. Mœot.	0	0		Limbus fuit per quam vicinissimum: Stagnum insuper Miris ad ipsam ferè marginem perfenerat.
1652.	Octob. 21	10 1 25 5 12	S. P. Marat.	0	0		Interstitium ferè nusquam sē nobis oblitus stolidius; stagnum Miris adeo limbo propinquum atq; extenuatum existit, ut penes visum etiam exercitati observatoris cludere posset.
	Octob. 22	11 14 25 0	S. P. Mœot.	0	½		Spatum paulò supra medietatem apparuit, sicut lacus occid. maj. sub ipso limbo spallaretur.
	Nov. 13	9 27 V 2 15	S. P. Mœot.	4	4		
1652.	Nov. 14	8 12 8 3 25	S. P. Mœot.	4½	4½		Paulò majus extitit, sic ut uterg. lacus conficeretur, major tamen lacus limbo quasi adhærebatur.
	Nov. 15	8 27 8 4 13	S. P. Mœot.	5	5		Majus magu, crescebat; decrescente vicissim superiori intersticio.
	Dec. 16	9 16 25 4 51	S. P. Marat.	0	0		Stagnum Miris limbo vicinissimum.
1652.	Dec. 17	1 2 4 12	S. P. Mœot.	1	1		Crescit.
1653.	Januar. 9	6 1 II 4 20	S. P. Mœot.	5	5		
	Jan. 13	6 25 25 4 20	S. P. Mœot.	5½	5½		Distantia valde magna.
1653.	Jan. 14	7 8 2 3 33	S. P. Marat.	1	1		
	Febr. 6	12 II 5 2	S. P. Mœot.	5	5		
	Febr. 9	21 25 4 40	S. P. Mœot.	6	6		
1653.	Febr. 11	18 2 3 0	S. P. Mœot.	5	5		Asperitas insignis ab Ins. Cercinna usq; Montes Coibacaranos deprehensa.
	Mart. 4	9 24 8 4 46	S. P. Mœot.	5	4½		Se dī opland apparet talis, qualis die 27. Novemb. Anno 1649. temp. vere extitit □.
	April. 4	9 15 25 4 33	S. P. Mœot.	6	6		

DE MOTU LUNÆ

Observationes motus libratorii, tam circa Paludem
Mæotidem, quam Maræotidem habitæ Gedani,

JOHANNE HEVELIO.

Annus.	Mens. dies.	Hr.	Long. C. o S e I	Latitud. D.	Libratio.	Dilat. lumbi juncta Obser.	Dilat. lumbi ex Tabul.	Animadverenda.
1653.	Maji 3		8 ♐ 3 40	S.P. Mæot.	5 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$		
1653.	Maji 6		14 ♑ 0 53	S.P. Mæot.	4	4		
1653.	Dec. 4		15 ♑ 4 56	S.P. Mæot.	4	4		¶ Peripheria ab infimâ parte, admodum inaequalis & a spera obseruata fuit.
1654.	Febr. 11		18 ♐ 5 6	A.P. Mæot.	4	4		
	Febr. 29		24 ♐ 1 0	S.P. Mæot.	6	6		
	April. 23		9 24 ♐ 2 37	S.P. Mæot.	5	5		¶ Linea sectionis nudo oculo ex parte concava apparebat; sed armato jam lineam superaverat rectam, & quasi ex parte convexa videbatur. Setio autem transiit per M. Audum, Mytum Olymp. Didym. & An. ibi, sicut in limbo inferiori 24. & 219. gr. tertigerit. Hora 1. post ☐.
1654.	April. 26		13 ♑ 0 50	A.P. Mæot.	4 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$		
	Maji 25		5 ♐ 2 34	A.P. Mæot.	5	5		
	Maji 29		24 ♑ 4 55	A.P. Mæot.	3	3 $\frac{1}{3}$		
1654.	Junii 8		3 2 V 2 42	S.P. Mæot.	5	5		¶ Setio nudo oculo apparuit concava; sed armato convexa. Stagnum Miris tanto intervallo à limbo quanto à Mare Eoo removetatur. Setio ad radices ipsas occid. lacus nigri majorus, per Prom. ☐, Sin. Tarantinum per Mont. Latum, Tabor, ad radices M. Sinae cerebatur.
	Junii 18		9 22 ♐ 0 30	S.P. Mæot.	5	5 $\frac{1}{2}$		
	Junii 19		10 6 ♑ 0 45	A.P. Mæot.	5 $\frac{1}{2}$	6		
1654.	Junii 25		11 22 m 5 2	A.P. Mæot.	3 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$		Libratio decrevens.
	Junii 27		9 15 ♐ 4 50	A.P. Mæot.	2 $\frac{1}{2}$	2 $\frac{1}{2}$		
	Julii 1		11 3 m 1 50	A.P. Mæot.	5	5		
1654.	Julii 31		10 7 X 1 16	S.P. Mæot.	6	6		Amplissimum interstitium.
	August. 1		10 22 X 2 15	S.P. Mæot.	5 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$		¶ Parum admodum decreverat.
	August. 3		10 19 V 4 10	S.P. Mæot.	5	4 $\frac{3}{4}$		
1654.	Aug. 23		10 14 ♐ 3 30	A.P. Mæot.	2	2		
	Aug. 26		9 12 m 0 5	S.P. Mæot.	1	1		
	Aug. 27		10 4 X 0 53	S.P. Mæot.	1 $\frac{1}{4}$	1 $\frac{1}{4}$		Plenilunium Eclipticum. Spatum admodum tenue apparet.
1654.	Aug. 28		10 17 X 1 47	S.P. Mæot.	6	6		Maximalibratio orientalis.
	Aug. 29		11 1 V 3 0	S.P. Mæot.	5 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$		Decrebat.
	Aug. 31		11 28 V 4 42	S.P. Mæot.	4 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$		Magis magis.
1654.	Sept. 1		10 12 ♐ 5 6	S.P. Mæot.	4	4		
	Sept. 3		11 11 ♑ 5 0	S.P. Mæot.	3	3		¶ Setio nudo oculo quasi concava videbatur, cum tamen regeretur oculo armato bisecta esset. Transiit autem per Lacum nigr. minorem, prope M. Argent. per L. Traſim. Mare Adriat. tertiam partem occ. M. Sipyli, ad radices occ. M. Cragi, per Liban. M. Seir & Techfandam; sic usi cuspidi superiori in limbo ☐ Horiz. sup. numerato 34. grad. & infra cuspidi 211 $\frac{1}{2}$ grad. secatur. Setio sane notabilis; cum libratio planè intermedia extiterit, in latitudine maximâ Sept. Temp. circ. ver. ☐ obser.
	Sept. 6.		2 11 m 3 44	S.P. Mæot.	2	2		

PETRI GASSENDI

Observationes motus libratorii, tam circa Paludem
Mœotidem, quam Maræotidem.

Annus.	Mens dies,	Hor.	Leng.	Latitud.	Libratio.	Diffrat. lambi ex Tabul.	Librato secundum Observationes.	
1636.	Sept. 23	15 $\frac{1}{2}$	2	○	S. P. Mœot.	1 $\frac{1}{2}$	Macula orientalis visa est prope limbum ortivum.	
	Sept. 24	1 $\frac{1}{2}$	1	○	S. P. Mœot.	1	Prope adiac. visa	
	Sept. 25	13 $\frac{1}{2}$	0	○	P. Mœot.	1 $\frac{1}{2}$	Contrarior.	
1636.	Octob. 8	1 $\frac{1}{2}$	0	50	A. P. Mœot.	1	Interstitium inter Maculam Caspiam & limbum occiduum Luni ita fuit attenuatum, ut strictius nunquam viderim.	
	Octob. 9	15 $\frac{1}{2}$	0	45	A. P. Mœot.	1 $\frac{1}{2}$	Interstitium idem perserratum.	
	Octob. 20	m. 14 $\frac{1}{2}$	2	○	S. P. Mœot.	1 $\frac{1}{2}$	Macula orientalis vicina & valde limbo obserata est.	
1636.	Nov. 9	V.	3 $\frac{1}{2}$	4	○	S. P. Mœot.	1	Exilissimum, si unquam alias fuit interstitium inter Caspiam & limbum, id fixa fuit, tametsi ea contrarior solito.
	Nov. 11		2 $\frac{1}{2}$	4	56	S. P. Mœot.	2	Interstitium inter limbum & Caspiam visum est sensibiliter in- crevise.
	Nov. 19	m.	23 $\frac{1}{2}$	1	○	A. P. Mœot.	1 $\frac{1}{2}$	Macula orientalis limbo vicinissima.
1636.	Nov. 20		3 $\frac{1}{2}$	2	○	A. P. Mœot.	0	Eadem vicinissima.
	Nov. 21		18 $\frac{1}{2}$	3	10	A. P. Mœot.	1 $\frac{1}{4}$	Tantillus remotor.
	Dec. 5		16 $\frac{1}{2}$	3	15	S. P. Mœot.	0	Caspia ora proxima.
1636.	Dec. 10		26 $\frac{1}{2}$	4	50	S. P. Mœot.	2	Caspia sensibiliter remotor.
1637.	Febr. 27	V.	17 $\frac{1}{2}$	4	50	S. P. Mœot.	1	Caspia vicinissima limbo.
	Febr. 28		1 $\frac{1}{2}$	5	8	S. P. Mœot.	1 $\frac{1}{2}$	Vicinior limbo.
1637.	Mart. 1		13 $\frac{1}{2}$	5	○	S. P. Mœot.	1 $\frac{3}{4}$	Parum recessit à limbo.
	Mart. 9		6 $\frac{1}{2}$	2	40	A. P. Mœot.	5 $\frac{1}{2}$	Caspia adhuc remotor à limbo & interstitium visum est longi- tudinis dimidio uberioris &c.
	Mart. 10		20 $\frac{1}{2}$	3	40	A. P. Mœot.	6	Distantia Caspiae eadem.
1637.	Junii 29		14 $\frac{1}{2}$	5	10	A. P. Mœot.	6	Caspia diffabat à limbo, tanto penè interstalio quanto ipsa lata est, hinc visa distinctissime due ille oblongusculæ macule.
	Julii 27		24 $\frac{1}{2}$	5	15	A. P. Mœot.	5 $\frac{1}{2}$	Caspia tantumdem penè diffabat à limbo, quantum ipsa lata fuit.
	Octob. 3		7 $\frac{1}{2}$	4	46	S. P. Mœot.	0	Caspia margini occiduo satia vicina: opposita ovalina minor, qua ad ortum, satia immersa.
1638.	Jan. 24		23 $\frac{1}{2}$	4	15	S. P. Mœot.	1	Caspia fuit vicina limbo ideoq; tenuissima.
	Dec. 20		24 $\frac{1}{2}$	0	30	S. P. Mœot.	0	Caspia limbo vicinissima.
1639.	Febr. 13		27 $\frac{1}{2}$	0	10	S. P. Mœot.	1 $\frac{1}{2}$	Caspia arctissima & limbo vicinissima.
1642.	April. 14		20 $\frac{1}{2}$	5	○	A. P. Mœot.	0	Caspia satie promota in limbum occiduum.
ISMAELIS BULIALDI OBSERVATIONES.								
1643.	April. 1	11 $\frac{1}{2}$	16 $\frac{1}{2}$	2	○	A. P. Mœot.	2 $\frac{1}{2}$	Caspia diffabat à limbo semiſe latitudinis ipsius macule.
	April. 24	8 $\frac{1}{2}$	22 $\frac{1}{2}$	5	○	A. P. Mœot.	4 $\frac{1}{2}$	Caspia diffabat à limbo Lune dodrante latitudinis macule.
	April. 29	9 $\frac{1}{2}$	21 $\frac{1}{2}$	1	20	A. P. Mœot.	2 $\frac{1}{2}$	Caspia diffabat minori semiſe latitudinis macule spatio.

DE MOTU LUNÆ
ISMAELIS BULLIALDI
OBSERVATIONES.

Annus.	Mens. dies.	Hor.	Long. C o S o /	Latitud. D	Libratio.	Tum. tibi ex Tabul.	Librato secundum Observationes.
1643.	Maji 3	8 ¹ ₂	12 m 3 0	S. P. Mœot.	1	1	Caspia à limbo vix quadrante latitudinis ipsius macula distabat. Macula oblonga adiacentes disperuerant, Caspia propè accesserat ad limbum.
	Maji 30	6 m 2 50	S. P. Mœot.		1		
	Maji 31	20 m 3 35	S. P. Mœot.		1		Aduce propiore.
1643.	Junii 2	17 ^x 4 50	S. P. Mœot.		1	1	Caspia à limbo aberat minori quinta parte latitudinis ipsius macule intercalata.
	Junii 3 11	1 5 4 58	S. P. Mœot.		5		Macula ad ortum to à suā longitudine & tantillo etiam majori intercalatio distabat.
	Sept 18 7 ¹ ₂	28 m 4 35	S. P. Mœot.		1		Caspia fringebat ferè limbum, nec autem proprius videram.
1643.	Sept. 27	4 V 0 55	A. P. Mœot.		3 ¹	1	Caspia obserbata semisē latitudinis sue, aut paulò magis distare à limbo.
	Sept. 30	18 V 3 30	A. P. Mœot.		1		Macula orientalis accesserat ad limbum, ita ut interstitium maculae illius latitudo ad summum implore potuerit.
	Octob. 1	23 V 4 10	A. P. Mœot.		6		Macula orientalis propriofiducia erat & coarctata magis neq; ante tam proximam limbo videram.
1643.	Octob. 24	27 X 0 0	P. Mœot.		3		Caspia recesserat à limbo septem uncis latitudinis macula.
	Octob. 26	7 27 V 2 40	A. P. Mœot.		4		Macula oblonga in interstitio apparuit.
	Octob. 27	10 15 V 4 0	A. P. Mœot.		1		Caspia difficit à limbo dodrante latitudinis ipsius maculae; in interstitio visi sunt due oblonginacula maculae.
1643.	Nov. 16	V. 27 ^p 4 16	S. P. Mœot.		1		Macula orientalis recesserat paulo plus latitudinis sue.
	Nov. 20	22 X 0 15	S. P. Mœot.		3		Caspia à limbo absuit paulo minori intercallo semisē latitudinis sue.
	Nov. 21	7 V I 0	A. P. Mœot.		3 ¹		Caspia à limbo Luna difficit besel latitudinis sue, & macula una oblonga in interstitio apparuit.
1643.	Nov. 22	12 20 V 2 15	A. P. Mœot.		4		Caspia difficit à limbo dodrante latitudinis sue.
1648.	Nov. 30	12 5 ^Ω 3 45	A. P. Mœot.		1 ¹		Macula orientalis difficit à limbo semisē longitudinis ipsius maculae.
1648.	Mart. 30	8 25 II 0 20	A. P. Mœot.		0		Palus Mœotis limbo Luna fuit vicinissima.
	Julii 22	9 2 ^m 4 47	S. P. Mœot.		2		Palus Mœotis vicina valde adhuc erat limbo occiduo.
	Julii 24	1 ^m 5 6	S. P. Mœot.		3		Sensibiliter dista macula à margine recesserat.
	Aug. 26	8 21 ^x 0 6	S. P. Mœot.		5 ¹		Palus Mœotis maximè aberat à limbo.
							Ex literis Bullialdi ad auto- rem.

P. FRANCISCI MARIAE GRIMALDI
OBSERVATIONES.

*Distantia Maris Crisi, sive P. Mœotidis à limbo occidentali, tam secundum
Observ. quam nostram tabulam, in partibus qualium Semidiameter D est 100.*

Annus.	Mens. dies.	Long. D o S.	Lat. D o	Distantia.	Ex Ob- serv.	Ex Tabu- la.	Annus.	Mens. dies.	Long. D o S.	Lat. D o	Distantia.	Ex Ob- serv.	Ex Tabu- la.
1649.	Aug. 12	13 ^m 4 B	Minim.	6	5		1650.	Jan. 9	16 V 3 A	Maxim.	12	10	
	Aug. 21	20 ^m 5 A	Maxim.	12	11			Mart. 7	14 V 0 A	Maxim.	8	8	
	Sept. 18	29 ^m 5 A	Maxim.	11	11			Mart. 16	6 ^m 5 B	Minim.	3 ¹	4	
1649.	Octob. 14	13 ^m 5 A	Maxim.	13	11			April. 11	18 ^Ω 5 B	Minim.	4	4	
	Nov. 12	5 X 5 A	Maxim.	14	11			Maji 8	13 ^Ω 5 B	Minim.	3	4	
	Dec. 11	1 V 3 A	Maxim.	12	10			Junii 6	4 ^m 5 B	Minim.	3	3 ¹	

P. FRANCISCI MARIAE GRIMALDI
OBSERVATIONES.

Distantia Maris Crisi, sive Pal. Maeotidis à limbo occidentali, tam secundum Observ. quām nostram tabulam, in partibus qualium Semidiameter est 100.

Annus.	Mens. dies.	Long. o S.	Lat. o	Distantia,	Ex obser-	Ex Tabu-
1650.	Jul. 2	18 Ω	5 B	Minim.	3	4
	August 1	23 Η	4 B	Minim.	3	3½
	Aug. 29	3 ≈	3 A	Minim.	3	3½
1650.	Sept. 10	21 X	4 A	Maxim.	11	11
	Octob. 7	1 V	3 A	Maxim.	11	11
	Nov. 4	27 X	5 A	Maxim.	11	11
1650.	Dec. 2	7 V	2 A	Maxim.	10½	11
	Dec. 30	17 V	2 A	Maxim.	11	11
1651.	Febr. 25	3 Χ	2 B	Maxim.	8	9
1651.	Mart. 26	18 II	4 B	Minim.	7½	8
	April. 4	26 Η	3 B	Minim.	3½	5
	Maji 4	4 Η	1 B	Minim.	3½	4
1651.	Maji 31	26 ≈	1 B	Minim.	3½	3½
	Junii 27	21 ≈	0 o	Minim.	3	3½
	Julii 25	3 Η	1 A	Minim.	3	3½
1651.	Aug. 21	25 ≈	½ A	Minim.	3	3½
	Octob. 27	28 V	½ A	Maxim.	11½	11

Distantia limbi orientalis Macule Grimalde, sive P. Maeotidis à limbo Orientali, tam secundum Observ. quām nostram tabulam, in partibus qualium semidiameter est 100.

Annus.	Mens. dies.	Long. o S.	Lat. o	Distantia,	Ex obser-	Ex Tabu-
1649.	Julii 28	1 V	4½ A	Minim.	4½	4½
	Sept. 2	17 ≈	4 B	Maxim.	14	11
	Sept. 30	24 ≈	4 B	Maxim.	11	11
1649.	Nov. 27	7 Η	5 B	Maxim.	11½	11
	1650.	Febr. 16	28 Ω	5 B	Maxim.	12½
1650.	Mart. 19	17 ≈	2 B	Maxim.	9	9
	April. 26	18 X	4 A	Minim.	4	4
	Maji 25	10 V	3 A	Minim.	4	4
1650.	Junii 21	7 V	3 A	Minim.	4	4

Annus.	Mens. dies.	Long. o S.	Lat. o	Distantia,	Ex obser-	Ex Tabu-
1650.	Julii 19	14 V	2½ A	Minim.	3½	3½
	Aug. 15	10 V	2½ A	Minim.	4½	4
	Sept. 9	8 X	4½ A	Minim.	4	4
1650.	Octob. 20	1 Η	5 B	Maxim.	10	10
	Dec. 17	11 ≈	2 B	Maxim.	12	11

Distantia limbi borealis Endymionis, sive lacus hyperborei à limbo Lunæ boreali.

Annus.	April. 11	21 Ω	5 B	Minim.	3	0
	Junii 7	21 Η	4 B	Minim.	0	0
	Octob. 8	4 V	2½ B	Maxim.	10	6
	Nov. 5	14 V	2 A	Maxim.	9	10
	Dec. 2	12 V	2 A	Maxim.	9	10
	Maji 26	26 Ω	4½ B	Minim.	2	2
	Junii 22	22 Ω	4½ B	Minim.	1	1
	Julii 20	1 Η	4 B	Minim.	1	1
1651.	Jul.	28 X	5 A	Maxim.	28	27
	August 2	4 ≈	4 A	Maxim.	26	27
	Aug. 29	22 ≈	4 A	Maxim.	24	26

Distantia Centri Tychonis, sive Montis Sinai à limbo Lunæ Australi, tam secundum Observationes, quām nostram tabulam.

Annus.	Sept. 23	3 Χ	2 A	Minim.	28	30
	Nov. 24	18 Π	4½ B	Maxim.	40	39
	Febr. 16	1 Η	5 B	Maxim.	40	39
1650.	Mart. 18	6 ≈	3 B	Maxim.	36	37
	April. 25	2 X	5 A	Minim.	25	27
	Sept. 8	3 X	4½ A	Minim.	25	28
1651.	Febr. 7	25 Η	3 B	Maxim.	37	37
	Julii 9	1 V	2 A	Minim.	22	31
	Aug. 3	12 X	3 A	Minim.	24	30
1651.	Aug. 29	21 ≈	4½ A	Minim.	26	27
	Nov. 29	7 ≈	5 A	Maxim.	38	27

oculo discernere : nisi ab exercitatisimis Cœli inspectoribus, diversas latitudines Lunæ semper accuratè attendentibus, observationes peragantur. Nam tandem ex longâ observatio-
Moximæ librationis interstitia, non semper inter se omnino sunt aquælia,
num continuâ serie didici, Interstitium tam Mœotidis quâm Maræotidis , nec non lacus hyperborei superioris maximum & minimum, aliquantò majus semper apparere , si simul eo ipso tempore Luna posideat latitudinem Australem ; paulò verò minus semper conspicí , cumprimis circa partem Paludum superiorem , si eo tempore Luna habuerit simul latitudinem Borealem : atq; sic in aliis , atq; aliis latitudinibus, paulò etiam aliter atq; aliter : id quod cuilibet ex Iconismo nostro Selenographicò phasium generali majori pag. 8. inferto , sati superq; est manifestum. Hæc cùm res sit admodùm subtilis : idcirco etiam haud facilè ab omnibus semper æq; benè animadverti potest : atq; sic proclive est , ut indicavimus , in librationum determinatione, circa unciam errare.

Cur limbus extabulæ erutus interdum mutare appareat?

Cæterū notandum hîc quoq; est, quod nonnemini interdum videri posít , limbum secundū tabulam descriptum non semper observationibus respondere , & modo in hanc, modo in illam partem declinare : verū ut ut sic primâ fronte appareat, nihilominus tamen de imperfectione nostræ hypotheseos tabulæq; propterea non statim est judicandum. Etenim impossibile prorsus est , ut limbus omni tempore, & ab omni parte, maculas peripheriæ viciniores , præsertim à Palude Mœotide ac Maræotide benè disfitas justè ac accuratè respiciat. Quandoquidem maculæ reverà per se , ratione diversæ librationis, respectu limbi , continuè se se diversimodè comprimunt, ac dilatant : quod sanè , in uno dato schemate nullo modo exhibere possumus. Hincq; fit, ut limbus vicinior Ins. Maris Caspii (Langreni) propinquior appareat in iconismo nostro, quâm unquam ferè in ipsâ Lunâ dari possit : ratio hæc est, quod, dum limbus dictæ maculæ appropinquat, simul etiam totum mare Caspium cum omnibus adjacentibus partibus paulatim se se comprimat, relinquente spatio paululum ampliori. Similis apparitio animadvertenda circa eas partes limbi alterius, quæ transgrediuntur Sinum hyperbo-

reum

reum. Nam etiamsi limbum secare quasi istum sinum nobis appareat, nullâ tamen ratione id observabitur; sed semper adhuc aliquantò limbum à Sinu hyperboreo distare, videbitur; causa eadem est, dicta dilatatio, & compressio. Quod si verò tales varias diversitates, ratione dilatationis & compressionis exorientes, ad amusim vellemus evitare, infinita esent depingenda schemata, & quæcunq; maculæ ad quemcunq; limbum, ratione librationis variæ, nec non dilatationis & compressionis rectè fundandæ: quod cùm autem ob infinitum figurarum numerum impossibile prorsus sit; ideo unicâ phasium facie, (quæ, maximâ libratione ad Paludem Mœotidem, ac Lunâ in limite pariter Austrino existente, à nobis est depicta) nos contentos esse oportet. Et ut ut imposternum aliquando à quopiam hoc negotium ad summum perfectionis perducetur fastigium; penitus tamen mihi persuadeo, nunquam omnino fieri posse, ut tot schemata, quot negotium hoc necessariò requirit, dentur vel delineentur, quo talis variatio, seu macularum compressio & dilatatio, ad minutissima quæq; describi possit.

Porrò, ne vel quicquam intermitterem, quod ad examinandam motus Libratorii tabulam conduceret, omnia illa observata, quæ in Almagesto lib. IV. Cap. IX. Quæst. 7. in primo, 2, 3, & quarto argumento annotasti, scrupulosè & religiosè expendi, examinavi, ac inveni examussim tabulæ respondere omnia, atq; per eam etiam reliquas vestras observationes omnium optimè posse salvari. Tres quidem posteriores observationes, utpote 1649. die 22. & 25. Sept. & 21. 25. Novemb. Item Anno 1651. die 26. Augusti habitæ, videntur quidem aliquantulùm fluctuare; dum macula Grimaldi (Palus Maræotis) & Mare Crisium (Palus Mœotis) pari omnino ratione quidem, uti annotasti, ad Lunæ limbum accesserunt, & ab isto recesserunt; tabulâ etiam consentiente nostrâ: Plato tamen & Tycho, non semper immoti toto illo tempore substiterunt; sed interdū paululùm (uti ex tabulâ palam est) item ad limbū accesserunt interdum ab illo recesserunt; adeò ut penitus putem, in illis observationibus planè circa

Infinitis
schematis
opus, si on nis
variatio di-
latationis &
compressio-
nis Macula-
rum exprimi
debeat.

Tabula li-
bratoria &
alii corrobo-
ratur obser-
vationibus.

*Accessus &
recessus M.
Sinai, ac la-
cū nigri ma-
joris diffici-
lē obser-
vatur.*

*Artis est li-
brationes ju-
stè dicter-
nere.*

*Parallaxes
corrumptū
librationes.*

maculam Platonis & Tychonis aliquid latere. Nam penitus sum persuasus, longāq; perdidici experientiā, macularum Tychonis (M. Sinai) Platonis (Lacus nigri majoris) aliarumq; longē à peripheriā Lunæ disitarum, tam accuratè, ac justè in quibusvis minutissimis, accessum & recessum earum à limbo, ut ut etiam simus lyncei, haud posse observari, ut quidem reliquarum propinquiorum macularum: utpote P. Mœotidis, P. Marœotidis, & P. Amadocæ &c. Quanquam & modò dictarum distantiæ, ut sanè procul omni dubio mihi adstipula-beris, sat facesunt negotii, ut omni tempore rectè adnotentur; præsertim, ut hic taceam parallaxes, quæ etiam ad tantillum in ortu & occasu librationes adulterant, quando circa maximas & minimas versantur librationes, ubi certè artis & laboris est, in minimis particulis librationum intervalla, quemadmodum rectè innuis pag. 209. lib. IV. Almag. determinare.

Interim tamen nolo existimes, quasi putem M. Sinai, & lacum nigrum majorem &c. haud posse omnino observari; sed solum statuo, quod illarū macularum observationibus non adeò multū, ac reliquarum macularum limbo vicinorum sit tribuendum; & quod inde facilè error quidam leviusculus, etiam R.P. Grimaldo, circa dictas maculas Platonis, & Tychonis obtrusus fuerit. Nam cùm reliquæ omnes observationes ad unam, tum Rev. P. Grimaldi, tum meæ, ac aliorum accuratisimè tabulæ nostræ respondeant; sequitur omnino tres observationes illas, circa maculas Tychonis & Platonis peractas, in numerum reliquarum non esse recipiendas. Proinde, ut diximus, firmiter asseverare possumus, hucusq; nihil invenisse, vel animadvertisse, in quo vel quicquam tabula libratoria nutare visa fuerit: quid autem sequentibus annis ac seculis continget; num semper eundem tenorem servaverit, an verò cum tempore ex parte, & in quantum corrigenda fuerit? posteritas, ac longioris ævi diligentia dijudicabit.

Deniq; cùm in Tabulâ observationum nostrarum etiam loca quād diligentissimè annotaverimus, per quæ sectiones luminis & umbræ Quadraturarum transiverint, anhelabimus, ut item per eas motum Lunæ libratorium examinemus. Et-

*Num motus
libratorius
sibi perpetuò
fuerit aqua-
lit? tempus
docebūt.*

enim

enim per has, si cumprimis tempore veræ Quadraturæ fuerint animadversæ, non minus ac per interstitium Mœotidis & Maræotidis quantitas cognoscitur librationis; & vice versa etiam sequitur: dato ex tabulâ motu libratorio, etiam quovis tempore sectio tam Quadraturarum, quam aliarum phasium omnium invenitur. Quodsi vero aliquot hor. ante, vel post veram quadraturam fuerint sectiones observatae, tunc certè limitatio adhibenda; alias, crede, magis obstant, quam huic negotio profunt.

Equidem verissimum est, veluti satis fusè, passim in Almagesto, passim etiam in Selenographiâ declaravimus, sectiones Quadraturarum non semper per easdem ferrî maculas; sed per alias atq; alias, ratione variæ librationis: hincq; observatâ diligenter sectione Quadraturæ, constat quoq; Lunæ libratio. Antequam autem doceamus, quâ viâ res hæc peragatur, dicendum quidem foret in antecesum, quomodo lineæ sectionum omni tempore, tam in antecedentia, quam consequentia ferantur; sed quia ista omnia in Selenographiâ, & Almagesto satis fusè, & perspicuè à nobis dicta sunt, sufficient; eōq; harum rerum cultores alegamus. Diximus autem, ut brevibus comprehendani, sectionem Lunæ dichotomæ, maximâ libratione circa Paludem Mœotidem existente, transire per Inf. Besbicam, occidentales partes Montis Olympi, Didymi & Cydisii circiter; atq; tum esse sectionem quam maximè occidentalem: existente verò minimâ libratione ad Pal. Mœotid. sectiones quadraturarum transire Mont. Sinai, Inf. Cyprum, Inf. Lesbos, Sinum Tarantinum, ac lacum nigrum majorem circiter; atq; tum esse quam maximè orientalem. Circiter dico: nam omni tempore, potissimum respectu partium Australium & Borealium, non eundem servant tenorem, ductumque; sed pro vario Lunæ situ, cuspides modò occidentem ad aliquot gradus, modò orientem versus se se inclinant, ut nunquam ferè similis omnino sectionum sit adspectus, nec sibi invicem semper sint parallelæ: sicut aliquoties in Selenographiâ sollicitè inculcavi. Inde etiam accidit, ut Tu in Almagesto pag. 209. quæst. 3, paulò aliter illas circa cuspides descripleris: procul-

*Sectiones
quadraturarum
non semper
per easdem
maculas.*

*Data maxi-
mâ & mini-
mâ libra-
tione, per qua-
nam trai-
ciant ma-
culas. Sec-
tiones quadra-
turarum.*

*Inclina-
tio-
cuspidum Lu-
ne dichoto-
me.*

proculdubio Tu illas circa nodos; ego verò circa limites, ubi magis ad perpendiculum vergunt, eas descripsimus. Hincq; aliter haud possumus, nisi circa Lunæ medium; circa partes verò limbo viciniores, circiter tantum has definire lineas.

Atq; ita hæ sunt viæ duarum extremarum sectionum Lunæ existente bifidâ. Verùm has solummodo scire, non sufficit sanè ad perquirendas Lunæ librationes varias: quare, cùm nullibi à nobis sufficienter, quantum memini, dictum sit, circa quas maculas sectiones intermediae, præsertim ratione illius divisionis libratoriæ in tabulâ, ac figurâ Selenogr. adhibitæ, quadraturarū confinia luminis & umbræ versentur, necessarium duco ea quoq; adjicere. Quantum autem hucusque crebris observationibus sum assequutus, inveni, ut ordine dicam: Primam sectionem nempe occidentalissimam, quando maxima existit libratio ad Pal. nempe Mœoticam, circa numerum 6, tamjuxta tabulam superiorem, quām figuram nostram Selenographicam, ut diximus, transire Catenam mundi, Ins. Besbicam, occidentales oras M. Olympi, M. Didymi & M. Cydisii. Secunda sectio: quando libratio est circa numerum 5, transgreditur M. Pangæum, orientales partes M. Olympi & Didymi, oramoccidentalem M. Cadmi, & Antilibanum.

Septem præcipua sectiones quadraturarum.
Sectio quadraturæ, numeri

6.

Sectio quadraturæ, numeri

5.

Sectio quadraturæ, numeri

4.

Sectio quadraturæ, numeri

3.

Sectio quadraturæ, numeri

2.

Sectio quadraturæ, numeri

1.

Tertia: quando libratio existit circa numerum 4. sectio transit per M. Seir, M. Cadmum, inter M. Sipylum & Didymum, per Montuniatem & Ligustinum.

Quarta linea sectionis: quando libratio versatur circa numerum 3. ducitur per medium Libani, occident. partes Cragi & Sipyli, per loca intermedia maris Adriatici, & lacus Trasimeni &c.

Quinta sectio: quando libratio circiter numerum 2. datur, fertur per M. Seir, superiorem M. Libanum, per Masicytum, orientales partes Sipyli, inter Propontidem & Sinum Hypponiatem, perq; M. Argentarium.

Sexta: quando libratio circa numerum 1. degit, linea Quadraturæ transit per M. Tabor, M. Phœnicem, Latnum ac Promont. Lunæ.

Septi-

Septima & ultima: quando minima circa o datur libratio, sectio transgreditur M. Sinai, Ins. Cyprum, Ins. Lesbos, Sin. Tarantinum, & lacum nigrum majorem. Quando verò libratio numeratur ad Paludem Maræotidem ortum versùs, tunc quidem hæ regulæ ad dijudicandas æque valent Quadraturarum sectiones; sed inverso ordine, necesse est, ut adhibeantur. E.g. Si libratio o sit inventa, nō sectione septimâ, sed primâ utimur: pro sectione sextâ in libratione numeri primi, secunda sectio assumenda librationis numeri 5; & sic consequenter.

Per has itaq; regulas præscriptas cuilibet integrum erit pariter examinare tabulam nostram libratoriam, ex quibuscunq; observatis Lunæ bisectæ confiniis luminis & umbræ; at bene attendendum erit, sicuti suprà jam tetigi, quò sectiones istæ, tempore verae Quadraturæ, vel summùm horâ primâ ante, vel post veram quadraturam sint observatæ, aliàs certè nullo modo his respondebūt regulis; sed citra, vel ultra debitos terminos illas deprehendes: atq; tum cautè procedendum, & judicandū: nimirum, si quartâ horâ post quadraturam sit observata sectio, tunc certè non cum præscriptâ regulâ conferenda; sed cū proximâ sequente, servatâ tamen libratione regulæ prioris. Et, si quartâ horâ ante quadraturam sit notata, tunc proxima antecedens regula erit norma, servatâ itidem libratione regulæ præcedentis, & sic deinceps. Tantùm enim luminis acquirit Luna, vel deest ipsi ad veram quadraturam: prout pag. 330. & 331. Sel. nostræ copiosè diximus. Quæ si omnia rectè observentur, ex sectionibus Quadraturarū omni tempore observatarum, haud multùm certè aberrabis, quò minus veram librationem, veldatâ libratione ad quodvis tempus sectiones Lunæ dimidiatae invenire, ac prædicere possis: si cum primis simul ad inclinationem sectionum, ex variis latitudinibus Lunæ orientem, & ad quinq; circiter grad. in limbo Lunæ numeratos, variantem probè attenderis. Maxima autem variatio circa utrumq; Nodum existit; & quidem circa Nodum Boreum, cuspede superiore tot circiter gradibus occidentē versùs, quot gradibus circa Nodū Austrinum orientē versùs, dictâ cuspede vergit: quemadmodū p. 334. usq; ad p. 340. Sel. abundantiter, præ prius duobus illis diagrammatibus ad oculum demonstravimus. F. Qui-

Sectio qua-
drature ultio-
ma five o.

si sectio
quadratura
non sit obser-
vata tem-
pore vere
quadraturæ,
quomodo
proceden-
dum.

Quantitas
inclinatio
cupidum
Lunæ exi-
stente bifida.

Tabula etiā
omnibus
quadratura-
rū observatio-
nibus optimè
respondet.

Sectiones
quadratura-
rum pradi-
cere posse.

Quibus sic attentè consideratis omnibus, experieris, ut nul-
lus planè dubito, tum nostras, tum vestras Lunæ dichotomæ
sectiones tabulæ nostræ; itemq; tabulam sectionibus satis præ-
cisè respondere: nec non hoc modo optimè ac tuto, tam sectiones
Lunæ bissectæ, quæ & reliquarum omnium, dummodo
cautè, juxta librationem competentem, atq; Lunæ ætatem, si-
cuti p. 444. 445, & 446. docuimus, negotiū hoc suscipiatur, præ-
dicere possumus. Sed periculum faciamus, utrum metam at-
tingemus nec ne^r penitus autē mihi persuadeo, haud multum
me à scopo aberraturum. Prædicamus igitur sectiones quadra-
turarum aliquot, annis proximè sequentibus futuras, temporeq;
veræ quadraturæ observandas. Quò autem brevius id expe-
diam, in subsequentem tabulam futuras Lunæ dimidiatae sectiones
referam. Primo, Annum, Mensem, diem, horam, indicabi-
mus; postmodum longitudinem, & latitudinem Lunæ, cum
ipsâ libratiōne, tum per quas maculas eo ipso tempore traji-
cientur sectiones, exhibebimur.

*Exempla
aliquot pra-
dictarum se-
ctionum, Lu-
nā existente
bis, ectā.*

Annus.	Mens. dies.	Hor.	Longitu- do Lunæ.	Latitudo Lunæ.	Libratiō. o.	Di- stan- tia zat.	Per quas maculas linea sectionum futurarum Quadraturarum trajiciuntur.
		Vesp.	o	o	1		
1655.	Febr. 13	12 25	8 5	II	S. P. Mœot.	2	fera. Sectionis linea transfit per M. Seir, superiore Libanum, Majiscyti, per orient. partes M. Sipili inter proponitatem & Sinum Hypponiatem, perg. M. Argentarium. Sectionis linea incedit per M. Ligusinum, Montaniatem, ad radices orient. M. Didymi, & occid. oras M. Cadimi perg. Antilibanum superiore.
1655.	Maji 12	8 1/2	22 8	2 0	A. P. Mœot.	4 1/3	Sectionis linea incedit per M. Ligusinum, Montaniatem, ad radices orient. M. Didymi, & occid. oras M. Cadimi perg. Antilibanum superiore.
1655.	Sept. 23	2 29	II 2	50	S. P. Mœot.	4	Sectionis linea decessit, transfit per M. Seir, superiore Libanum, Majiscyti, Orient. partes Sipili, inter Proponitatem & Sinum Hypponiatem perg. M. Argentarium.
1655.	Dec. 20	2 28	mp 4	34	A. P. Mœot.	1 1/4	Sectionis linea decessit, per Pangam, orient. oras M. Didymi & per inferiore Antilibanum fertur.
1656.	Jan. 4	II 15	V 5	6	S. P. Mœot.	3/4	Sectionis linea transredit Prom. Luna, M. Cadimum, M. Phœnicem ac M. Tabor &c.
1656.	Aug. 26	8 4	x 3	34	A. P. Mœot.	6	Sectionis linea ducitur per Catenam Mundi, Inf. Bebicam, orient. oras M. Olympi, Didymi & Cydysi.
1656.	Dec. 23	10 4	V 5	14	S. P. Mœot.	2 1/2	Sectionis linea per medium Libani, orient. partem Majiscyti, per medium Sipili, inter Proponitatem & Sinum Hypponiatum, prope M. Argentarii radices occident. transfit.
1657.	Nov. 12	10 22	~~~	4 30	S. P. Mœot.	5	Sectionis linea per M. Pangam, orient. part. Olympi & Didymi, oram occid. Cadimi & Antilibanum ducitur.
1658.	April. 10	II 22	~~~	3 15	A. P. Mœot.	1/2	Sectionis linea per M. Sinai, Inf. Cyprus, Latnum, inter M. Christi & lacum nigrum maiorem incedit.
1658.	Dec. 1	6 1/2	10 X 5	14	S. P. Mœot.	6	Sectionis linea per Catenam mundi, Inf. Bebicam, orient. oras M. Olympi, Didymi & Cydysi fertur.
1661.	Octob. 30	10 8	~~~	4 30	S. P. Mœot.	1	Sectionis linea per M. Tabor, Phœnicem, Latnum ac præmont. Lutna trajicitur.
1661.	Dec. 28	4 9	V 0	30	A. P. Mœot.	3	Sectionis linea transfit per inferiore Libani, radices occid. Cragi, centrum & refulcis atq. radices occid. M. Argentarn.
1665.	Febr. 21	1 9	8 5	10	A. P. Mœot.	1/2	Sectionis linea ducitur per M. occ. part. M. Sin. Inf. Cyprus, Inf. Ebusum, Majoricam item q. occ. part. lacus niger majoris.

Tales prædictiones, ut divinæ Uraniæ cultoribus non posunt non esse iugundæ, sic profectò non minùs illis erit gratum, ut hâc occasione datâ simul significem, ac monstrem, quomodo beneficio nostræ tabulæ libratoriæ (reliqua quam plurima ut taceam, quæ aliò lœœ sunt rejicienda, cùm pleniùs omnia pertractare erit animus) quarumcunque Eclipsiū phasēs, ad quemcunq; annum præsigere, ac respectu macularum illas depingere possumus. Quæ res certè perfacilis est, ac pariter periucunda & utilis: optandum igitur foret, ut imposterum Ephemeridum nostri scriptores typos Eclipsiū Lunarium hâc ratione mundo exhiberent; sicq; calculum profectò haud parùm exornarent, spectatoresq; recrearent.

Sit ergo in promptu figura quædam generalis phasium Lunæ similis circiter illi, in quâ Eclipsis Anno 1652. delineata, vel minor, si ita placet, ut hæc subsequens est, quâ hâc vice usi sumus: constitutâq; in eâ, peripheriâ genuinâ, secundùm librationem ex tabulâ datam, atq; radio in sex partes æquales diviso, ducantur per illas ipsas partes sex circuli, qui totum discum in duodecim dividant digitos. Deinde demitte perpendicularum per centrum schematis: opus autem est, ut id rectè fiat, secundùm ista puncta in peripheriâ superiori Plenilunii versatilis pag. 364. Selenogr. insertæ, ut inclinatio perpendiculari juxta librationem & Nodos (alias sanè multùm aberrabitur) justè attendatur; simulq; alia, quæ perpendicularem normaliter intersecet, loco orbitæ Lunæ, ducatur linea. Postmodum in chartâ aliquâ amplâ describatur umbra terrena, quemadmodum circa typos Eclipsium fieri solet; servatâ tamen debitâ secundùm calculum, & schema datum proportione: id quod beneficio circini proportionum, haud est difficile. Rursum à chartâ quâdam crassâ, seu membranâ, arcus 90. circit. grad. vel amplior, similis arcui omnino umbræ, exscindatur; dein per umbram, juxta latitudines circa initium, & finem Eclipseos, orbita ducatur Lunæ, circuloq; umbræ imposito arcu, ad partes occidentales circa orbitam Lunæ, Archetypus Lunaris ita applicetur ad umbram, ut ejus orbita, cum umbræ orbitâ, unam eandemq; exhibeat rectam, atq; umbram ipsam

Quomodo
phasēs Ecli-
psiū futu-
rarum &
præterita-
rum omni
tempore de-
lineanda.

attingat : & tum punctum contactus notetur , nempe principium Eclipseos. Posthac in eâdem rectâ , à dextrâ ad sinistram , moveatur ulterius archetypus Lunaris inter circulum , nempe umbræ , & arcum super-impositum umbræ similem , usq; dum circulum primi digiti tangat : atq; tum phasim primam , vel digitum Eclipseos primum , juxta arcum superiorem maculas Lunæ intersecantem notabis. Deinceps ad circulum secundum digiti secundi archetypum deduces , ut simul phasim ejusdem digiti , sicq; consequenter omnes reliquias , vel tot ac volueris , atq; opus fuerit , notare non nequeas. Ejusmodi quatuor Eclipsium futurarum typos , cum verâ macularum inclinatione , quam Luna tempore maximæ obscuratio- nis , secundum calculum Tychonicum exhibebit , hâc ratione descriptos , in figurâ adjunctâ , delineavimus : ex quibus lucu- lenter admodum cuilibet liquebit , quâ ratione non solùm eo tempore Luna se se in umbram terrenam immerget , atq; vi- cissim ex eâ se se extricabit ; sed etiam per quasnam maculas umbræ transibit sectio , item quanta , juxta istum calculum sit futura Eclipsis , nec non circa quas maculas maximæ obscura- tionis existet terminus. Id quòd sanè omni tempore in Ecli- psibus partialibus notatu est dignissimum.

Eclipsis Lunæ
Anno 1656.
die 1. Jan.

In primâ itaq; figurâ , Eclipsi nempe quæ Anno 1656. die 1. Januarii continget , initium circa 148. grad. à Pal. Amadoçâ s.s.s. ortum scilicet versus , à puncto Nadir verò lineæ per- pendicularis circa 61. grad. atq; finis ab eodē puncto occasum versus in 60. grad. , vel à Palud. Amadocâ in 87. grad. notabi- tur. Insuper maxima obscuratio circa Lacum nigrum ma- jorem , M. Serrorum , Mont. Macrocepnios , & Lacum hy- perboreum inferiorem terminabitur : hinc quantitas ejusdem deliquii 10 $\frac{1}{2}$. erit digitorum. In secundâ Eclipsi totali , quæ fu- tura est Anno 1657. die 25. Junii , initium accidet circa 140. gra- dum à Pal. Amadocâ ortum versus , à puncto Nadir verò lineæ perpendicularly circa 65. grad. ; at finis circa 67. grad. à dicto puncto ; à Palude Amadoca verò circa 86. grad. occa- sum versus : adhac totalis obscuratio in parte Lunæ superio- ri s.s.s. circa 20. grad. à Pal. Amadocâ , & recuperatio luminis

Eclipsis Lunæ
totalis Anno
1657. die
25. Junii

vicissim in 33. grad. ab isto termino numerato continget: atq;
ita maximus defectus 12. erit digitorum. In tertiat verò Ecli-
psi quæ cœlo sereno Anno 1659. die 6. Maji videbitur, initium
in parte Lunæ superiori à Palude Amadocâ in 86. grad. ortum
versus, & finis vicissim occasum versus in 22. grad. à dictâ Pa-
lude apparebit; quantitas ejus erit 8½. digitorum. In quartâ
autem Eclipsi, quæ Anno 1659. die 20. Octob. existet, initium
in parte Lunæ inferiori, à puncto Nadir linea perpendicularis
ortum versus circa 50. grad., at finis tot circiter grad. occa-
sum versus à dicto puncto spectabitur: defectus ejus ad 7. di-
git. & 21 minut. perveniet. Num verò hac ratione calcu-
lus cum ipso cœlo prorsus convenerit suo tempore, si super-
stites erimus, experiemur.

Deniq; cùm motum Lunæ libratorium certis adstrinxerimus legibus, non videtur absconum (quantum licet) demon-
strationem etiam dare nostræ hypotheseos ocularem. Quæ
res certè, ut non tam facilis, sicuti probè nosti, sic quoque,
opinor, me omnem metam hac vice vix attacturum: attamen
meliorem, quam invenire potuerim, exhibeo demonstra-
tionem, usq; dum perfectior à nobis vel aliis excogitetur: inter-
rim contenti erimus rem ipsam satis in numeris habere per-
spectam. Cùm verò duo diversi motus occurrant concur-
rantq; , è re ese videtur, peculiare scheme, primum latitudi-
nis libratorium motum, deinde etiam longitudinis dare de-
monstratum.

Esto igitur in subseguente schemate superiori, Ad Eclipticā,
d terra, A Luna, circa nodos constituta, B Luna, maximam
latitudinem borealem, C verò Luna, maximam latitudinem
Australem habens; à terrâ verò ad Lunam, linea sunt visio-
nis, e g pyramidis visionis, & e f perpendicularum per cen-
trum Lunæ transiens. Circa nodos, cùm perpendicularum e f,
cum basi visionis g h coincidant, intermedia datur libratio:
quippe tantum à parte superiori, quantum à parte inferiori
Lunæ spectatur. Circa B autem Lunâ existente circa limi-
tem boreum, non amplius, ut in A, f e d; sed g d h ad aspectū
nostrum pervenit; sic, ut loco e g partis superioris, ab oculo

Eclipsis Lunæ.
Anno 1659.
die 6. Maij.

Eclipsis Lunæ.
Anno 1659.
die 20. Oct.

Demonstra-
tio motu li-
bratorii la-
titudinie.

nostro recendentis , h f particulam Lunæ exorientem , ab infimâ ejus parte , adspiciamus : contrarium verò accidit prope C, Lunâ versante in limite Austrino , ubi vicissim pars aliqua circa limbum Lunæ superiorem , nempe e g , loco inferioris partis f h evanescentis se se nobis , uti appetet , detegit . Hincq; in latitudine boreali , oræ Lunæ boreales contractiores ; Australes autem ampliores : rursus in latitudine Meridionali , oræ Lunæ boreales ampliores , & Australes arctiores , assentientibus observationibus , tabulâq; nostrâ spectantur . At circa nodos spatiū utrumq; quasi æque amplum videtur , exceptâ illa particula ferè minima , quæ à parallaxi oritur , & vix ad centesimam sexagesimam octavam semiperipheriae partem faciei Lunaris se se extendit : cujus , cùm nullius ferè sit momenti , hoc in negotio libratorio , non habetur ratio .

*Quanta va-
riatio libra-
tionis à pa-
rallaxi oria-
tur.*

Causam verò motus Lunæ libratorii longitudinis demonstratum ire , longè profectò est difficilius . Miror tamen magnoperè , etiam si à tuis cogitationibus nihil quicquam resciverim , nihilominus id ipsum mihi planè in mentem Anno 1648. venisse , quod & Tibi de eccentricitate Lunæ : nimirum quod Lunæ punctum eccentricitatis semper eodem hemisphærio constanter , non autem terram adspiciat : inde illum motum libratorium oriri longitudinis , ut mox pluribus infrà dicetur . Verùm rectè innuis pag . 214. Almag. lib. IV. quò hæc hypothesis subsistere reverà haud poscit : cùm eccentricitas Lunæ tanta non sit , ut librationem tot partium nobis exhibere poscit : attamen cùm hac vice melior excogitari , & dari à nobis nequeat , acquiescendum est tam diu , usq; dum ve-
rior in medium proferatur . Nam profectò hac ratione alias apparentiæ , & librationis vicissitudines omnes optimè explicari , & salvari queunt : quemadmodum ex apposito inferiore diagrammate , si res accuratè consideretur , sufficienter liquet .

*Demonstra-
tio motu li-
bratorii lon-
gitudinii.*

In quo A terra esto , B eccentricitas (sed supponitur tan-
ta , quanta necessariò requiritur) I. Apogæum C. Perigæum ,
M & F distantiaæ circiter intermediæ ; circa f d , libratio Mœq;
tidis , & circa c e Maræotidis exhibetur . In M vel N , spa-
tium

tiū ad Paludem Mœotidem f d semper omnium arctissimum, spatiū verò c e Maræotidis omnium amplissimum deprehenditur. Quippe his circiter in locis pars peripheriæ g f minima, & vicissim g e, maxima omni tempore appetet. At descendente Lunâ in O, interstitium Mœotidis f d paulatim crescit, & c e decrescit: prout pars peripheriæ g f augeatur, g e verò minuitur. Deinde in C perigæo scilicet media datur libratio, tantaque ab uno, quanta ab altero latere spectatur: ratio hæc est, quod eo in Lunæ positu basis visionis, & eccentricitatis in unam eandemque lineam coincident; parsque peripheriæ g f & g e omnino sint aquales. Postmodum recedente paulatim Lunâ à Perigæo in D dextram versus, spatiū Mœotidis circa f d magis magisque crescit, decrescente rursus interstitio Maræotidis c e, ex eadem dicta ratione. Atque ita in E & F distantia circiter intermediâ semper libratio amplissima ad Paludem Mœotidem f d, & arctissima ad Paludem Maræotidem e c animadvertisit: quia g f pars peripheriæ hoc in loco, omnium est maxima; g e verò minima. Ascendente autem Lunâ magis magisque ad Apogæum, pari modo spatiū Mœotidis, ut hucusque crevit, sic iterum decrescit usque ad M, crescente contrâ Maræotidis intervallo: quemadmodum in G, H, I, K, L, & M luculenter patet.

Hæc itaque sunt Vir Admodum Reverende & Celeberrime, quæ ex animo Astronomiæ cupientissimo profluxere, ac Tecum aliisque rerum cœlestium scrutatoribus, quamquam breviter; sed tamen liberè, more meo, communicare, Tuoque præfertim judicio lubens submittere volui. Hisque finio, DEUM O.M. submississimè precatus, ut vitam viresque, nec non otium benignissimè concedat, quo & reliqua, quæ adhuc sub manibus versantur, ad divini nominis sui gloriam cum cœlis enarrandam, sapientiamque suam infinitam magis magisque cognoscendam, ac admirandam, felicissimè in lucem suo tempore protrudere possimus. Vale præcipuum Uraniæ decus & ornementum, ac me summo amore & favore Tibi deditum æternum redama. Salvere quām
of-

officiosissimè velim Reverendum & Solertissimum Virum,
P. Franciscum Mariam Grimaldum. Dabam Gedani
ē museo meo, Anno æræ Christianæ 1654, ipso die Äqui-
noctii Autumnalis.

**Quo ordine figuræ inseri
debeant.**

Figura R inter pag. 8. & 9.

Figura A inter pag. 22. & 23.

Figura B inter pag. 44. & 45.

Figura C inter pag. 46. & 47.

Domino

PETRO NUCERIO,

Serenissimæ Reginæ, Pol. & Svec.

Consiliario, & Secretario,

Amico plurimū

observando

JOHANNES HEVELIUS.

S.

Ole Lunāque deficientibus , personent ,
imò impleant semper aures , penetrētq;
animos mortalium omnium , verba illa ,
à Divo Esaïa Prophetā , capite 40 reve-
lationum suarum plenâ voce pronun-
ciata : *Attollite in sublime oculos vestros , &*
contemplamini quis creaverit ista , producens
in numero exercitum eorum , singula suis nominibus

Eclipses aspi-
ciens &
contemplan-
da sunt.

vocans , &c. Nam , quemadmodum omnia & singula creatura ,
infinitam Potentiam , Sapientiam , immensamq; Divini Nu-
minis prædicant Gloriam , ita sanè hujusmodi coeli phæno-
mena , haud inter postrema recensenda , quæ nos ab alto ingratia-
tudinis somno erga ipsum Creatorem suscitant , cordaq; nostra
à Mundanis hisce vanitatibus quasi abripiunt , & attollunt ;
quæ calcaria insuper nobis addunt , DEUM ter optimum ter
Maximum ad contemplandum , laudandum , celebrandumq; .
Cum primis vero nos serio admonet , ad gratias immortales
Altissimo reddendas , pro nobis Christianis , præ reliquis Popu-
lis , post verbi Divini sui , voluntatisq; revelationem , nunquam
satis laudabili Siderali scientiâ benignissimè concessâ , simul
hucusque apud nos abundè conservatâ . Quâ profecto Ma-
gistrâ , æthereorum corporum verum , ut ut abstrusissimum ,
cognoscimus cursum , ut nullus horror , vel tremor , ex adspe-
ctu ejusmodi tristium spectaculorum , uti Ethnicis plerumque
obtigit , nos corripere queat , vel quicquam cœlo extitis se ad-

Luminarium
defectus , e-
narrant Cre-
atores Glo-
riam.

Astronomia
scientia per-
utilis.

G

versi

versi metuere possumus; sed certos, atq; securos esse, tales defectus, non nisi ex motu luminarium naturali constantissimo, iis primitus à DEO concessos, suam ducere originem.

Contemplatio rerum celestium incumbit omnibus, & singulis.
Afralis scientia debet à Peritis excoli.

Quæ cùm ita sint, decet universos & singulos; quàm doctos tam indoctos, quoties talia occurrunt phænomena, ut Prophetæ adhortationi obsequantur, atq; ea non solum nudo oculo fugitivo; sed simul spirituali, pariter devoto adspiciant, nec non acris, & intento animo intueantur. In primis autem peritioribus, rerum nempe cœlestium gnaris incumbit summoperè; cùm eos præ cæteris majori sublimium rerum scientiâ DEUS imbuerit, ut omni studio præterea, oculo videlicet Lynceo, more Mathematico, menteq; Philosophicâ considerent, ponderentq; omnia & singula: quò divina Astronomia, Veterum laudabili exemplo, & à nobis pro viribus indies ageatur, & exornetur; admirabilis corporum cœlestium motus, magis magisq; exploretur, tandemq; certioribus, ac accuratiōribus adstringatur tabulis: unicè ad majorem Dei Gloriam, inque rei literariæ commodum, & incrementum.

Valde nota-
bilis Solaris
Eclipses exti-
tit anno
1654.

Autor pro
viribus ob-
servationi o-
peram dedit.

Cùm itaq; & hoc anno currente 1654, duæ luminarium extiterint Eclipses, altera scilicet Solis, altera Lunæ; Solis præsertim, qualem, ob ejus magnitudinem, à benè multis annis præcedentibus, nec vidimus, nec brevi in subsequentibus, respectu nostri Horizontis, videbimus (de quâ etiam multi multa, variaq; jam olim narrarunt, prædixerunt, scripseruntq;) non dubito, quin ex Astrophorum gente quilibet, eas pro posse observaverit, & annotaverit. Quare & ego, licet aliis distinear occupationibus, tamen summo flagranti, à teneris mihi insito, erga Mathematica studia ductus affectu, nolui, pro mea tenuitate, quicquam, quod ad observationem diligentem, & accuratam necessariò spectare arbitrabar, instante Eclipsi, prætermittere. Et quanquam circa Solis Eclipsin, maximam phasium partem mihi aer invidit nubilus, nihilo tamen minus, quicquid annotare datum est, multò lubentissimè, bono publico, typis committere non nolui. Ac Tibi cumprimis, Generose Domine, quales quales meas hasce utriusque Eclipses observationes, adscribere, primoq; omnium transmittere voi-

lui: eo potissimum attento, quod non solum divam Uraniam nostram impensiū ames, ac colas; sed & inter præcipuos Mæcenates, Fautores, Promotoresq; harum artium merito colloceris. Etenim, vera (pace tamen Tuâ) ut eloquar, paucissimi, sanè, hoc nostro reperiuntur ævo, qui tales cupidissimum animum, propensissimumq; affectum ac Tu, Vir honoratissime, tam erga ipsa Astronomica studia, quam eorum Cultores in sinu fovent, tum qui plus student, ut communicationes, societatesq; inter Mathematicos, Philosophosq;, unde in rem literariam multum profectò redundat utilitatis, optimis modis conserventur ac promoteantur; saepiusq; stimulus pariter literatis admoveant, quo artes istas penitus introspiciant, excolantque.

Dñ. Nucci
rius inter
primarios
Mathematici
carum artium
Mæcenates
merito nu-
meratur.

Quamobrem hac datâ occasione, & publico, & meo nomine, perquam humanissimas, æternasq; Tibi simul agere volui gratias, pro tantâ faventiâ, ac propensione erga literas, literatosque; cum primis verò multum Tibi debere profiteor, quod non tantum omni officiorum genere, insigniq; benevolentia, & favore, nullo non tempore, me prosequi volueris; verum & Tuâ suavisissimâ amicitia, atq; exoptatissimo literarum commercio dignum semper judicaveris. Quod cum certè mihi gratum, quam quod gratissimum extiterit, idcirco operam sum daturus sedulam, quo vicissim re ipsâ experiaris, Tui Generosi nominis, & honoris, me perpetuò esse studiosissimum, addictissimumque.

Priusquam autem, amice perquam colende, observationi culam Solaris deliquii nostram, oculis subjiciam Tuis, ordine recensebo, quâ ratione negotium istud fuerim aggressus. Approperante itaq; die 12 Augusti, Eclipticæ nempe conjunctionis, unicè sollicitus eram, ut diameter præprimis Solis apparens, (quam rectè scire profectò multum interest,) debitâ diligentia, & quoad fieri posset accuratè, observaretur. Ad quod peragendum, non uniusmodi quidem, à cœli Scrutatoribus, dantur modi: utpote, radio Astronomico, dioptrâ, Quadrante: item mensurando tempus, quo totus Solis discus, vel supra horizontem ascendit, vel circulum disco æqualem per-

Autor qua-
yiâ observa-
tionem ag-
gredi value-
rit.

Diameter
Solis multis
investigatus
modus.

currit; idq; diversimodè, aut per horologia arenaria, aut per horologia ex argento vivo, aut hydrologia, aut automata, aut sciaterica, aut per vibrationes perpendiculari; vel deniq; per duas tabellas æquales normaliter trabeculæ affixas, vel per nudum, sive quadratum, sive rotundum foramen, ope insuper canalis, diametrum Solis scrutantur. Inter quos omnes autem, ultimum modum (meo quidem judicio) tanquam certiorum, præfero reliquis omnibus; dummodo cautè instituantur omnia.

Quinam modum, ad rimandam Soli diametrum, reliquos antecellat.

Quamobrem trabeculam fieri curavi 20.circ. pedes Gedanenses (quorum unus se ad Romanum habet, ut 914.ad 1000. part.) longam, cum normaliter infixis, ad ejus capita, duabus tabellis; altera, oculo proxima, chartâ albâ obducta erat, ad discum Solis eò clariùs recipiendum apta; altera Soli obversa, ita erat, beneficio alicujus lamellæ accommodata, ut diversi generis foramina, Solis radios excipientia, sicut in Telescopiis nonnunquam fieri solet, eifacillimè applicari possent. Inter has verò tabellas, 20 itidem pedum longitudine canalem papyraceum, circumfuso Solis reliquo lumini resistendo sufficientem, atq; circa basin supra pedem amplum; circa verticem verò paulò acuminatum inserui: quò ejus ope, radii Solares necessarii eò vividiùs in tabellâ depingerentur.

Machina de scriptio, quâ autor diametrum, Solis est perscrutatus.

Hocce instrumentum fenestræ Austro obversæ, in camerâ quâdam obscuratâ satis amplâ ita adaptavi, ut absq; ullo labore sursum deorsum, simul sinistrorum dextrorumq; versus moveri posset. Quò factò, die 11 Augusti, ultimâ nempe ante Solis defectum, primâ vice diametrum Solis observare coepi. Cum autem maximè huic rei intersit, ut foramen, distantiae sit bene commodum; experimentationem prius feci, præsentibus nonnullis amicis rei Mathematicæ optimè gnaris, quoniam ex bene multis foraminibus (quorum maximum erat partium 84, & minimum unius part., qualium distantia tabellarum 20 circiter ped., vel præcisè 19995 part. continet) ad has observationes eset eligendum. Inveni autem, quò majora sint foramina, eò quidem clariùslumen; sed contrâterminum lucis & umbræ, eò hebetiorem repræsentare, majoremq;

Foramina, quanta debent esse magnitudini, Solis radios excipientia.

remq; spargere penumbram; at nimis parva, nec satis distincte discum, nec peripheriam ejus, radiis spuriis, sive umbrosis satis exhibere nudatam: omniū autem optimum esse huic distantiae quod part. 4° constat. Id enim nitidissime disci confiniū lucis & umbræ, ac insuper satis clarè & distincte radios refert Solares.

Pertale itaq; foramen, rejectis reliquis omnibus, horâ circiter dimidiâ duodecimâ, tribus punctis in peripheriâ Solis, una & simul à me, & duobus aliis benè exercitatis observatoribus, notatis, Solis p̄ræsivi apparentem diametrum: quam observationem, majoris certitudinis gratiâ, non semel aut iterum; sed tricies, & amplius, eâdem iteravimus horâ. Dein ex omnibus illis, per data tria puncta, juxta Probl. 1.p.1. & Prob. 3.p.25.lib. III. Euclidis; sive juxta scholium Clavii, supra Probl. 5.p.5 lib. IV. Euclid., centrum circuli basis lucidae, seu Solaris disci investigavi; ac reperi semidiametrum ejus, nullis ferè, nec in quibusdam minutissimis particulis, repugnantibus observatis, partium esse eò tempore 93¹. A quo Solis radio, abstuli foraminis semidiametrum 2¹. part.; prout Keppl. cap. XI. Prob. 2. p. 340. Astron. part. Opt. recte docuit, ut correcta in proportione prodiret, nimirum 91¹ basis lucidae semidiameter. Hâc postmodù, atq; distantia tabellarū datis, ope calculi trigonometrici, invenitur apprens Solis diameter; nempe: Ut distantia tabellarū 19995, ad semidiametru disci correct. Solaris observatam 91¹ sic Sinus totus 100000, ad tangentem anguli 456. Cujus angulus est 15. min. 41¹. sec. semid. sc. Solis quæsita: atq; ita tota diameter fuit 31. min. 22¹. sec.

Observatione hac peractâ, atq; Sole in ipso Meridie constituto, coepi ejus altitudinem (uti consuevimus singulis diebus, quando Sol clarè affulget) Quadrante nostro azimuthali, videlicet 50° 53' 20", atq; hujus auxilio simul lineam (cum hic modus, dummodo accurate per circumpolares sit constitutum instrumentum, omnium sit facillimus, & certissimus) duxi meridianam: eum quidem in fine, quò sciaterica, singula minuta monstrantia Soli exponi, atq; automata, singula secunda indicantia, tam ad sciatericum, quam Solis altitudinem Meridianam, justè admodum dirigi, & corrigi possent.

Post meridiē verò, ut horologia, perpendicularumq; nostrum,

Diameter
Soli quanta
fuerit.

Altitude So-
li Meridia-
na.

catenulae orichalcicæ affixum eò certius daretur explorare, altitudines aliquot Solis, & Azimutha, commonstrante subse-
quentे tabellā, vibrationibus pariter numeratis, observavimus.

Quot oscillationes, hora unius spatio fuerint numeratae.
Deprehendi autem horologia, computo facto, motui Solis, uti
apparet, satis præcisè respondere; nec non 39 oscillationes mi-
nutum primum, & 2340. integrum confidere horam.

Anno 1654, die 11. Augusti post meridiem.

Horologium Artificiale,	Sciatericum.	Altitudines centri Solaris.	Tempus ex Altitudinibus ☉ erutum.	Azimuth. ☉	Tempus ex Azimuth. erutum.	Vibratio- nes per- pendicu- li
Hor. ✓ / /	Hor. ✓ / /	0 / /	Hor. ✓ / /	0 / /	Hor. ✓ / /	
4 35 0	4 35 0	24 41 0	4 34 50	81 39 Oc.	4 34 44	0
4 44 35	4 45 0	23 14 40	4 44 32	83 38 Oc.	4 44 32	380
4 48 37	4 48 0	22 42 10	4 48 32	84 37 Oc.	4 48 36	536
4 52 4	4 52 0	22 11 15	4 52 0	85 20 Oc.	4 52 12	673
4 55 0	4 55 0	21 46 0	4 54 56	85 47 Oc.	4 54 56	790
5 1 25	5 1 0	20 51 10	5 1 20	87 3 Oc.	5 1 12	1034
5 4 5	5 4 0	20 26 50	5 4 0	87 38 Oc.	5 4 0	1140

Die 12. Augusti, Sole ascende, vicissim ejus altitudines, azimuthaq; annotare decreveram; sed cœlum undiq; nubilum proposito nostro obstitit, ut parùm admodum spei superesset,

*Quomodo
Solaris deli-
quii observa-
tio sit insi-
tuta.*

vel quicquam animadvertisendi. Nihilo tamen interea minus officio, ut par erat, sedulò sum defunctus: instrumenta nimurum commode locando, diversa observatoria necessario apparatu instruendo, tumq; observatoribus operas distribuēdo: ut rectè, & ordine peragerentur omnia. Cum primis verò duos Astrophilos tractandorum instrumentorum gñaros, in speculam superiorē nostram, altitudines azimuthaq; Solis, quāvis occasione, ac quoties phases à me describerentur, capessendigratiā, alegavi. Præterea duos alios ibidem Sciaterico; quinq; vel sex studiosos autem, cum quadam inspectore, perpendiculo, tum duos hujus rei exercitatos horologio artificiali præfeci: quò simul ea omnia, quæcunq; observarentur, adscriberent, annotarentq; diligentissimè. Quatuor insuper aliis, cameræ majoris obscuratae provinciam demandavi; ut ibidem observationi invigilarent omni diligentia. In èam namq; duos excellentes tubos opticōs fenestrī adaptaveram, sex pedes circiter longos, ad nutum, peculiari, & novā planè ratione, per 4 fūniculos, totq; æquipondia, absq; globo alias nobis usitato ver-

*Telescopia,
per equipon-
dia aquaqua-
versum, in
camerā ob-
scurata, diri-
gero.*

fatili,

satili undiq; imobiles; à tabulis verò 15. circ. pedibus distantes, ac discum diametri Solaris, ad tres circ. pedes perquam nuditissimè exhibentes. Quò non solum Nobilissimæ, ac Amplissimæ Spectatorum, tum temporis observatorium nostrum præsentia cohonestantium, coronæ satisficeret cupiditati, atq; jucundissimum exhiberetur spectaculum; sed ut simul in tali ampio disco, eò perfectius initium finisq; simul proportio diametrorum accuratissimè investigaretur. In alterâ paulò minori camerâ undiq; obturata, mihi ipsimet, cum quibusdam assistentibus, directionem sumsi. In eâ namq; statutum erat, primariam phasium, ac notabilium rerum omniū observationem administrare; & quidem minoris tubi, duorū pedum circiter longitudine, claritate tamen præstantis, ac machinæ ex voto mobilis, pag. 98. & sequentibus Selenogr. nostræ abundè descriptæ, beneficio; idq; duobus diversis in locis simul, quam majoris certitudinî, tam spectatorum recreationis gratiâ.

Diversâ ratione observations Eclipsum Solarium institutus possumus.

Deinde, alteri cuidâ per Helioscopium, alteri per vitra duo colorata, folio chartæ acu perforato inserto, observationem commiseram. Deniq; etiam aliis, alio in loco aptissimo, per nudum foramen, beneficio suprà dictæ trabeculae, atq; canali, negotium demandaveram, ut unâ & simul omnes, quoties signum campanulâ, eò destinatâ, à Generali observationis Præfeto daretur, Eclipsi operam darent, & notarent singula. Tum etiam nobis præstò erant excubitores aliqui visu pollentes, qui cœlum inspicerent, & quænam stellæ, vel Planetæ, & quonam tempore affulgerent, sedulò animadverterent, eorumq; altitudines, & distantias, tam à se invicem, quam à Sole, si ita ferret occasio, Quadrantibus magnis pensilibus, & Sextantibus caperent pro viribus.

Ordine, & pro posse sic institutis omnibus, tempus instabat, quo horologia, tam sciaterica lineæ Meridianæ applicari, quam automata ad Solis altitudines dirigi, & corrigi, nec non vibrationes incipi deberent; sed, cum Sol adhuc nusquam, ob densissimas nubes, appareret, coactis sumus, horologis artificialibus, à die præcedente ad Solis motu correctis, relinquere cursum, atq; secundum ea, horâ videlicet octavâ matut. numerationis oscillationum facere initium: ne non postea, si quando Sol af-

ful-

fulsisset tempora nihilo minus emendari, in ordinemq; redigi posent feliciter.

*Sol ex parte
obscurus
prodit ex
nubibus,*

Dum itaq; cupidissime, ac anxiè sic Solis exspectamus faciem, en ecce tandem nubes, elapsis 3371 vibrationib; aliquantulum dissipantur, atq; Sol hilari suo, nos præter omnem spem, exhilarat adspicere. Ideoq; Solis specie, in tabulâ observatoriâ mihi usitatâ, receptâ, animadverti Solē, ad quartam partem unius digiti, scheme attente, jam obscurari incepisse, reliqua parte ejus lucida existente omnino purissimâ : purissimâ inquam ; nam nulla planè sive macula, sive facula, umbraq; , exceptis illis secundariis, in eâ alluxit. Quibus notatis, nubes denuò intervenerunt, ut non nisi per intervalla phases aliquot, ad septimum circiter digitum crescentis deliquii, delineare, immo potius de cœlo surripere concessum fuerit : postmodùm quidem semel aut bis adhuc, per obscurissimas nubes, usq; 9. vel 10. digit. confusis radiis, Sol sese nobis obtulit; sed, cum eæ phases satis dilucidè haud cernerentur, illas, tanquam inutiles, rejeci. Ab eo verò tempore, Sol amplius non apparuit, sic ut nec reliquæ crescentes, nec maxima obscuratio, nec decrescentes à nobis conspici potuerint; nec præter unicam altitudinem Solis, durante Eclipsi, observare, nec sciatericum toties quoties opus erat annotare licuerit. Id quod, certè, admodùm doleo, quod ea omnia, quæ proposueram, & fortè etiam peragi potuisserent, ær admodùm turbidus prorsus impediverit: idque eò magis, quod pleriq; nostri circumvicini, immo illi vix ad unicum milliare duntaxat à nobis distantes, longè benigniorem habuerint tempestatem, atq; hunc ipsum Solis defectum, pro eorum voto viderint, utinam, pro voto nostro, eum rectè etiam annotasent!

*Circumvici-
nis calum
magis an-
nuit.*

Sed, ut ad initium nostræ observationis vicissim redeamus, cura tum potissima mihi fuit, ut circa tertium, & quartum digitum obscurationis, Sole sic notabiliter eclipsato, Lunæ diametrum apparentem rectè dimetirer. Verum artis, sanè, erat, eo tempore, id accurate & debitè perficere, ob continuas velocissime prætervolantes nubes, quæ tantum temporis haud indulgebant, ut quovis modo, alias usitato, id fieri potuerit. Quapropter planè aliam id peragendi rationem excogitavram, si fortè tempus sic pøposceret : atq; exinde in promtu

*Luna quo-
modo tempo-
re obscur-
tionis fuerit
observata.*

varias

varias exscisâ, ex chartâ spissâ, pro diversâ Lunæ diametro, numero tredecim, habebam sectiones: prior erat secundum calculum Keppler. $15' 56''$, sex ad $15''$ respectu ad invicem proportionaliter minores, & sex reliquæ tantillò semper majores.

Primo itaq;, priorem, secundum calculum Keppl. clarissimis applicavi phasibus, explorans, num peripheriæ Lunæ, vel arcui umbræ omnino responderet: id quod in momento quasi, mihi soli præstare dabatur. Deprehendi autem, primo statim intuitu, diametrum illius segmenti multò esse majorem illâ Lunæ, in tabulâ oblatâ: proinde alio atq; alio arcu periculum feci, usq; dum ex arcubus istis, proportione minoribus, unicum invenerim, qui præcisè Lunæ peripheriæ congrueret: nempe eum, cuius radius constabat $15' & 15''$. Adeò, ut Lunæ semidiameter tantum $12''$ major quam Solis fuerit, in hoc ipso deliquio, renitente prorsùs calculo Kepleriano; qui semidiametrum Lunæ $15' & 56''$, & Solis $15' & 3''$, nempe $53''$ majorem exhibet. Cùm vero Solis semidiameter, attestante nostrâ observatione, diei 11 & 13 Septemb. reverâ extiterit $15' 41\frac{1}{3}''$; atque Lunæ, uti modo dictum, tantum $12''$ exceserit Sola-rem semidiametrum, utiq; necessariò sequitur, Lunæ, in verâ ratione ad Solis semidiametrum tum temporis extitisse 15 min. $53\frac{1}{3}$ sec.

Quantafuerit diameter Luna depe-bens.

Quod si aërem penitus defæcatum habuimus, animus erat, simul diametrum Lunæ tricuspidè investigare circino: duobus scilicet cruribus positis in eclipsi cornubus; tertio vero, pro lubitu, in puncto quodam confinii luminis & umbræ, sive Lunæ peripheriæ. Qui modus haud est vulgaris: cùm ab uno observatore res feliciter peragi potest. Secundò, pariter decreveram id negotium tentare, tribus punctis acu notandis, trium observatorum auxilio; vel gradibus in peripheriâ partis lucidae & obscuratae numerandis. Verum ut ut hi modi alias sint certissimi, tamen cùm plius indigeant temporis, curæ, & repetitionis, ideoq; hac vice, in tantâ nubium multitudine, & confusione, haud eos adhibere potuimus.

*Albaratio
indigandi
Luna dia-metrum.*

Eclipsis Solis observata GEDANI

Anno à nato Chriſto 1654, die 12. Auguſti, ſt. n.

JOHANNE HEVELIO.

Ordo Pha- ſium.	Quantitas Phaſum obſervat.	Horologium ar- tificiale ex al- titud. perpend. correctum.		Sciateri- cum.	Vibrationes perpendi- culi.	Altitudo Centri So- larii.	Tempus ex altitudinib. eratum.	Azimu- tha Solis.	Tempus eff Azimutbis erutum.
		Hor.	/						
	Nihil.	8 0 0	8 0		0				
		8 19 3	8 19		743				
		9 0 0			2340				
	Nihil adhuc.	9 2 48	9 3		2450				
	Initium.	9 25 15			3322				
1.	$\frac{1}{4}$. Digit.	9 26 30			3371				
2.	1. Digit.	9 27 10	9 27		3396				
		9 31 0			3548				
		9 33 50			3659				
3.	$2\frac{1}{2}$ Dig. & paulo plus.	9 41 40			3964				
4.	3. Digit. ferè.	9 42 58			4015				
5.	$3\frac{1}{2}$ Digit. ferè.	9 46 45			4162				
6.	$3\frac{3}{4}$ Digit.	9 47 8	9 47		4178	42 53	09 47	8 46 18	9 47 3
7.	4. Digit.	9 48 22			4227				
		9 49 0			4289				
8.	$4\frac{1}{4}$ Digit.	9 54 10			4453				
9.	$5\frac{1}{4}$ paulo ampl.	9 59 0			4636				
10.	$5\frac{1}{2}$ Digit. ferè.	10 0 4			4685				
11.	$6\frac{1}{8}$ Digit.	10 5 8	10 5		4882				
		10 5 26			4893				
12.	$6\frac{1}{2}$ paulo plus	10 5 40			4901				
		10 34 8			6010				
		11 4 33			7200				
		11 33 45			8370				
		11 54 56			9165				
		12 5 28			9573				
		12 33 43			10674				
		1 6 0			11938				
					1 37 39 202 57 28	58 43 2 57 42			
					254	36 51 403 3 52	60 223 4 0		
					390	36 23 203 7 30	51 19 3 7 44		
					546	35 54 03 11 26	62 17 3 11 32		
					1150	33 56 30 3 26	56 65 56 3 26 40		
					1210	33 39 03 28 27	66 26 3 28 0		
					1326	33 16 03 31 26	67 8 3 31 24		
					1490	32 42 15 3 35 39	68 9 3 35 36		

Fuerunt autem duodecim tantum phases crescentis deliquii à nobis delineatae, postea nihil quicquam amplius de Solis facie, in conspectum nostrum venit: adeo, ut nec maxima obscuratio, nec finis fuerit comprehensus. Attamen maximo approximante Solis defectu, licet densissimae nubes obstant, obnotabiles tenebras, quae ingruerant, maximam obscurationem optimè notare, horā circ. 10 min. 40 potuimus. Erat, sanè, tum temporis, tristissima ac horribilis cœli facies, ac tantæ tenebræ, ut nec legere in aperto conclavi, nec observatores nostri in automatis minuta, nec gradus in Quadrante discernere, nec ipsum perpendiculum animadvertere potuerint; planè ac eo anni tempore, horâ nonâ vespertinâ, fieri solet. Profectò apud me nullum est dubium, quin cœlo satis sereno, præcipua stellæ, planetæq; dilucidè admodum conspici potuisent. In ædibus, earumq; cubiculis, videbatur ipsam instare noctem, nec alter alterum de facie cognoscere, nec quicquam absq; accenso peragi dabatur lumine. Hincq; plebs obstupescens, hærens, quid rei contingeret amplius, ob repentinæ tantas insolitas Meridianas tenebras, ac subitaneam illam metamorphosin. Imò, homines non solùm tacito quodam stupore sunt perculti; sed & bruta animalia, hanc subitam cœli persenserunt mutationem: quippe gallinæ, de quibus certò mihi innotuit, quasi ipsa nox ingrueret, de areis ad habitacula confugerunt, cubitumq; se contulerunt. Verùm, quemadmodum tenebræ ortæ sunt repentinæ, sic quoq; (ut fieri solet in ejusmodi Solaribus deliquiis) haud fuerunt diuturnæ. Accidit enim, ut brevissimo temporis spatio magis magisq; vicissim luceceret; Sol tamen, ob pertinacem aëris densitatem, usq; ad horam secundam pomeridianam nullibi apparuerit.

Deinde autem nubibus paulatim dissipatis, atq; Sole sereno existente, denuò quasdam altitudines cum azimuthis, additis oscillationibus, in majorem observationis fidem observavimus. Quæcunq; autem toto hoc tempore annotata fuerunt, tum tabula adjuncta observationis, tum ipsa delineatio phasium, ordine ostendit. In quâ notes velim, phases omnino sub uno perpendiculo fuisse depictas; atq; initium circa 32 grad. à puncto Zenith occasum versus extitisse: quod, quam

*Non nisi r. 2
autori lucuit
comprehende-
re phasem.*

*Quanta fue-
runt tenebrae,
tempore ma-
xime obscu-
rationum.*

*Phases sub un-
o eodemq;
perpendicula
sunt notatae.*

quam illud ipsum haud nobis deprehendere obtigit, ex reliquis tamen delineatis phasibus indubitate derivatum est. Reliquæ autem phases, quem gradum peripheriæ eodem tempore tetigerint, & qualisnam cornuum fuerit inclinatio, schema satis superque exhibit.

Ratio semi-diametrorum Solis & Luna.

De cætero, notandum in hac observatione occurrit, proportionem semidiametrorum Solis & Lunæ inventam esse, ut 1000 ad 1012¹⁵⁴. Quæ cum tanta haud fuerit, ut calculus indicavit, Solisq; semidiameter aliquantò extiterit major, sequitur necessariò, Eclipsin hanc, vix etiam tantæ, prout tabulæ promiserunt, fuisse magnitudinis. Suspicio itaq;, ubivis locorum eam paulò fuisse minorem, quām calculus Keplerianus indigataverit. Num verò rectè: aliorum observationes docebunt.

Diameter Solis denuo observata.

Quò autem Astronomicarum rerum scrutatores, de Solis diametro à nobis observatâ, eò certiores esse possint; en ecce adhuc aliam observationem, die 13. Augusti, primâ nempe statim post Solis defectum, summâ curâ atq; diligentia, circa meridiem, administratam. Et quidem eadē planè ratiōne, ut die 11. Aug. eadē machinâ p. 52 descriptâ, nisi quod duobus foraminibus, tum temporis, usus fuerim: alterum erat 4 $\frac{1}{2}$ partium, videlicet istud, quod die 11, inter multa elegeram; alterum verò paulò majus, 5 nimirum part. Illud, vicissim semidiametrum Solaris baseos lucidae, multoties observatione iteratâ, 4 $\frac{3}{4}$ part. qualium distantia tabellarum erat 19995, referebat: hincq; eadem etiam omnino prodiit semidiameter Solis apparet 15 m. 4 $\frac{1}{2}$ sec. Hoc verò, quod 5 part. constabat, semidiametrum basis Solis lucidae 94 part. exhibebat; à quâ subductâ foraminis semidiametro 2 $\frac{1}{2}$, remanet correcta 91 $\frac{1}{2}$ partq; ita semidiameter Solis apparet provenit 15' 43''; 1 $\frac{1}{2}$ secundis nempe major, quām per antecedens foramen. Quæ differentia, quamvis nullius sit momenti, nihilominus tamen priorem observationem (quia istud foramen ex parte clariss., puriusq; limbum Solis repræsentat) præfero posteriori; imò aliis omnibus, uti suprà jam diximus, sive sint majora, sive minor. Id quod itidem ex sequenti observatione, eadē die 13 simul administratâ, rem ut eò accuratius explorarem, luculentiter est videre.

Num foramen 7 part. ejusdem exhibuerit magnitudinem diametrum.

Quip-

missup.

s. H.

Quippe, per foramen 7 part in eâdem dictâ distantia, basis Solis lucidæ semidiâmeter deprehendebatur 94 $\frac{1}{2}$ part.; ab hâc verò subtracto foraminis radio 3 $\frac{1}{2}$ part. provenit correcta 91, & per consequens, calculo debitè facta, apparet Solis semidiâmeter 15' 39'; 2 $\frac{1}{2}$ ' scilicet major priore.

Adhæc, eâdem ipsâ die, ante meridiem, denuò horologia nostra, nec non vibrationes perpendiculari, per aliquot altitudines, azimuthaq; cælo annuente observata, examinavimus: quemadmodum subjecta ostendit tabella. Deprehendi autem quodlibet cum perpendiculari, constanter admidum suum continuare cursum, ut nullus omnino, de quibus cunq; hisce nostris observatis, relinquetur scrupulus.

Anno 1654, die 13 Augusti, temp. antemerid.

Horologium artificiale.	Sciateri- cum.	Altitudo Centri Solaris.	Tempus ex alt. ○ erutum.	Azimuth. ○	Tempus ex Azimuth. Hor.	Vibratio- nes.	Examen perpendi- culi.
Hor. / / /	Hor. /	o / /	Hor. / / /	o /	Hor. / /		
9 16 0	9 16	39 6 0	9 16 2 54 53 Or.	9 16 2		0	
9 22 16	9 22	39 52 0	9 22 19 53 16 Or.	9 22 8		257	
9 32 10	9 32	40 58 0	9 32 0			630	
9 44 3	9 44	42 36 0	9 43 52 47 8 Or.	9 47 36		1083	
9 48 25	9 48	42 52 0	9 48 19 45 33 Or.	9 48 45		1270	
10 8 8	10 8	44 44 15	10 8 1 39 47 Or	10 7 56		2028	

Hæc paucula sunt, amice multis nominibus honorande, quæ de hoc Solis deliquio annotare licuit; plura quidem animitùs optavi; sed tristis cœli facies, ut jam suprà indicavimus, prorsus denegavit. Interea tamen magnoperè mihi gratulor, circa Eclipsin Lunarem, aliquid animadvertise amplius. Nam, ut ut fuerit paucorum tantummodo digitorum, attamen ejusmodi partiales observare Eclipses, pluris ferè interest, quam totales: citius enim penè errores calculi circa illas, quam has deteguntur. Quemadmodum etiam hac vice contigit, ut maximè notabilia, tum circa ipsum tempus Eclipseos, tum durationem, tumq; diametrum umbræ, fuerint deprehensa: quæ fortè Tibi, ut & aliis rerum cœlestium cultoribus, percipere haud accident ingrata.

Antequam autem hic ipse Lunæ defectus, inter diem 27, & 28 Augusti eset observandus, iterum duxi pretium operæ, ut

Observatio
Lunari Ecli-
psis felicius
succesſus.

Prestit Ecli-
pses partia-
les, quanto
tales anno-
tare.

diameter Solis apparens debitè in antecesum investigaretur. Etenim penitus sum persuasus, huic Eclipsium doctrinæ, plurimùm conferre, si ea rectè sciatur, ut pleniùs, suò loco, monebitur. Quam ob rem, die 26 Augusti, horâ circiter 11 & 12, eam institui observationem; & planè eo modo, ac foramine 4 $\frac{1}{2}$ part. ampio, ut antea: deprehendi autem, observatione duodecies omni diligentia iterata, semidiametrum basis lucidae Solaris tum esse 94 $\frac{1}{2}$ part., qualium scilicet tabellarum distantia est 19995: hinc subtracto foraminis radio 2 $\frac{1}{4}$, remanet correcta 92 $\frac{1}{4}$ part. atq; sic, calculo peracto, provenit apparens Solis semidiameter 15' 52'': ut ut Tabula Rudolph. tantum 15' 6'' eam exhibeant; nempe 46 sec. minorem. Quæ differentia, ut maximè notabilis, ita sane ipsum calculum, in primis ratione durationis, facile confundit. Ratio est in promptu: nam datâ majori Solis diametro, cùdem autem Terræ manente, necessariò, ut brevior conus, ita etiam circa viam Lunarem compressior redditur umbra terrena; hác autem existente compressiore, non solùm quantitas, & duratio inde fit minor; sed & initium tardius, & contrà finis citius ingruit: sicuti ex infrâ dicens fiet manifestum. Sed videamus primum, quid circa ipsam observationem fuerit animadversum; num calculo omnino responderit, nec ne?

*Altitudi So-
lis meridi-
na quanta
fuerit die 27
Augusti.*

Dies autem 27 Augusti, ad meridem usque satis quidem erat serenus, ut Solis altitudinem Meridianam, Quadrante nostro Azimuthali 45 grad. 38. min. 30. sec. capere potuerimus: at postmeridiem cœlum densissimæ nubes obvelabant, ut ab eo tempore nec eapropter plures Solares altitudines observare, nec ex iis automata vicissim emendare potuerimus; penitusque eramus persuasi, frustrâ fore omnia, quæcunque Eclipseos gratiâ à nobis suscipientur. Ex insperato tamen, Horâ 10 min. 47 vespertinâ, serenum, Austroafricanum versùs, affulxit cœlum, ita ut Aquila primùm conspecta, ac observata; brevi etiam post ipsa Luna ex nubibus, Euronotum versùs, prodierit; sed densissimis jam adulterata penumbbris: inde statim ipsum initium horâ scilicet 11 min. 16 sec. 29. subsequuntum est. Id quod à parte Lunæ inferiore, circa gradum

à pun-

*In initio Ecli-
pseos Luna.*

H.

à puncto Nadir ortum versùs, clarè admodùm, exquisitorum Telescopiorum ope conspeximus. Deinde reliquas phases, cœlo annuente, tam crescentes, quām decrescentes, quotquot occurrabant notabiles, summo studio, notatis simul Aquilæ altitudinibus, & Azimuthis, nec non oscillationibus, & horologiis, prout Typus, tabellaq; observationis subsequens testatur, delineavimus. Artis quidem laborisq; erat haud exigui, dictas phasium ritè describere sectiones: quippe eæ, quæ in parte Lunæ Australi, infra nimirum Montem Sinai accidunt, utpote in ejusmodi partialibus Eclipsibus, tum ob rarissimas, tempore nimirum Plenilunii, & maximâ ex parte splendidissimas, vel potius livescentes ibidem maculas, tum ob sectionum brevitatem, vix tria puncta, ut ut sis lynceus, earumq; rerum exercitatisimus, omni tempore notari queunt.

Novâ igitur planè ratione eas delineare aggressus sum: ita quidem, ut cum quibus maculis utraq; cuspis, cujusq; phaseos, lineam constitueret rectam, optimè notarem; itemque quam simul maculam, parte quâdam intermediâ, attingeret. Quibus animadversis, nullo sanè negotio, accuratè ac tutò datum est, eas describere omnes; exépli gratiâ: Phaseos secundæ cuspis dextra, cum Monte Sinai, & Insulâ Rhodo; sinistra verò, cum mari Mortuo, & Ins. Didymâ, lineam omnino constiuebant rectam; at parte intermediâ Lacum transibat Meridionalem. Et sic reliquas omnes determinavi: velut tabula observatoria luculenter commonstrat.

Cæterùm, maximam obscurationem quod attinet, illa haud extitit tanta, quanta esse, juxta calculum Keppl debuisse. Vix enim ad medietatem M. Sinai, hoc est ad duos & $\frac{1}{4}$ dig. pervenit: cùm calculus maximum defectum usq; Montem Horeb, & Libanum, nempe ad tres extenderit digitos. Præterea, nec initium, nec duratio hujus observationis cum calculo consentit; in primis verò finis, ultra 30 discrepat min. Qui error, cùm sit haud leviusculus, idcirco meretur certè, ut rectè indagetur ab omnibus. Videtur autem, meâ opinione, tabulas semidiametrum umbræ nimis exhibuisse magnam. Quod primùm nostræ, per tria puncta descriptæ phasæ, ad unam

*Quomodo
pha es Luna
deliquit.
ab illa
aberandi
periculus sint
delineanda.*

*Maximus
Luna defec-
tus quantus
exterioris.*

*Tribula à
scopo aber-
raverunt.*

nam comprobant omnes. Deinde etiam novâ prorsus infallibili methodo, ex maximâ Lunæ obscuratione, quando in latitudine nihil desideratur, id ipsum demonstratur; ejusq; beneficio rectè concluditur, quanta reverâ, ut observationi omnimodè respondeat, semidiameter umbræ præsupponi debeat.

Ex ipsâ obseruatione, veram umbræ magnitudinem in-dagare.

Primo, sit Tibiad manus archetypus Lunaris, seu figura quædam primaria phasium & Lunationum, in quâ phasæ omnes, vel saltem maxima obscursatio, cum ejus initio & fine, tam juxta calculum, quem examinare lubet, quam observationem ipsam, sint notatae; eâ videlicet ratione, quam tradidi in Epistolâ pag. 43, ad Rev. Ricciolum scriptâ. Secundo, sit etiam præstò, charta illa ampla, in quâ umbra cum Lunæ orbitâ, nec non ex umbræ centro perpendiculari ductâ ad orbitam, locum scilicet maximæ obscurationis, debitâ proportione est delineata. In hanc, dico, lineam, archetypum, tum secundum calculum, tum observationem, maximo defectu notatum, constitue; ita tamen, ut centrū ejus, orbitæ Lunæ præcisè inhæreat: sicq; animadvertes, peripheriam quidem umbræ maximam obscurationem, juxta calculum rectè monstrare; sed multò maiorem, ut in hoc nostro exemplo, observatâ. Proinde circino distantiam illam, inter centrū umbræ, & punctum illud maximæ defectus, M. videlicet Ætnam, ex observatione in archetypo delineatum investiga, & habebis, mediante circino proportionum, ut Peritis constat, veram semidianetrii umbræ magnitudinem, simulq; inter observatam, & supputatam differentiam.

*Schematis-
mo declarata-
tur.*

Sed, res ut fiat clarior, schemate observationi nostræ accommodato dilucidabimus. In figurâ inferiori iconismi E, sit C A B Ecliptica, A centrum umbræ, juxta Calculum Keppl., cuius radius est $46' 37''$; S T orbita Lunæ, secundum Lunæ latitudinem, tum circa Eclipseos initium $51' 34''$, tum circa finem $57' 27''$ descripta; A f perpendicularis, locum maximæ obscurationis indicans. Collocato autem in f archetypo Lunari, patet clarissimè, maximum defectum per Montem Parapomisum, M. Armeniæ, M. Fortem, M. Hor, M. Sinopium & M. Pharan transire, adeò ut ad tres integros perveniat digitos. At, observata nostra si respiciamus, eadem sectio Montes

tes tantum Coibacaranos, M. Calchaftan, centrum M. Sinai, superiores partes M. Annæ, M. Lion Montemq; transgreditur Troicum; nec quantitate duos & $\frac{1}{4}$ digit. excedit. Ex eo recte concludimus umbræ semidiametrum A m fuisse revera minorem; 44 nempe min. & 22 $\frac{1}{2}$ sec.

Cum igitur ex calculo umbra major sit, quam ex observatione; utiq; & durationem multò majorem calculus exhibuit. Nam Lunâ perveniente centro suo ad i, jam initium in q. secundum tabulas ingruit; & finis in p, Lunâ constitutâ ink, accidit. Est ergo i k arcus orbitæ, quem Luna emetiri debuit toto Eclipseos tempore: qui arcus 58 $\frac{1}{2}$ constat minutis, respectu semid. umbræ 46' 37" & Lunæ 15' 37". Motus autem horarius Lunæ à Sole tantum 32' 15" eo tēpore invenitur: ideoq; ad percurrendum spatiū i k, sive totam durationem 59, necesse ut Luna integrum habeat horam & 50: & tantam ferè durationem etiam indicat calculus, nimirum i Hor. 48 $\frac{1}{2}$. Verum in Eclipsi nostrâ, tota duratio, observatione attestante, non nisi extitit Hor. i min. 24: quapropter investigandum erit, num pariter ex nostrâ suppositâ, tum revera minori semid. inventâ, duratio minor, ac insuper tanta, quanta fuerit deprehensa in cœlo, prodeat. Quare, peripheriâ umbræ, ejus radio 44' 22 $\frac{1}{2}$ " A m, descriptâ, animadvertisimus Lunam, priusquam peripheriâ suâ, circa initium, umbram in n stringat, centro suo ad g pervenire circa finem verò, centro suo ad h tantum pertingere, ut o punctum peripheriâ tangat; adeò, ut suppositâ hac nostrâ minori umbrâ, Luna solùm arcū g h 49', loco i k 59', emetiri habeat: inde tota duratio ex nostro schemate, calculo, ex motu Lunæ à Sole horario 32' 15", facta, provenit Hor. i min. 31. Quæ duratio observatae, nempe Hor. i m. 24 satis præcisè responderet; exceptis paucissimis aliquot minutis, quæ in tali parvo typo, tum quod etiam, ob densissimā & amplissimam penumbram, in determinatione initii & finis, & sic totæ obscurationis, circa unum aut alterum minutum facile fallamur, meritò condonantur. Quod si verò semid. umbræ paulò minor assumatur, 44 sc. min. rejectis illis 22", tum h g 47 tantum existit minutorum; & sic per consequens tota duratio exhibetur i hor. 25: quæ observationi profectò omnimodè satisfacit.

Duratio
umbræ et-
iam major
datur dur-
atio.

Duratio
quanta fue-
rit,

Defectus Lunæ Partialis, observatus

GEDANI

Anno Christi 1654, inter diem 27. & 28. Augusti st. n.

JOHANNE HEVELIO.

Ordo pha- sium.	Phases Luna- Tubospicillo observata.	Tempus ex al- titudinibus & vibrationibus correctum. Hor. / /	Oscilla- tiones perpen- diculi- Hor. / /	Altitudines Aquila.	Tempus ex Al- titudin. Aquile erutum. Hor. / /	Azimutha Aquila. Hor. / /	Tempus ex A- zimuthib erutum. Hor. / /	Horologium artificiale. Hor. / /
		10 47 27	684	39 32 30	10 47 27			10 43 30
		11 4 0	1330					11 0 0
		11 8 19	1503	37 45 50	11 8 19			11 4 28
	Densissima pen- umbra. Initium.	11 10 48	1439	37 33 10	11 10 48			11 6 56
		11 15 24	1772					11 11 30
		11 16 29	1811					11 12 37
I.	1 Dig. & paulo plus.	11 17 52	1865					11 14 0
2.	5 Digit.	11 20 22	1963					11 16 30
3.	7 Digit.	11 23 17	2076					11 19 25
4.	1 $\frac{1}{8}$ Digit.	11 27 52	2254					11 24 0
5.	1 $\frac{1}{8}$ Digit.	11 31 50	2411	35 29 0	11 31 40			11 27 58
6.	1 $\frac{1}{4}$ Digit.	11 38 22	2671					11 34 30
7.	1 $\frac{7}{8}$ Digit.	11 43 42	2876	34 12 0	11 43 42			11 39 49
8.	2 $\frac{1}{8}$ Dig. Maxi- ma obser.	11 52 40	3224					11 48 12
		11 56 50	3376	32 42 10	11 57 2	52 11 Oc.	11 56 52	11 52 0
9.	Paulo minor.	12 4 42	3539					12 0 0
10.	2 Dig. & paulo amplius.	12 9 40	3888					12 5 0
II.	1 $\frac{7}{8}$ Digit.	12 14	4051					12 9 10
12.	1 $\frac{1}{8}$ Digit.	12 18 19	4221	30 10 0	12 18 19			12 13 40
13.	1 $\frac{1}{8}$ Digit.	12 24 59	4480	29 20 15	12 24 59	59 15 Oc.	12 24 48	12 19 40
14.	1 Digit.	12 31	4718					12 25 10
15.	5 Digit.	12 35	04870	28 3 0	12 35 49			12 30 0
16.	1 $\frac{1}{4}$ Digit. & pau- lo plus. Finis.	12 37 30	4968					12 31 20
		12 40	285087	27 21 45	12 40 2863	2 Oc.	12 40 27	12 35 10
	Penumbra den- sissima, Pen. satis dens. Pen. paul. diut.	12 41 31	5128					12 36 20
		12 43 40	5212					12 38 40
		12 46	5302					12 41 0
	Penum. dilutiss. Abduc. & stigmu- penumb. appar. Finis penumbrae	12 49	135441	26 13 0	12 49 1365	13 Oc.	12 49 32	12 44 20
		12 55	395680					12 50 0
		12 58	365795	Altitude Tertia Merid.				12 57 0
		1 0 50	5881	30 22 45				12 55 30
		1 11	126287					1 5 52
		1 15	206448					1 10 0

Defectus Lunæ Partialis, observatus GEDANI

Anno Christi 1654, inter diem 27 & 28 Augusti. st. n.

JOHANNE HEVELIO.

67

Ordo Pha- sium.	Per quas maculas transverint umbra sectiones.	Cum quibus maculis cuspides sectionum in eadem steterint linea recta.	Animadversiones quadam notatu dignæ,
			Hor. 10. 45. Lacus niger major & Pyramis sub eadem existebant perpendiculari.
ini- tium.			Luna capitis obscurari circa 43 gr. a puncto Nadir, ortum versus.
1.	Per Fontem Tadnos.	Cuspis sinistra cum Ins. Cypro & Ins. inferiore Didymam; dextra vero cum M. Sinai & Tabor.	
2.	Per Lacum Meridionalem.	Cuspis sinistra; cum Mari mortuo & Ins. inferiore Didymam; dextra vero cum Ins. Rhodo & M. Sinai.	
3.	Per Montem Hajalon.	Cuspis sinistra; cum Mari mortuo & Ins. Iap. Didymam; dextra vero cum Ins. Lemnos, Ins. Cypro & M. Tab.	
4.	Per Montem inferiorem Lion & desertum Raphidim.	Cuspis sinistra cum Ins. Cyp. & Ins. Leto; dextra vero cum Ins. Melos, Ins. Carpathes & M. Abarim.	
5.	Per M. Techisandam, M. Anna, & par- tem superiorem Montis Lion.	Cuspis sinistra; cum Ins. Lesbo, Ins. Creta & Palud. Ara- bia; dextra vero cum tribus M. Libani & Phœn.	Ins. Cyanea & M. Carpathes sub eadem perpendiculari.
6.	Per M. Dalangueros, & inferiorem par- tem Deserti Zin.	Cuspis sinistra plane eadem in loco adhuc heretatis; dextra vero cum M. Sipyllo, M. Cydijso & Armenia.	Umbra desertum Zin strin- gebat.
7.	Per M. Seir, ad radices Montis Sinai, & superiorem partem Mont. Anna.	Cuspis sinistra; ferè eadem adhuc ubi inca; dextra vero cum M. Majicso, M. Cydijso & Armenia.	M. Sinas tegi incipiebat.
8.	Per M Coibacaranos, M. Calchafian, cen- trum M. Sinai, inter M. Horeb & Anna.	Cuspis sinistra; cum Ins. Leibus & Ins. Leto; dextra ve- ro cum medio Horminii & M. media Mojschi.	Maxima ferè obscurat. Umbra ad centrum usq. Sinai pervenit; sic ui- dimida pars ejusdem M. obumbras- ta est et existenter rel. parte pl. luc.
9.	Per M. sup. Coibacaranos, M. Calchafian, paùlo infra centrum M. Sinai.	Cuspis sinistra; cum Mari mortuo & Ins. Didymam; dex- tra vero cum Ins. minori & Sinu Cappi.	Decrecessebat Eclipsis.
10.	Ad radices M. Paropamisi & Sinai, perg. M. intermedium Lion.	Cuspis sinistra cum Ins. Rhodo & Ins. Iap. Didymam; dextra vero cum M. Herculis & Caucaso Iup.	Totus M. Sinai vicissim illustrari incipiebat.
11.	Per inferiorum Mont. Anne & infra partes deserti Zin.	Cuspis sinistra; Cum Ins. Rhodo & Ins. inf. Didymas dex- tra vero ibidem adhuc degebat.	
12.	Per M. Coibacaranos, M. Seir, ad radices M. Lion & part. Austral. Lac. Merid.	Cuspis sinistra; cum Ins. Melos, Ins. Creta & Ins. sup. Didymam; dext. vero eadem adhuc in loco apparuit.	Umbra strinquebat infero. M. Anna.
13.	Per M. Coibacaranos, desert. Raphidim & M. Hajalon.	Cuspis sinistra; Cum Mari mortuo & M. Sipyllo; dextra vero cum M. Moscho superiori, & L. Thospitis.	
14.	Per M. sup. Dalangueros, desert. Eivila & inferiorem M. Hajalon.	Cuspis sinistra; cum M. medio Libani & M. Sinai; dex- tra vero paulo descendebat.	
15.	Per Montes inf. Dalangueros, inter Techis- sandam & desi. Eivila, Infra Dalangueros & M. Techisandam.	Cuspis sinistra; cum Ins. Cypro & M. Sinai; dextra vero cum M. medio Horminii & medio Mojschi.	
16.	Finit.	Cuspis sinistra; cum Mari mortuo & M. Sinai; dextra vero cum Ins. Rhodo, Ins. Cypro & medio Mojschi.	Luna desit obscurari circa 7 gr. a puncto Nadir occas. versus.
			Libratio ad Palud. Marotidis, hac die, admodum erat tenuis; con- tra, ad Pal. Marotidis valde am- pla; adhuc peripheria, circa partes boreales, per P. Amadocam protendebatur.

Vides ergo, Vir amicissime, quomodo ex quâlibet accurate peractâ observatione, & genuinâ Eclipseos descriptâ maxima obscuratione, correcta inveniatur semidiameter umbræ, & per consequens etiam vera duratio.

Sed, inquires, quid si error lateat in latitudine Lunæ? respondeo, quòd item nullo id cognosces labore, si in archetypo punctum initii & finis, secundum observationem, benè notes, atque istum in Lunæ orbitâ ad umbram deducas: quod si istis ipsissimis punctis umbram stringat, ut in hoc exemplo videre est, in n & o, utique nihil in latitudine corrigendum occurrit. Sin verò puncta contactus, cum punctis initii & finis observatis non prorsùs coincident, tunc error ex parte in latitudine quidem latet; sed facile ex eâ diversitate etiam corrigitur; dummodo simul eclipseos quantitatem, cum duratione ejus benè attenderis.

Quanquam præterea, in nostro deliquio, planè tuti esse possumus, de latitudine Lunæ corrigenda: cùm diameter Solis in hac ipsâ observatione multò major fuerit deprehensa, ac illa ex calculo eruta. Etenim, quò minor est proportio corporis opaci ad luminosum, eò conus umbræ fit longior, & simul crassior; quò verò major est proportio opaci & luminosi corporis, eò conus fit brevior, & arctior; per prop. 75. lib. V. Opticor. Francisc. Aguillonii. Propterea denuò calculum recte ponimus, ut supra folio libavimus, umbram planè fuisse minorem; & si imposterum ejusmodi plura occurrant exempla, umbram ex necessitate etiam esse corrigendam.

Utinam autem quamplurimæ, successu temporis, hac ratione, debitæ administratae darentur observationes, & par modo ad incudem revocarentur, opinor, Eclipseum negotio, cui multum adhuc, sanè, deest, brevi posse subveniri. Non nemini quidem, fortassis, hoc nostrum examen suspectum, tanquam mechanicum videri potest; verùm si archetypo majori, ut merito etiam debet, omnia quām accuratisimè investigentur, miraberis, profectò, quo felici res expediatur successu, tumque experieris, negotium hoc plus habere in recessu, quām in fronte promittat. Non est autem quod sibi persuadeat

Sin latitudine error lateat, quomodo id exploretur.

Nun etiam in hâc Eclipse latitudo facilius.

Umbræ minor fuit quā putavimus.

deat quisquam, ac si in eâ esem oppinione, ut huic fundamento statim calculus, sive tabulæ superstrui debeant, non, sâne, non; sed quòd hac ratione omnium optimè in eam deduci possimus viam, ubi error lateat, quo in angulo quærendus, & quo modo tabulis ritè sit subveniendum.

Sed quòd profecti sumus, revertamur ad nudam observationem nostram Lunaris deliquii. Et, cùm, ut percepisti, cœlum toto illo tempore satis propitium habuerimus, non solùm phasium ingens numerus, respectu adeò minimæ Eclipsis; sed & simul ipse finis accuratè fuit annotatus. Ubi animadvertis velim, penumbram extitisse latisimam, & ferè ad 20 se se extendisse minuta. Id quod nobis, tubis armatis, clarissimè discernere licuit: nudo quidem oculo jurasses, adhuc ipsam Lunæ inhæsse umbram, cùm jam dudum umbra primaria Lunam deseruisset. Ex quibus abundè elucet, quid illis obveniat, qui, spretis Telescopiis, nudo tantummodo visu, observations Eclipsium accuratè peragere posse, sibi imaginantur. Cæterum quòd rectè ipse finis, & initium sint determinata, ex motu reliquarum phasium, tum etiam ex illius deliquii medio, plus quam satis cuilibet est colligere. Medium verò incidit horâ 11 minut. 58 sec. 24; sicuti ex phasibus 6 & 12, item ex 5 & 13 ejusdem scilicet magnitudinis, pariter etiam ex ipso initio & fine (horâ nempe 11 min. 58 sec. 28; 4 sec. tantum tardius) id deducitur.

Denique, finitâ sic ex voto Eclipsi, Transitum quoque Jovis mox subsequentem per Meridianum observavi, horâ videlicet 1 min. 0 sec. 50; cuius altitudo fuit 30 grad. 22 min. 45 sec. deprehensa. Brevi etiam post, horâ 1 min. 11 sec. 12. transitum pariter Lunæ cœpi diligentissimè; sed hujus altitudo, ex incuria mei annotatoris, cui id negotium mandavera, fuit perdita. Postremò, proposueram quoque Sextantibus, & Octantibus 6 & 8 ped. amplis, tum distantias Lunæ, tum Jovis, à diversis fixis, eâ ipsâ nocte, dimetiri; sed cœlum, quod repente in nubilum omnino, & pluviosum se convertit, id interdixit.

Quæ verò præterea, durante Eclipsi fuerint animadver-

*Quanta ex-
titerit pen-
umbra.*

*Frustra est,
nudo oculo
djudicare
Eclipes.*

*Transitus per
meridianum
Jovis & Lu-
nae obser-
vatus.*

sa, ut pote per quasnam maculas protensa fuerint phasiū sectiones; item quænam maculæ sub eâdem steterint perpendiculari, & hujus generis alia, Tabula observatoria, cum ipsâ Eclipsis observatione commonstrat. Cui delineationi, majoris distinctionis, & jucundæ recreationis gratiâ, adjunxi phases aliquot integrorum & semidigitorum, in minoribus iconismis delineatas, cum verâ earum inclinatione, quam eo tempore habuerint.

Hisce epistolam meam, quæ præter opinionem jam nimium excrevit finire putavi; sed cùm hisce diebus observatio adhuc quædam, circa Solis diametrum, se se obtulerit, quæ supradicto negotio haud parùm, meo judicio, conductus, lubens eandem, mantisæ loco, adjicere quoq; volui.

Die 23 Septembbris ipso Äquinoctii Autumnalis, Altitudinem Solis, quantum fieri potuit, ob intercurrentes nubeculas, Meridianam observavi 35 grad. 28 min. 40 sec. circ., ac insuper diametrum etiam ejus perscrutari volui; verum, ratione æris vaporosi, distuli hoc negotium ad diem usq; 28. Sept.: citius enim Sol haud affulsit serenus. Animadvertis autem, eâdem nostrâ sæpius memoratâ machinâ, atque observatione vicissim duodecies repetitâ, per foramen nudum 4 $\frac{1}{2}$ part., semidiametrum Solis basis lucidae part. esse 95 $\frac{1}{2}$, qualium distantia tabellarum est 19995: computo igitur facto, more solito: Ut distantia Tabell. 19995 ad semid. bas. o lucidae correctam 93 $\frac{1}{2}$, sic Sinus totus 100000, ad Tangentem anguli 467; Cujus arcus est 16 min. 4 $\frac{1}{2}$ sec. ipsa scil. Solis apparet semidiame ter. Quâ inventâ, nolui adhucdum quiescere; sed aliâ prorsus ratione eandem Solis semidiametrum ivi quæsitus.

Primo, in oppositâ foraminis tabellâ, ejusdem instrumenti, circulum duxi Solis disco omnino æqualem, quem, quam primùm Sol margine ingrediebatur, oscillationes perpendiculari, quarum 39 conficiebant minutum primum, numerabantur: deprehendi autem multoties observatione iterata, priusquam totum pertransiret circulum, quod admodum distinctè, ob sati nitidam peripheriam dijudicare licuit, 84 elabi vibrationes, hoc est 2 min. 9 sec.: quæ postmodum, in minuta & se-

cun-

*Altitudo So-
lis meridia-
na die Ä-
quinoctii.*

*Quanta fue-
rit die 28.
Sept. Solis
diameter.*

cunda Æquatoris conversa (cum sit circa Æquinoctium; alio enim anni tempore, moderamine opus) proveniunt 32 m. 15 sec.: tota sc. Solis diameter; & sic semidiameter 16' 7 $\frac{1}{2}$: quæ, sanè, satis præcisè priori semidiametro observatae congruit.

Secundo; hisce nondum contentus, eandem ipsam diametrum, mediante Telescopio duos pedes circiter longo, machinæ, pag. 98 Selenographiæ nostræ, delineatæ (quæ alias ad maculas Eclipsesque Solares adhiberi solet) adaptato, investigavi: quo certò constaret, num etiam tubospicillum refractio-
nem aliquam induceret, ac sic paulò aliter diametrum referret: quippe, quod sciam, nondum id ipsum hactenus satis fuit compertum. Offerebat autem tubus diametrum Solis disci, in distantiâ 8 circ. pedum, 6 $\frac{1}{2}$ dig. & quidem confinium ejus Luminis & umbræ, in tabellâ admodùm nitidè; sic ut de Solis ingressu, & egressu nullum planè nobis relinquetur dubium. Acto igitur circulo disci omnino æquali, pari modo, ut antea factum, cum dicti circuli marginem occidentalem, Sol latere suo orientali (horâ duodecima, tempore nimirum ejusmodi observationibus magis commodo, quo inclinatio Solis parùm variatur) stringeret, oscillationes numeravimus, usq; dum totum circulum planè pertransiret, atque margine suo occidentali, circuli marginem orientalem attingeret. Repe-
titâ autem aliquoties hâc observatione deprehendi vicissim, ut in priore observatione, nudi foraminis ope, æque 84 vibrationibus Soli opus esse, ad percurrendum Eclipticæ spatium, æquale prorsus sui diametro. Inde iterum, ut suprà, quia eodem perpendiculo usi fuimus; prodierunt 2 min. 9 sec.: quæ in minuta Æquatoris conversa, præbent diametrum Solis 32 min. 15 sec., & sic semidiameter 16 min. 7 $\frac{1}{2}$ sec. itidem planè, ut antea: id quod, sanè, vix credidissem, nisi ipsem, re ipsâ, essem expertus. Succedit itaque hoc negotium felicius, dictâ nostrâ machinâ, præsertim Telescopii adminiculo, quam si transitum Solis, prout Celeberrimus Vir Ricciolus lib. III. cap. X. pag. 118 tradidit, per vitra solùm colorata, ope duorum filorum, super meridianum erectorum notemus. Hac enim ratione admodùm incertum est initium, & finis transitus

Diameter
Solis Tele-
scopii beneficio
quomodo ex-
ploretur.

An per Tele-
scopium ea-
dem etiam
inventa fit &
solis dia-
meter.

mar-

marginum Solis; ut ibidem Ricciolus ipse met fatetur; illâ vero, cum Telescopium penumbram sufficienter abstergat, peripheria Solis nitidissimè repræsentatur; & sic initium cum fine est certissimum. Quare si tribus his supradictis modis imposterum diameter Solis sedulò omni tempore obseruetur; præsertim, si majori perfectissimo tubo, in majori distantia, diametrum limbi Solis, tres pedes vel amplius magnam exhibente, id fiat, non dubito, quin brevi in maximum Astronomiæ redundet emolumentum. Interea precor DEUM. O. M.
 ut Te, Vir Generose, inter prosperrima & felicissima quæque conservet quam diutissimè. Dabam Dantisci,
 è museo meo, Anno Salutis 1654, die
 30 Octobris. st. n.

Ordo Figurarum.

Fig. D, inter pag. 58 & 59.

Fig. E, inter pag. 64 & 65.

UB WIEN

+AM230431602

